

2024/2987

4.12.2024

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/2987

z dnia 27 listopada 2024 r.

zmieniające rozporządzenia (UE) nr 648/2012, (UE) nr 575/2013 i (UE) 2017/1131 w zakresie środków mających na celu ograniczenie nadmiernych ekspozycji wobec kontrahentów centralnych z państw trzecich oraz zwiększenie efektywności unijnych rynków usług rozliczeniowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽⁴⁾ przyczynia się do ograniczenia ryzyka systemowego dzięki poprawie przejrzystości pozagiełdowego rynku instrumentów pochodnych oraz dzięki zmniejszeniu ryzyka kredytowego i ryzyka operacyjnego kontrahenta związanego z instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (2) Infrastruktury posttransakcyjne stanowią jeden z podstawowych elementów unii rynków kapitałowych i odpowiadają za szereg czynności posttransakcyjnych, w tym za rozliczanie. Sprawnie działający i konkurencyjny system rozliczeniowy w Unii ma kluczowe znaczenie dla funkcjonowania unijnych rynków kapitałowych i stanowi fundament stabilności finansowej Unii. Należy zatem przyjąć dodatkowe przepisy służące poprawie efektywności usług rozliczeniowych w Unii w ujęciu ogólnym, a w szczególności usług rozliczeniowych świadczonych przez kontrahentów centralnych (CCP), poprzez uproszczenie procedur, zwłaszcza w zakresie świadczenia dodatkowych usług lub prowadzenia dodatkowej działalności i wprowadzania zmian w modelach ryzyka CCP, poprzez zwiększenie płynności, poprzez zapewnienie warunków sprzyjających dokonywaniu rozliczeń za pośrednictwem CCP z Unii, poprzez zmodernizowanie ram prowadzenia działalności przez CCP oraz poprzez zapewnienie CCP i innym podmiotom finansowym elastyczności niezbędnej do konkurowania na rynku wewnętrznym.
- (3) Uczestnicy rynku unijnego muszą mieć więcej możliwości dostępu do bezpiecznych i skutecznych usług rozliczeniowych. Aby przyciągnąć klientów, CCP muszą być bezpieczne i odporne. W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 przewidziano środki służące poprawie przejrzystości rynków instrumentów pochodnych i ograniczaniu ryzyka poprzez dokonywanie rozliczeń i wymianianie się depozytami zabezpieczającymi. W tym kontekście CCP odgrywają ważną rolę w ograniczaniu ryzyka finansowego. Należy zatem przyjąć przepisy dodatkowo zwiększające stabilność CCP z Unii, w szczególności poprzez wprowadzenie zmian w niektórych aspektach ram regulacyjnych. Ponadto, uznając rolę CCP z Unii w utrzymywaniu stabilności finansowej Unii, należy zwiększyć nadzór nad CCP z Unii, zwracając szczególną uwagę na pełnioną przez nich funkcję w szerszym rozumianym systemie finansowym, a także na fakt, że świadczą one usługi transgraniczne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 204 z 12.6.2023, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 184 z 25.5.2023, s. 49.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 19 listopada 2024 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

- (4) Rozliczanie centralne to działalność o charakterze globalnym, a uczestnicy rynku z Unii są aktywni na poziomie międzynarodowym. Od chwili przyjęcia przez Komisję zmian w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do procedur i organów związanych z udzielaniem zezwolenia CCP oraz wymogów dotyczących uznawania CCP z państw trzecich różne podmioty, w tym m.in. Europejski Urząd Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010^(?), wielokrotnie wyrażały jednak obawy dotyczące utrzymującego się ryzyka dla stabilności finansowej Unii wynikającego z nadmiernej koncentracji usług rozliczeniowych u niektórych CCP z państw trzecich, w szczególności z uwagi na potencjalne ryzyko, jakie może pojawić się w skrajnych warunkach rynkowych. W perspektywie krótkoterminowej, aby ograniczyć ryzyko wystąpienia zjawiska nagłych spadków związanego z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii i wynikającego zeń nagłego zakłócenia dostępu uczestników rynku z Unii do CCP ze Zjednoczonego Królestwa, Komisja przyjęła szereg decyzji o równoważności w celu utrzymania dostępu do CCP ze Zjednoczonego Królestwa. Komisja wezwała jednak uczestników rynku z Unii do ograniczenia, w perspektywie średnioterminowej, ich nadmiernej ekspozycji wobec CCP o znaczeniu systemowym z państw trzecich. Komisja ponowiła swój apel w komunikacie z 19 stycznia 2021 r. pt. „Europejski system gospodarczy i finansowy: wspieranie otwartości, wytrzymałości i odporności”. Ryzyko i skutki związane z nadmiernymi ekspozycjami wobec CCP o znaczeniu systemowym z państw trzecich zostały zbadane w sprawozdaniu opublikowanym przez ESMA w grudniu 2021 r. w następstwie oceny zgodnie z art. 25 ust. 2c rozporządzenia (UE) nr 648/2012. W sprawozdaniu tym stwierdzono, że niektóre usługi świadczone przez CCP o znaczeniu systemowym ze Zjednoczonego Królestwa miały na tyle istotne znaczenie systemowe, że uzgodnienia przewidziane obecnie w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 są niewystarczające do należytego zarządzania ryzykiem dla stabilności finansowej Unii. Aby ograniczyć potencjalne ryzyko dla stabilności finansowej Unii spowodowane dalszym nadmiernym poleganiem na CCP o znaczeniu systemowym z państw trzecich, ale również aby zwiększyć proporcjonalność środków stosowanych w odniesieniu do CCP z państw trzecich, którzy stanowią mniejsze zagrożenie dla stabilności finansowej Unii, należy lepiej dostosować ramy wprowadzone rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2099⁽⁶⁾ do ryzyka, z jakim wiąże się działalność różnych CCP z państw trzecich.
- (5) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 zwalnia transakcje wewnątrzgrupowe z obowiązku rozliczania i wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających. Aby zapewnić większą pewność prawa i przewidywalność w kwestii ram ustanowionych na potrzeby transakcji wewnątrzgrupowych, system decyzji o równoważności, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, powinny zostać zastąpione prostszymi ramami. Należy zatem zmienić art. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i zastąpić konieczność wydania decyzji o równoważności wykazem państw trzecich, w przypadku których nie powinno się przyznawać wyłączenia. Ponadto art. 13 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 powinien zostać zmieniony, aby przewidywał decyzje w sprawie równoważności wyłącznie w odniesieniu do art. 11 tego rozporządzenia. Ponieważ w art. 382 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽⁷⁾ odniesiono się do transakcji wewnątrzgrupowych w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w art. 382 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 również powinno się wprowadzić stosowne zmiany.
- (6) Biorąc pod uwagę fakt, że podmioty mające siedzibę w państwach trzecich mających strategiczne braki w swoich krajowych systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu („państwa trzecie wysokiego ryzyka”), o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1624⁽⁸⁾ lub w państwach trzecich wymienionych w załączniku I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych podlegają mniej rygorystycznemu otoczeniu regulacyjnemu, ich działalność może zwiększać ryzyko dla stabilności finansowej Unii, m.in. z uwagi na podwyższone ryzyko kredytowe kontrahenta i ryzyko prawne. Dlatego też tego rodzaju podmioty nie powinny kwalifikować się do objęcia ich ramami ustanowionymi na potrzeby transakcji wewnątrzgrupowych.
- (7) Strategiczne braki w krajowych systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu lub brak współpracy do celów podatkowych niekoniecznie muszą być jedynymi czynnikami, które mogą wywierać wpływ na to ryzyko, w tym ryzyko kredytowe kontrahenta i ryzyko prawne, powiązane z kontraktami pochodnymi. W tym kontekście istotne mogą okazać się również inne czynniki, takie jak ramy nadzorcze. Komisja powinna być zatem uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu wskazywania państw trzecich, których podmioty nie

^(?) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2099 z dnia 23 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do procedur i organów związanych z udzielaniem zezwolenia CCP oraz wymogów dotyczących uznawania CCP z państw trzecich (Dz.U. L 322 z 12.12.2019, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1624 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (Dz.U. L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).

mogą korzystać ze zwolnień wewnątrzgrupowych, mimo że te państwa trzecie nie zostały wskazane jako państwa trzecie wysokiego ryzyka lub wymienione w załączniku I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych. W świetle faktu, że transakcje wewnątrzgrupowe podlegają mniej rygorystycznym wymogom regulacyjnym, organy regulacyjne i organy nadzoru powinny uważnie monitorować i oceniać ryzyko związane z transakcjami z udziałem podmiotów z państw trzecich.

- (8) Aby zapewnić równe warunki działania instytucjom kredytowym z Unii i z państw trzecich świadczącym usługi rozliczeniowe na rzecz systemów programów emerytalnych, należy wprowadzić zwolnienie z obowiązku rozliczenia przewidzianego w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012, jeżeli unijny kontrahent finansowy lub kontrahent niefinansowy podlegający obowiązkowi rozliczenia dokonuje transakcji z systemem programów emerytalnych ustanowionym w państwie trzecim, który został zwolniony z obowiązku rozliczenia zgodnie z prawem krajowym tego państwa trzeciego.
- (9) W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 propaguje się korzystanie z rozliczenia centralnego jako głównej techniki ograniczania ryzyka związanego z instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Najlepszą metodą ograniczania ryzyka związanego z kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest rozliczenie tego kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przez CCP posiadającego zezwolenie lub uznanego na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 („posiadającego zezwolenie lub uznany CCP”). W związku z powyższym przy obliczaniu wartości pozycji porównywanej z programami wiążącymi się z obowiązkiem rozliczenia wyznaczonymi zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012 powinno się brać pod uwagę wyłącznie te kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie zostały rozliczone przez posiadającego zezwolenie lub uznanego CCP. W trosce o to, by nowa metodologia nie wpłynęła na obecne ostrożne objęcie obowiązkiem rozliczenia, należy upoważnić ESMA do ustalenia zagregowanego progu wiążącego się z obowiązkiem rozliczenia, jeśli zajdzie taka potrzeba.
- (10) Usługi posttransakcyjne w zakresie redukcji ryzyka (PTRR) zmniejszają ryzyko, takie jak ryzyko kredytowe i operacyjne portfeli instrumentów pochodnych, a zatem są cennym narzędziem służącym zwiększeniu odporności rynku instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Obejmują one takie usługi jak kompresja portfela, optymalizacja portfela i usługi równoważenia jego struktury. Dostawcy usług PTRR często wykorzystują złożone instrumenty finansowe, aby zapewnić, że transakcje wynikające z działań PTRR nie podlegają obowiązkowi rozliczenia. Ogranicza to użyteczność i dostępność usług PTRR dla zaawansowanych uczestników rynków finansowych i zmniejsza korzyści wynikające z korzystania z usług PTRR, ponieważ korzystanie ze złożonych produktów, które nie podlegają obowiązkowi rozliczenia, zwiększa ryzyko w systemie finansowym. Biorąc pod uwagę korzyści płynące z usług PTRR, należy ułatwić korzystanie z nich i udostępnić je szerszej grupie uczestników rynku. Transakcje wynikające z usług PTRR powinny być zatem zwolnione z obowiązku rozliczenia. Jednocześnie, w celu zapewnienia bezpiecznego i efektywnego korzystania z usług PTRR, wyłączenie powinno podlegać odpowiednim warunkom, które zostaną doprecyzowane i uzupełnione przez ESMA.
- (11) Należy odnieść się do ryzyka dla stabilności finansowej związanego z nadmiernymi ekspozycjami członków rozliczających i klientów z Unii wobec CCP o znaczeniu systemowym z państw trzecich (CCP Tier II) świadczących usługi rozliczeniowe, które ESMA uznała za usługi rozliczeniowe o istotnym znaczeniu systemowym zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012. W grudniu 2021 r. ESMA stwierdził, że określone usługi rozliczeniowe świadczone przez dwóch CCP Tier II, mianowicie usługi związane z instrumentami pochodnymi na stopę procentową będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym denominowanymi w euro, instrumentami pochodnymi na stopę procentową będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym denominowanymi w złotych polskich, usługi związane ze swapami ryzyka kredytowego denominowanymi w euro i usługi związane z instrumentami pochodnymi na krótkoterminową stopę procentową denominowanymi w euro, mają istotne znaczenie systemowe dla Unii lub dla co najmniej jednego spośród jej państw członkowskich. Jak wspomniał ESMA w swoim sprawozdaniu oceniającym z grudnia 2021 r., jeżeli ci CCP Tier II znaleźliby się w trudnej sytuacji finansowej, wprowadzenie zmian w ich uznanych zabezpieczeniach, depozytach zabezpieczających lub redukcjach wartości mogłoby wywrzeć niekorzystny wpływ na rynki obligacji skarbowych co najmniej jednego państwa członkowskiego, a w szerszym ujęciu – na stabilność finansową Unii. Ponadto zakłócenia na rynkach istotnych z punktu widzenia wdrażania polityki pieniężnej mogą utrudniać prawidłowe funkcjonowanie mechanizmu transmisji o kluczowym znaczeniu dla emisyjnych banków centralnych. Na wszystkich kontrahentów finansowych i niefinansowych podlegających obowiązkowi rozliczenia należy zatem nałożyć wymóg utrzymywania – bezpośrednio lub pośrednio – aktywnego rachunku i rozliczenia reprezentatywnej liczby transakcji u CCP z Unii. Wymóg ten powinien przyczynić się do ograniczenia skali świadczenia tego rodzaju usług rozliczeniowych przez tych CCP Tier II. W świetle ostatnich zmian na rynku, w szczególności dotyczących swapów ryzyka kredytowego denominowanych w euro, właściwe jest, aby wymóg ten miał zastosowanie wyłącznie do instrumentów pochodnych na stopę procentową będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym denominowanych w euro i w złotych polskich oraz krótkoterminowych instrumentów pochodnych stopy procentowej denominowanych w euro, oprócz wszelkich innych usług rozliczeniowych uznanych za mające istotne znaczenie systemowe w przyszłych ocenach zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012.
- (12) Wymóg posiadania aktywnego rachunku powinien mieć zastosowanie do kontrahentów finansowych i niefinansowych, którzy podlegają obowiązkowi rozliczenia i przekraczają progi związane z obowiązkiem rozliczenia w dowolnej kategorii kontraktów pochodnych określonych przez ESMA jako mające istotne znaczenie systemowe.

Sprawdzając, czy podlegają wymogowi posiadania aktywnego rachunku, kontrahenci będący częścią grup z siedzibą w Unii powinni wziąć pod uwagę kontrakty pochodne należące do usług rozliczeniowych o istotnym znaczeniu systemowym, które są rozliczane przez dowolny podmiot w ramach grupy, w tym podmioty z siedzibą w państwach trzecich, ponieważ instrumenty te mogą przyczynić się do nadmiernej ekspozycji grupy jako całości. Należy również uwzględnić kontrakty pochodne spółek zależnych z państw trzecich należących do grup unijnych, aby uniemożliwić tym grupom przenoszenie działalności rozliczeniowej poza Unię w celu uniknięcia wymogu posiadania aktywnego rachunku. Kontrahent, który podlega wymogowi posiadania aktywnego rachunku i który należy do grupy, powinien być zobowiązany do spełnienia obowiązku reprezentatywności w oparciu o własne transakcje. Podmioty z państw trzecich, które nie podlegają obowiązkowi rozliczania na mocy prawa Unii, nie podlegają obowiązkowi utrzymywania aktywnego rachunku.

- (13) Wymóg posiadania aktywnego rachunku jest nowym wymogiem. Należy odpowiednio uwzględnić nowatorski charakter wymogu i potrzebę stopniowego dostosowania się doń uczestników rynku. Dlatego właściwe jest, aby wymóg posiadania aktywnego rachunku mógł być spełniony przez uczestników rynku poprzez ustanowienie stale funkcjonujących rachunków u CCP z Unii. Wymóg posiadania aktywnego rachunku powinien obejmować elementy operacyjne. Rachunek powinien być odpowiedni do szybkiego rozliczania znacznej liczby transakcji przeniesionych od CCP Tier II oraz do rozliczania wszystkich nowych transakcji w kategoriach kontraktów pochodnych zidentyfikowanych jako mające istotne znaczenie systemowe. Te elementy operacyjne powinny również przyczynić się do zachęcania kontrahentów do przenoszenia transakcji do Unii. W tym względzie należy wziąć pod uwagę sytuację kontrahentów, którzy już rozliczają znaczną część swoich transakcji na instrumentach pochodnych na stopę procentową denominowanych w euro i złotych polskich oraz na krótkoterminowych instrumentach pochodnych na stopę procentową denominowanych w euro u CCP z Unii. Kontrahenci ci nie powinni podlegać wymogom operacyjnym związanym z wymogiem posiadania aktywnego rachunku.
- (14) Aby zagwarantować, że wymóg posiadania aktywnego rachunku przyczynia się do realizacji nadrzędnego celu, jakim jest ograniczenie nadmiernej ekspozycji na usługi rozliczeniowe o istotnym znaczeniu systemowym świadczone przez CCP z państw trzecich, oraz że rachunek nie jest uśpiony, na aktywnych rachunkach powinna być rozliczana minimalna liczba kontraktów pochodnych. Instrumenty te powinny być reprezentatywne dla różnych podkategorii kontraktów pochodnych należących do usług rozliczeniowych o istotnym znaczeniu systemowym („obowiązek reprezentatywności”). Obowiązek reprezentatywności powinien odzwierciedlać różnorodność portfeli kontrahentów finansowych i niefinansowych podlegających wymogowi posiadania aktywnego rachunku. Za pośrednictwem aktywnych rachunków powinny być rozliczane kontrakty o różnych terminach zapadalności i różnej wielkości, podobnie jak kontrakty o różnym charakterze ekonomicznym, w tym wszystkie klasy instrumentów pochodnych na stopę procentową, które podlegają obowiązkowi rozliczania na mocy rozporządzeń delegowanych Komisji (UE) 2015/2205 ⁽⁹⁾ i (UE) 2016/1178 ⁽¹⁰⁾ w odniesieniu do tych denominowanych w złotych polskich. Aby określić minimalną liczbę kontraktów pochodnych, które powinny być rozliczane za pośrednictwem aktywnych rachunków, ESMA powinien zidentyfikować do trzech klas instrumentów pochodnych wśród kontraktów pochodnych należących do usług rozliczeniowych o istotnym znaczeniu systemowym. ESMA powinien ponadto wskazać do pięciu najistotniejszych podkategorii transakcji dla każdej klasy instrumentów pochodnych, w oparciu o kombinację wielkości i terminu zapadalności. Kontrahenci powinni następnie być zobowiązani do rozliczania co najmniej pięciu transakcji w okresie odniesienia w każdej odpowiedniej podkategorii. Liczba rozliczanych kontraktów pochodnych powinna wynosić co najmniej pięć transakcji w okresie odniesienia w ujęciu średniorocznym, co oznacza, że oceniając, czy kontrahenci spełniają obowiązek reprezentatywności, właściwe organy powinny wziąć pod uwagę całkowitą liczbę transakcji w ciągu roku. Aby zapewnić proporcjonalne podejście i uniknąć nakładania nadmiernych obciążeń na kontrahentów, którzy prowadzą ograniczoną działalność w różnych podkategoriach kontraktów pochodnych określonych przez ESMA, do obowiązku reprezentatywności powinien mieć zastosowanie próg *de minimis*. Ponadto należy odpowiednio uwzględnić szczególny model biznesowy unijnych systemów programów emerytalnych. W kilku przypadkach takie systemy obejmują ograniczoną liczbę transakcji na instrumentach pochodnych na stopę procentową, które są skoncentrowane, długoterminowe i mają wysoką wartość nominalną. Dlatego należy ustanowić ograniczony obowiązek reprezentatywności, który powinien wymagać rozliczenia jednej transakcji zamiast pięciu w najistotniejszych podkategoriach na okres odniesienia. Państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie okresowe kary pieniężne w przypadkach, gdy kontrahent podlegający wymogowi posiadania aktywnego rachunku nie spełnia wymogów w odniesieniu do kryteriów operacyjnych lub obowiązku reprezentatywności.
- (15) ESMA odgrywa ważną rolę w procesie oceny istotnego znaczenia systemowego CCP z państw trzecich i świadczonych przez nie usług rozliczeniowych. W ciągu 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub w dowolnym momencie w przypadku ryzyka dla stabilności finansowej ESMA powinien ocenić i przedstawić Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie na temat skutków niniejszego rozporządzenia w zakresie ograniczania ekspozycji wobec CCP Tier II o znaczeniu systemowym. ESMA powinien

⁽⁹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2205 z dnia 6 sierpnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 314 z 1.12.2015, s. 13).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1178 z dnia 10 czerwca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 195 z 20.7.2016, s. 3).

zapropnować wszelkie środki, które uzna za konieczne, a także progi ilościowe, oraz dołączyć do nich ocenę skutków i analizę kosztów i korzyści. Przy sporządzaniu oceny i sprawozdania ESMA powinien współpracować z Europejskim Systemem Banków Centralnych (ESBC), Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ESRB) i wspólnym mechanizmem monitorowania ustanowionym na mocy niniejszego rozporządzenia. W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania sprawozdania ESMA Komisja powinna przygotować własne sprawozdanie, któremu w stosownych przypadkach może towarzyszyć wniosek ustawodawczy.

- (16) Aby zachęcić do rozliczania w Unii i zapewnić stabilność finansową Unii, a także aby zagwarantować, że klienci zdają sobie sprawę z dostępnych możliwości i mogą podjąć świadomą decyzję w kwestii miejsca, w którym chcą rozliczać swoje kontrakty pochodne, członkowie rozliczający i klienci świadczący usługi rozliczeniowe zarówno w posiadających zezwolenie, jak i uznanych CCP powinni informować swoich klientów o możliwości rozliczenia kontraktu pochodnego za pośrednictwem CCP z Unii. Przekazywane informacje powinny obejmować informacje o wszystkich kosztach, którymi członkowie rozliczający i klienci świadczący usługi rozliczeniowe będą obciążać klientów. Informacje na temat kosztów, które członkowie rozliczający i klienci świadczący usługi rozliczeniowe powinni ujawniać, powinny być ograniczone do CCP z Unii, w odniesieniu do których świadczą usługi rozliczeniowe. Obowiązek informowania klientów o możliwości rozliczenia kontraktu pochodnego za pośrednictwem CCP z Unii jest odrębny od wymogu posiadania aktywnego rachunku i ma mieć bardziej ogólne zastosowanie w celu zapewnienia znajomości oferty rozliczeniowej CCP z Unii.
- (17) Aby zapewnić, by właściwe organy dysponowały niezbędnymi informacjami na temat działalności rozliczeniowej prowadzonej przez członków rozliczających lub klientów uznanych CCP z państw trzecich, należy wprowadzić obowiązek zgłaszania mający zastosowanie do takich członków rozliczających lub klientów. Przy przekazywaniu stosownych informacji należy dokonać rozróżnienia między transakcjami na papierach wartościowych, transakcjami na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym oraz transakcjami na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. ESMA powinien szczegółowo określić treść i format informacji, które mają być zgłaszane, a przy tym powinien zadbać o to, by obowiązek ten nie tworzył dodatkowych wymogów sprawozdawczych innych niż konieczne, co pozwoli zminimalizować obciążenie administracyjne dla członków rozliczających i klientów.
- (18) Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami ESMA otrzymuje dane transakcyjne na podstawie rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i rozporządzenia (UE) 2015/2365 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, które zapewniają ogólnounijny wgląd w rynki, ale nie w zarządzanie ryzykiem przez CCP. ESMA powinien zatem, oprócz takich danych, wymagać terminowych i wiarygodnych informacji na temat działań i praktyk CCP w celu wypełnienia swojego mandatu w zakresie stabilności finansowej. W związku z tym należy wprowadzić formalny wymóg zgłaszania danych dotyczących zarządzania ryzykiem CCP przez CCP z Unii do ESMA. Wprowadzenie takiego wymogu pomogłoby również w dalszym wzmocnieniu standaryzacji i porównywalności danych oraz w zapewnieniu, że dane będą dostarczane okresowo.
- (19) Niedawne przypadki warunków skrajnych na rynkach towarowych uwypukliły znaczenie posiadania przez organy kompleksowego obrazu działalności w zakresie instrumentów pochodnych i ekspozycji kontrahentów niefinansowych, którzy podlegają obowiązkowi rozliczania. Pozycje w instrumentach pochodnych kontrahentów niefinansowych podlegających obowiązkowi rozliczania, którzy są częścią grupy, której transakcje wewnątrzgrupowe są zwolnione z obowiązku zgłaszania, powinny być zgłaszane przez ich unijną jednostkę dominującą na zasadzie zagregowanej. Zgłaszanie powinno odbywać się co tydzień na poziomie podmiotu i powinno być podzielone według rodzaju instrumentów pochodnych. Takie informacje powinny być przekazywane ESMA i odpowiedniemu właściwemu organowi dla poszczególnych podmiotów należących do grupy. Należy również wziąć pod uwagę zgłaszane przez środowisko nadzorcze obawy dotyczące jakości danych przekazywanych przez kontrahentów finansowych i niefinansowych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012. Podmioty podlegające obowiązkowi zgłaszania zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 powinny być zatem zobowiązane do zachowania należytej staranności poprzez ustanowienie odpowiednich procedur i ustaleń w celu zapewnienia jakości danych przed ich przekazaniem. ESMA powinien wydać wytyczne w celu doprecyzowania takich procedur i ustaleń, biorąc pod uwagę możliwość stosowania wymogów w sposób proporcjonalny. Aby zapewnić spełnienie wymogów dotyczących jakości danych, państwa członkowskie powinny przyjąć odpowiednie kary w przypadku, gdy zgłoszone dane zawierają oczywiste systematyczne błędy. ESMA powinien opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia, co stanowi oczywisty systematyczny błąd, do celów nakładania tych kar. Chociaż podmioty mają możliwość delegowania swojej sprawozdawczości, pozostają odpowiedzialne w przypadku, gdy dane zgłaszane przez podmiot, któremu przekazały swoją sprawozdawczość, są niedokładne lub powielają się.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1).

- (20) Aby zagwarantować, że właściwe organy przez cały czas będą świadome istnienia ekspozycji na poziomie podmiotu i na poziomie grupy i że będą w stanie monitorować takie ekspozycje, właściwe organy powinny ustanowić skuteczne procedury współpracy umożliwiające im obliczanie wartości pozycji w ramach kontraktów, które nie są rozliczane przez posiadających zezwolenie lub uznanych CCP, a także czynne szacowanie i ocenianie poziomu ekspozycji związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym na poziomie podmiotu i na poziomie grupy. Aby ESMA miał ogólny obraz działalności w zakresie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym kontrahentów niefinansowych mających siedzibę w Unii, a także ich jednostek dominujących, organy odpowiedzialne za tych kontrahentów niefinansowych i jednostki dominujące powinny regularnie składać sprawozdania ESMA. Taka sprawozdawczość nie powinna powielać informacji już przekazanych w ramach innych wymogów sprawozdawczych określonych w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012, lecz powinna dostarczać informacje na temat zmian w portfelach tych kontrahentów niefinansowych między dwiema datami sprawozdawczymi, a także oceny ryzyka, na które tacy kontrahenci mogą być narażeni. Organ odpowiedzialny za kontrahentów niefinansowych, którzy są częścią grupy, powinny współpracować w celu zminimalizowania obciążeń sprawozdawczych oraz oceny intensywności i rodzaju działalności tych kontrahentów niefinansowych w zakresie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (21) Należy zapewnić, aby rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 149/2013⁽¹²⁾ dotyczące kryteriów określania, które kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym można uznać za przyczyniające się w sposób obiektywnie mierzalny do zmniejszenia ryzyka, było nadal adekwatne w świetle zmian na rynku. Należy również zagwarantować, aby wartość progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania wyznaczonych we wspomnianym rozporządzeniu delegowanym należyście i precyzyjnie odzwierciedlała poszczególne czynniki ryzyka i cechy charakterystyczne instrumentów pochodnych innych niż instrumenty pochodne na stopę procentową, walutowe instrumenty pochodne, kredytowe instrumenty pochodne i instrumenty pochodne na akcje. Dlatego też ESMA powinien przeprowadzić odpowiedni przegląd wspomnianego rozporządzenia delegowanego i, w stosownych przypadkach, objaśnić jego przepisy, w razie potrzeby proponując zmiany. ESMA zachęca się m.in. do rozważenia możliwości zapewnienia większego stopnia szczegółowości w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych oraz – w stosownych przypadkach – do zagwarantowania takiego większego stopnia szczegółowości. Wspomniany większy stopień szczegółowości można byłoby osiągnąć, dzieląc progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania według sektora i rodzaju, np. dokonując rozróżnienia między towarami z sektora rolnictwa, towarami z sektora energii lub towarami związanymi z sektorem metalowym bądź różnicując te towary w oparciu o inne właściwości, takie jak kryteria środowiskowe, społeczne i związane z zarządzaniem, zrównoważone środowiskowo inwestycje lub właściwości powiązane z kryptowalutami. W trakcie wspomnianego przeglądu ESMA powinien dążyć do zasięgnięcia opinii odpowiednich zainteresowanych stron dysponujących szczegółową wiedzą na temat określonych towarów.
- (22) Kontrahentom niefinansowym, którzy wymieniają się zabezpieczeniami w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP, należy zapewnić wystarczającą ilość czasu, aby mogli wynegocjować i sprawdzić ustalenia w zakresie wymiany tego rodzaju zabezpieczeń.
- (23) W celu uniknięcia fragmentacji rynku i zapewnienia równych szans, a także uznając fakt, że w niektórych jurysdykcjach państw trzecich wymiana zmiennego i początkowego depozytu zabezpieczającego dla pojedynczych opcji na akcje i opcji na indeks giełdowy nie podlega równoważnym wymogom dotyczącym depozytu zabezpieczającego, traktowanie takich produktów powinno być zwolnione z wymogu dysponowania procedurami zarządzania ryzykiem dotyczącymi terminowej, dokładnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń, o ile nie ma wystarczającej międzynarodowej zbieżności w ich traktowaniu. ESMA, we współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego) (EUNB) ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹³⁾ oraz z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (EIOPA) ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010⁽¹⁴⁾ (zwanymi łącznie „EUN”), powinien monitorować zmiany regulacyjne w jurysdykcjach państw trzecich oraz rozwój ekspozycji kontrahentów podlegających rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 w zakresie pojedynczych opcji na akcje i opcji na indeks giełdowy nierozliczanych przez CCP, a także składać Komisji sprawozdania z wyników takiego monitorowania co najmniej raz na trzy lata. W przypadku otrzymania takiego sprawozdania Komisja powinna ocenić, czy rozwój sytuacji międzynarodowej doprowadził do większej zbieżności w traktowaniu pojedynczych opcji na akcje i opcji na indeks giełdowy oraz czy odstępstwo zagraża stabilności finansowej Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich. W takim przypadku Komisja powinna być uprawniona do uchylecia odstępstwa dotyczącego traktowania pojedynczych opcji na akcje i opcji na indeks giełdowy. W ten sposób można zapewnić, że w Unii

⁽¹²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 11).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

obowiązują odpowiednie wymogi w celu ograniczenia ryzyka kredytowego kontrahenta w odniesieniu do takich umów, przy jednoczesnym uniknięciu możliwości arbitrażu regulacyjnego.

- (24) Aby spełnić wymogi dotyczące początkowego depozytu zabezpieczającego określone w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012, wielu unijnych uczestników rynku stosuje ogólnobranżowe modele początkowego depozytu zabezpieczającego pro forma. Biorąc pod uwagę, że modele te są stosowane w całej branży, jest mało prawdopodobne, aby były one znacząco modyfikowane zgodnie z preferencjami poszczególnych użytkowników lub w związku z różnicami w ocenie między poszczególnymi właściwymi organami, które zatwierdzają stosowanie tych modeli przez nadzorowane przez nie podmioty. Ponieważ ten sam model jest stosowany przez dużą liczbę kontrahentów unijnych, wynikająca z tego potrzeba zatwierdzenia tego modelu przez wiele właściwych organów powoduje praktyczny problem koordynacyjny. Aby rozwiązać ten problem, EUNB powinien pełnić funkcję centralnego podmiotu zatwierdzającego takie modele pro forma. Pełniąc rolę centralnego podmiotu zatwierdzającego, EUNB powinien zatwierdzać elementy i ogólne aspekty tych modeli pro forma, w tym ich kalibrację, projekt i zakres instrumentów, klasy aktywów i czynniki ryzyka. Aby wspomóc swoją pracę, EUNB powinien gromadzić informacje zwrotne od właściwych organów, ESMA i EIOPA oraz koordynować ich wspólne stanowiska. Biorąc pod uwagę, że właściwe organy byłyby nadal odpowiedzialne za wydawanie zezwoleń na stosowanie tych modeli pro forma i za monitorowanie ich wdrażania na poziomie nadzorowanego podmiotu, EUNB powinien wspierać właściwe organy w procesach zatwierdzania ogólnych aspektów wdrażania tych modeli pro forma. Ponadto EUNB powinien służyć jako pojedynczy punkt dyskusji z branżą, aby zadbać o skuteczniejszą unijną koordynację w zakresie projektowania takich modeli. Właściwe organy pozostaną odpowiedzialne za wydawanie zezwoleń na stosowanie takich modeli oraz za monitorowanie wdrażania tych modeli na poziomie nadzorowanego podmiotu.
- (25) Banki centralne, organy publiczne odpowiedzialne za zarządzanie długiem publicznym lub interweniujące w tym zakresie oraz podmioty sektora publicznego mają swobodę wyboru, czy będą korzystać z usług rozliczeniowych CCP do rozliczania swoich kontraktów pochodnych. Jeżeli zdecydują się skorzystać z takich usług, zachęca się je do rozliczania, co do zasady, za pośrednictwem CCP z Unii, u których dostępne są poszukiwane produkty. Biorąc pod uwagę, że warunki uczestnictwa tych podmiotów w CCP różnią się w poszczególnych państwach członkowskich oraz w świetle rozbieżnych praktyk dotyczących obliczania ekspozycji tych podmiotów wobec CCP w Unii i ich wkładu w zasoby finansowe tych CCP, pożądana byłaby dalsza harmonizacja tych aspektów za pomocą wytycznych ESMA.
- (26) EUNB, we współpracy z ESMA i EIOPA, powinien opracować regulacyjne standardy techniczne w celu określenia procedur nadzorczych zapewniających początkową i bieżącą walidację procedur zarządzania ryzykiem. Aby zapewnić proporcjonalność, tylko kontrahenci finansowi, którzy są najbardziej aktywni w zakresie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP, powinni podlegać procedurom określonym w tych regulacyjnych standardach technicznych.
- (27) Aby zagwarantować stosowanie spójnego i zbieżnego podejścia przez właściwe organy w całej Unii, CCP posiadający zezwolenie lub osoby prawne mające siedzibę w Unii, które chcą uzyskać zezwolenie na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 na świadczenie usług rozliczeniowych i prowadzenie działalności w odniesieniu do instrumentów finansowych, powinni mieć również możliwość uzyskania zezwolenia na świadczenie usług rozliczeniowych i prowadzenie innej działalności w odniesieniu do instrumentów niefinansowych. Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ma zastosowanie do CCP rozumianych jako podmioty, a nie do poszczególnych świadczonych przez nie usług. Jeżeli poza instrumentami finansowymi dany CCP rozlicza również instrumenty niefinansowe, organ właściwy dla tego CCP powinien mieć możliwość upewnienia się, że dany CCP spełnia wymogi rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w ramach wszystkich oferowanych przez niego usług.
- (28) CCP z Unii borykają się z wyzwaniami przy próbie rozszerzenia oferty produktów w zakresie usług rozliczeniowych i napotyka trudności we wprowadzaniu na rynek usług rozliczeniowych dla nowych produktów. W świetle takich wyzwań i trudności oraz zgodnie z celem, jakim jest zwiększenie atrakcyjności unijnego systemu rozliczeniowego, procedura udzielania lub przedłużania zezwolenia dla CCP z Unii powinna zatem zostać uproszczona i powinna obejmować określone ramy czasowe przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniego zaangażowania ESMA i kolegium danego CCP w Unii. Po pierwsze, aby uniknąć znacznych opóźnień związanych z przeprowadzaniem przez właściwe organy oceny kompletności wniosku o udzielenie zezwolenia, które mogą w niektórych przypadkach potencjalnie przerodzić się w opóźnienia o nieokreślonym czasie trwania, organ ten powinien niezwłocznie potwierdzić otrzymanie odpowiedniego wniosku, a właściwe organy powinny następnie ocenić kompletność wniosku o zezwolenie. Aby zapewnić, że osoby prawne z siedzibą w Unii, które chcą uzyskać zezwolenie na prowadzenie działalności jako CCP oraz CCP z Unii ubiegające się o przedłużenie zezwolenia, przedkładają wszystkie wymagane dokumenty i informacje do składanych przez nich wniosków, ESMA powinien opracować projekty regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych określające dokumenty, które należy przekazać, informacje, które mają znajdować się w tych dokumentach, oraz format, w jakim dokumenty te mają być przedłożone. Przygotowując projekty regulacyjnych standardów technicznych, ESMA powinien wziąć pod uwagę istniejące wymogi i praktyki dotyczące dokumentacji na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i w miarę możliwości usprawnić ich przedkładanie, aby uniknąć zbyt długiego czasu wprowadzania produktu na rynek oraz

zadbać o to, by informacje, które ma przekazać CCP ubiegający się o przedłużenie zezwolenia, były proporcjonalne do istotności zmiany, o którą ubiega się ten CCP. Po drugie, aby zapewnić sprawne i równoczesne ocenianie wniosków, osoby prawne z siedzibą w Unii, które chcą uzyskać zezwolenie na prowadzenie działalności jako CCP oraz CCP z Unii ubiegające się o przedłużenie zezwolenia, powinny mieć możliwość przysyłania wszystkich dokumentów za pośrednictwem centralnej bazy danych. Po trzecie, w trakcie okresu oceny organ właściwy dla CCP powinien koordynować i przekazywać pytania od tego właściwego organu, ESMA lub kolegium osobie prawnej mającej siedzibę w Unii, która chce uzyskać zezwolenie na prowadzenie działalności jako CCP oraz CCP z Unii ubiegającym się o przedłużenie zezwolenia, aby zagwarantować szybki, sprawny i oparty na współpracy przebieg procedury dokonywania kompleksowego przeglądu. Aby uniknąć powielania działań i zbędnych opóźnień, wszelkie zapytania i udzielane następnie wyjaśnienia powinny być również jednocześnie udostępniane organowi właściwemu dla CCP, ESMA i kolegium.

- (29) Obecnie istnieje niejaka niepewność w kwestii tego, kiedy dodatkowa usługa lub działalność jest objęta obowiązującym zezwoleniem udzielonym CCP. Należy wyeliminować tę niepewność i zapewnić proporcjonalność w sytuacji, gdy proponowana dodatkowa usługa lub działalność nieobjęta istniejącym zezwoleniem udzielonym CCP nie zwiększa znacząco ryzyka, na które narażony jest CCP. W takim przypadku dodatkowa usługa lub działalność nie powinna podlegać pełnej procedurze oceny, ale zamiast tego powinna korzystać z procedury przyspieszonej. Przyspieszona procedura nie powinna wymagać oddzielnej opinii ESMA i kolegium, ponieważ taki wymóg byłby nieproporcjonalny, ale raczej ESMA i członkowie kolegium powinni przekazać organowi właściwemu dla CCP wskazówki do oceny, czy rozszerzenie kwalifikuje się jako podlegające przyspieszonej procedurze. W celu zapewnienia zbieżności praktyk nadzorczych ESMA powinien opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania warunków stosowania procedury przyspieszonej, a także procedury przekazywania swoich wskazówek oraz wskazówek kolegium.
- (30) W celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego CCP i właściwych organów, bez zmiany ogólnego profilu ryzyka CCP, CCP powinni mieć możliwość rozszerzenia zakresu usług w przypadku zmian wynikających z bieżącej działalności bez konieczności uzyskania zezwolenia, jeżeli CCP stwierdzi, że proponowana dodatkowa usługa lub działalność nie miałaby istotnego wpływu na jego profil ryzyka, w szczególności jeżeli nowa usługa rozliczeniowa lub działalność rozliczeniowa jest bardzo podobna do usług, na których świadczenie ten CCP uzyskał już zezwolenie. Aby umożliwić CCP szybkie wdrożenie takich zmian, CCP powinni być zwolnieni z procedur udzielania zezwoleń na rozszerzenie działalności i świadczenie usług w związku z takimi zmianami. CCP powinni powiadomić właściwy organ i ESMA, jeśli zdecydują się skorzystać z takiego zwolnienia. Właściwy organ powinien dokonać przeglądu wprowadzonych zmian w kontekście corocznego procesu przeglądu i oceny.
- (31) Aby zapewnić spójne funkcjonowanie wszystkich kolegiów i dodatkowo wzmocnić konwergencję praktyk nadzorczych, kolegium powinien współprzewodniczyć właściwy organ krajowy oraz dowolny z niezależnych członków komitetu nadzorczego ds. CCP. Aby wspierać współpracę między ESMA a właściwymi organami, współprzewodniczący powinni wspólnie decydować o terminach posiedzeń kolegium i ustalać porządek ich obrad. Jednakże, w celu zapewnienia spójnego procesu decyzyjnego oraz ostatecznej odpowiedzialności organu właściwego dla CCP, w przypadku braku porozumienia między współprzewodniczącymi, ostateczną decyzję powinien w każdym przypadku podejmować właściwy organ, który powinien przedstawić ESMA uzasadnione wyjaśnienie swojej decyzji.
- (32) ESMA powinien mieć możliwość wnoszenia bardziej efektywnego wkładu celem zapewnienia, aby CCP z Unii świadczyli swoje usługi w sposób bezpieczny, solidny, skuteczny i konkurencyjny w całej UE. W związku z tym ESMA powinien, poza kompetencjami nadzorczymi określonymi obecnie w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012, wydawać opinię skierowaną do organu właściwego dla CCP w kwestii cofnięcia zezwolenia udzielonego CCP, z wyjątkiem sytuacji, gdy decyzja jest wymagana w trybie pilnym, czyli w terminie krótszym niż okres przeznaczony na wydanie opinii przez ESMA. ESMA powinien również wydawać opinie na temat przeglądu i oceny, wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających i wymogów dotyczących uczestnictwa. Właściwe organy powinny przedstawiać wyjaśnienia dotyczące wszelkich znaczących odstępstw od opinii ESMA, a ESMA powinien informować Radę Organów Nadzoru w przypadku, gdy właściwy organ nie zastosuje się lub nie zamierza zastosować się do opinii ESMA oraz wszelkich warunków lub zaleceń w niej zawartych. Informacje te powinny również obejmować przedstawione przez właściwy organ powody niezgodności z opinią ESMA lub wszelkimi zawartymi w niej warunkami lub zaleceniami.
- (33) Aby zapewnić szybką i skuteczną wymianę informacji i dokumentacji zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012, wspierać ściślejszą współpracę między właściwymi organami zaangażowanymi w nadzór nad podmiotami podlegającymi temu rozporządzeniu oraz uprościć komunikację między właściwymi organami a nadzorowanymi przez nie podmiotami w odniesieniu do procedur określonych w tym rozporządzeniu, ESMA powinien ustanowić i utrzymywać elektroniczną centralną bazę danych. Wszystkie odpowiednie właściwe organy i podmioty powinny mieć dostęp do tej centralnej bazy danych w celu uzyskania informacji związanych z ich zadaniami i obowiązkami. Podobnie podmioty podlegające wymogom rozporządzenia (UE) nr 648/2012 powinny mieć dostęp do

przekazanych przez siebie informacji i dokumentacji oraz do wszelkiej skierowanej do nich dokumentacji. Centralna baza danych powinna być wykorzystywana do udostępniania jak największej ilości informacji i dokumentacji, w tym co najmniej informacji i dokumentacji dotyczącej zezwoleń, rozszerzeń zakresu usług i zatwierdzania modeli.

- (34) Konieczne jest zapewnienie, aby CCP nieustannie spełniali wymogi rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w szczególności w odniesieniu do świadczenia dodatkowych usług rozliczeniowych lub prowadzenia dodatkowej działalności, na którą wydano zezwolenie w ramach procedury przyspieszonej lub która została zwolniona z obowiązku uzyskania zezwolenia w wyniku wprowadzenia zmian w zwykłym toku działalności, a także wprowadzenia zmian w modelu po przeprowadzeniu przyspieszonej procedury zatwierdzenia takiej zmiany modelu, ponieważ w takich przypadkach ESMA i kolegium nie wydają odrębnych opinii. W związku z tym w przeglądzie przeprowadzonym przez organ właściwy dla danego CCP co najmniej raz w roku należy w szczególności uwzględnić te dodatkowe usługi rozliczeniowe lub dodatkową działalność rozliczeniową oraz zmiany w modelu. Celem zapewnienia konwergencji praktyk nadzorczych i koordynacji między właściwymi organami a ESMA oraz zapewnienia, aby CCP z Unii świadczyli swoje usługi w sposób bezpieczny, solidny i konkurencyjny w całej Unii, właściwy organ powinien co najmniej raz w roku przedkładać ESMA i kolegium sprawozdanie dotyczące przeglądu i oceny CCP w celu uzyskania ich opinii. Opinia ESMA powinna zawierać ocenę aspektów ujętych w sprawozdaniu właściwego organu, w tym działań następczych dotyczących świadczenia usług lub prowadzenia działalności przez CCP, ze szczególnym uwzględnieniem przyspieszonych procedur i zmian w zwykłym toku działalności, a także ryzyka transgranicznego, na które może być narażony CCP, oraz z uwzględnieniem ogólnej pozycji CCP jako dostawcy usług rozliczeniowych w Unii. Kontrole na miejscu odgrywają kluczową rolę w realizacji zadań nadzorczych, oferując właściwym organom bezcenne informacje. W związku z tym powinny być one przeprowadzane co najmniej raz w roku, a w celu zapewnienia szybkiej wymiany informacji, dzielenia się wiedzą i skutecznej współpracy między właściwymi organami a ESMA, ESMA powinien być informowany zarówno o planowanych, jak i pilnych kontrolach na miejscu, mieć możliwość wnoszenia o udział w takich kontrolach i otrzymywać wszelkie istotne informacje związane z takimi kontrolami na miejscu, a także uzasadnione wyjaśnienie każdej odmowy udziału ESMA w takich kontrolach. Ponadto, w celu dalszego wzmocnienia koordynacji między ESMA a właściwymi organami, ESMA, w szczególnych okolicznościach i w kontekście przeglądu i oceny nadzorczej, może zażądać spotkania *ad hoc* z CCP i zainteresowanym właściwym organem. Kolegium powinno być informowane o wynikach takiego spotkania. Aby wzmocnić wymianę informacji między właściwymi organami a ESMA, ESMA powinien mieć również możliwość zwracania się do właściwych organów o informacje, których potrzebuje do wykonywania swoich zadań w kontekście przeglądu i oceny nadzorczej.
- (35) ESMA powinien dysponować środkami umożliwiającymi identyfikację potencjalnych zagrożeń dla stabilności finansowej Unii. ESMA powinien zatem – we współpracy z ERRS, EUNB, EIOPA oraz Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) w kontekście zadań dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, powierzonych mu zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013⁽¹⁵⁾ – zidentyfikować wzajemne powiązania i współzależności między różnymi CCP i osobami prawnymi, w tym, w miarę możliwości, wspólnych członków rozliczających, klientów i klientów pośrednich, wspólnych istotnych dostawców usług, wspólnych istotnych dostawców płynności, uzgodnienia dotyczące wzajemnych zabezpieczeń, postanowienia w przypadku niewykonania zobowiązań i uzgodnienia wzajemne między CCP w zakresie uzgodnień dotyczących kompensowania sald, umowy dotyczące wzajemnych gwarancji oraz przypadki przeniesienia ryzyka oraz uzgodnienia dotyczące wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających.
- (36) Banki centralne emitujące waluty unijne, w których wyrażone są instrumenty finansowe rozliczane przez CCP posiadających zezwolenie, które to banki zwróciły się o członkostwo w Komitecie Nadzorczym ds. CCP, są członkami komitetu nadzorczego ds. CCP bez prawa głosu. Uczestniczą one w jego posiedzeniach dotyczących CCP z Unii wyłącznie w kontekście dyskusji na temat ogólnounijnych ocen odporności CCP z Unii na niekorzystne zmiany na rynku oraz istotnych zmian na rynku. W przeciwieństwie do ich zaangażowania w nadzór nad CCP z państw trzecich emisyjne banki centralne są zatem niewystarczająco zaangażowane w kwestie nadzoru nad CCP z Unii, które mają bezpośrednie znaczenie dla prowadzenia polityki pieniężnej i sprawnego funkcjonowania systemów płatniczych, co prowadzi do niedostatecznego uwzględnienia ryzyka transgranicznego. Należy zatem umożliwić tym emisyjnym bankom centralnym uczestnictwo w charakterze członków bez prawa głosu we wszystkich posiedzeniach komitetu nadzorczego ds. CCP, gdy zbiera się on w sprawie CCP z Unii.
- (37) Aby zwiększyć zdolność organów Unii do uzyskania kompleksowego obrazu zmian na rynku mających znaczenie dla rozliczania w Unii, monitorowania wdrażania niektórych wymogów rozporządzenia (UE) nr 648/2012 dotyczących rozliczania oraz wspólnego omawiania kwestii potencjalnego ryzyka wynikającego ze wzajemnych powiązań między różnymi podmiotami finansowymi i innych kwestii związanych ze stabilnością finansową, konieczne jest ustanowienie międzysektorowego mechanizmu monitorowania zrzeszających odpowiednie organy Unii zaangażowane w nadzór nad CCP z Unii, członkami rozliczającymi i klientami (wspólny mechanizm monitorowania). Wspólnym mechanizmem monitorowania powinien zarządzać – i mu przewodniczyć – ESMA,

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

jako organ zaangażowany w nadzór nad CCP z Unii i nadzór nad CCP o znaczeniu systemowym z państw trzecich. W działaniu tego mechanizmu powinni również uczestniczyć przedstawiciele Komisji, EUNB, EIOPA, ERRS, banków centralnych emitujących waluty, w których denominowane są kontrakty należące do usług rozliczeniowych o istotnym znaczeniu systemowym, właściwych organów krajowych oraz EBC w kontekście zadań dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego powierzonych mu zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013.

- (38) Na potrzeby przyszłych decyzji w zakresie polityki ESMA, we współpracy z pozostałymi uczestnikami wspólnego mechanizmu monitorowania, powinien składać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie roczne dotyczące wyników ich działalności. ESMA może wszcząć postępowanie w sprawie naruszenia prawa Unii na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, jeżeli na podstawie informacji otrzymanych w ramach wspólnego mechanizmu monitorowania i po przeprowadzeniu dyskusji w ramach tego mechanizmu ESMA uzna, że właściwe organy nie zapewniają przestrzegania przez członków rozliczających i klientów wymogu rozliczania co najmniej określonej liczby kontraktów na rachunkach prowadzonych przez CCP z Unii, lub jeżeli ESMA stwierdzi zagrożenie dla stabilności finansowej Unii wynikające z domniemanego naruszenia lub niestosowania prawa Unii. Przed wszczęciem takiego postępowania w sprawie naruszenia prawa Unii ESMA może wydać wytyczne i zalecenia zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Jeżeli na podstawie informacji otrzymanych w ramach wspólnego mechanizmu monitorowania i po przeprowadzeniu rozmów z innymi organami uczestniczącymi w tym mechanizmie ESMA uzna, że spełnienie wymogu rozliczania co najmniej określonej liczby kontraktów na rachunkach prowadzonych przez CCP z Unii nie zapewnia skutecznego zmniejszenia nadmiernej ekspozycji unijnych członków rozliczających i klientów na CCP Tier II, powinien on dokonać przeglądu i zaproponować zmianę odpowiedniego aktu delegowanego Komisji pod kątem doprecyzowania tego wymogu, a w stosownych przypadkach zaproponować odpowiedni okres dostosowawczy.
- (39) Zawirowania na rynku w 2020 r. będące skutkiem pandemii COVID-19 oraz wysokie ceny na hurtowych rynkach energii w 2022 r. wynikające z niesprowokowanej i nieuzasadnionej wojny napastniczej Rosji przeciwko Ukrainie pokazały, że chociaż współpraca i wymiana informacji między właściwymi organami w celu przeciwdziałania ryzyku powstałemu w przypadku wystąpienia wydarzeń ze skutkiem transgranicznym ma zasadnicze znaczenie, ESMA nadal nie dysponuje narzędziami niezbędnymi do zapewnienia takiej koordynacji i zbieżnego podejścia na szczeblu Unii. ESMA powinien zatem być uprawniony do działania w sytuacji nadzwyczajnej w odniesieniu do jednego lub większej liczby CCP, którzy mają lub mogą mieć destabilizujący wpływ na rynki transgraniczne. W takich sytuacjach kryzysowych ESMA powinien pełnić rolę koordynatora pomiędzy właściwymi organami, kolegiami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu wypracowania skoordynowanej reakcji. ESMA powinien mieć możliwość zwoływania posiedzeń komitetu nadzorczego ds. CCP z własnej inicjatywy albo na wniosek, potencjalnie w poszerzonym składzie, aby skutecznie koordynować działania podejmowane przez właściwe organy w odpowiedzi na wystąpienie sytuacji nadzwyczajnej. ESMA powinien mieć również możliwość zwrócenia się do odnośnych właściwych organów o udzielenie informacji, jeżeli jest to potrzebne ESMA do wywiązania się ze spoczywających na nim obowiązków w zakresie koordynacji działań w takich sytuacjach oraz mieć możliwość wydawania zaleceń właściwemu organowi, a ESMA powinien mieć możliwość żądania takich informacji bezpośrednio od CCP lub uczestników rynku, w przypadku gdy właściwy organ nie udzieli odpowiedzi w odpowiednim terminie. Rola ESMA w sytuacjach nadzwyczajnych powinna pozostawać bez uszczerbku dla ostatecznej odpowiedzialności organu właściwego dla CCP za podejmowanie decyzji nadzorczych w odniesieniu do CCP, którego nadzoruje, w tym środków nadzwyczajnych. Istotne jest również, aby członkowie kolegium byli w stanie przekazywać informacje otrzymane w sytuacji kryzysowej organom publicznym, w tym ministerstwu, odpowiedzialnym za stabilność finansową ich rynków.
- (40) W celu zmniejszenia obciążenia dla CCP i ESMA należy doprecyzować, że w sytuacji, gdy ESMA dokonuje przeglądu decyzji o uznaniu CCP z państw trzecich, dany CCP z państwa trzeciego nie powinien być zobowiązany do złożenia nowego wniosku o uznanie. Powinien on jednak dostarczyć ESMA wszelkich informacji niezbędnych do przeprowadzenia takiego przeglądu. W związku z tym dokonany przez ESMA przegląd decyzji o uznaniu CCP z państwa trzeciego nie powinien być traktowany jako nowe uznanie tego CCP z państwa trzeciego.
- (41) Podczas przyjmowania decyzji o równoważności Komisja powinna mieć możliwość zniesienia wymogu zobowiązującego dane państwo trzecie do dysponowania sprawnie działającym, równoważnym systemem uznawania CCP z państw trzecich. Podczas rozważania, czy takie podejście byłoby proporcjonalne, Komisja może wziąć pod uwagę szereg różnych czynników, w tym zgodność z zasadami dotyczącymi infrastruktury rynków finansowych opublikowanymi przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych, wielkość CCP z państw trzecich mających siedzibę w danej jurysdykcji oraz, jeśli jest to znane, przewidywaną działalność prowadzoną w tych CCP z państw trzecich przez członków rozliczających i systemy obrotu mające siedzibę w Unii.

- (42) Aby zapewnić proporcjonalność uzgodnień o współpracy między ESMA a odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich, uzgodnienia takie powinny uwzględniać szereg różnych aspektów, w tym kategoryzację CCP z państw trzecich jako CCP Tier I lub II, specyfikę zakresu usług świadczonych (lub których świadczenie jest planowane) w Unii, to, czy usługi te wiążą się ze szczególnym ryzykiem dla Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich, a także przestrzeganie międzynarodowych standardów przez CCP z państw trzecich. Uzgodnienia o współpracy między ESMA a odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich powinny zatem odzwierciedlać stopień ryzyka, jakie CCP mający siedzibę w państwie trzecim mogą stanowić dla stabilności finansowej Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich.
- (43) ESMA powinien zatem dostosować swoje uzgodnienia o współpracy do różnych jurysdykcji państw trzecich w oparciu o CCP mających siedzibę w danej jurysdykcji. W szczególności CCP Tier I obejmują szeroki zakres profili CCP, dlatego też ESMA powinien dopilnować, aby uzgodnienie o współpracy było proporcjonalne względem CCP mających siedzibę w jurysdykcjach poszczególnych państw trzecich. W szczególności ESMA powinien wziąć pod uwagę m.in. płynność odnośnych rynków, zakres, w jakim działalność rozliczeniowa CCP jest wyrażona w euro lub w innych walutach Unii, oraz zakres, w jakim podmioty unijne korzystają z usług takich CCP. Biorąc pod uwagę, że zdecydowana większość CCP Tier I świadczy usługi rozliczeniowe w ograniczonym zakresie na rzecz członków rozliczających i systemów obrotu mających siedzibę w Unii i może rozliczać produkty, które nie są objęte zakresem rozporządzenia (UE) nr 648/2012, również zakres oceny ESMA i informacji, o które należy się zwrócić, powinien być ograniczony we wszystkich tych jurysdykcjach. W celu ograniczenia liczby wniosków o udzielenie informacji kierowanych do CCP Tier I ESMA powinien co do zasady zwracać się corocznie o uprzednio określony zakres informacji. W sytuacjach, w których ryzyko związane z CCP Tier I lub daną jurysdykcją jest potencjalnie większe, zasadne byłoby składanie dodatkowych wniosków – co najmniej raz na kwartał – oraz szerszy zakres wymaganych informacji. Uzgodnienia o współpracy powinny być dostosowane tak, by odzwierciedlić takie zróżnicowanie profilu ryzyka różnych CCP Tier I, i powinny zawierać postanowienia organizujące odpowiednie ramy wymiany informacji. Nie należy jednak wymagać dostosowania jakichkolwiek uzgodnień o współpracy obowiązujących w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, chyba że zażądają tego organy odpowiedniego państwa trzeciego.
- (44) W przypadku uznania CCP za CCP Tier II na podstawie art. 25 ust. 2b rozporządzenia (UE) nr 648/2012, biorąc pod uwagę, że ci CCP mają znaczenie systemowe dla Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich, uzgodnienia o współpracy między ESMA a organami odpowiedniego państwa trzeciego powinny obejmować wymianę informacji w szerszym zakresie i ze zwiększoną częstotliwością. W takim przypadku uzgodnienia o współpracy powinny również obejmować procedury zapewniające nadzór nad takim CCP Tier II zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia. ESMA powinien zapewnić sobie możliwość uzyskania wszystkich informacji niezbędnych do wypełniania obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w tym informacji niezbędnych do zapewnienia zgodności z art. 25 ust. 2b tego rozporządzenia oraz do zapewnienia wymiany informacji w przypadku, gdy uznano – częściowo lub w pełni – że CCP spełnia porównywalne wymogi. Aby umożliwić ESMA sprawowanie pełnego i skutecznego nadzoru nad CCP Tier II, należy doprecyzować, że ci CCP mają okresowo przekazywać ESMA odpowiednie informacje.
- (45) W przypadku uznania, że CCP spełnia porównywalne wymogi, ESMA powinien również regularnie oceniać, czy CCP Tier II nadal spełniają warunki ich uznania za kontrahentów spełniających porównywalne wymogi, poprzez monitorowanie, czy CCP spełniają wymogi określone w art. 16 oraz tytułach IV i V rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/1304⁽¹⁶⁾. Dokonując tej oceny, ESMA powinien, oprócz otrzymywania odpowiednich informacji i potwierdzeń od CCP Tier II, współpracować i uzgadniać procedury administracyjne z organem państwa trzeciego w celu zapewnienia, że ESMA posiada odpowiednie informacje potrzebne do monitorowania, czy warunki porównywalnej zgodności są spełnione oraz, w możliwym zakresie, w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych i regulacyjnych dla tych CCP Tier II.
- (46) W celu zapewnienia, aby ESMA otrzymywał również informacje o tym, w jaki sposób CCP Tier II jest przygotowany na trudną sytuację finansową i może ją złagodzić i poradzić sobie z nią, uzgodnienia o współpracy powinny obejmować prawo ESMA do wydawania opinii w zakresie przygotowywania i oceny planów przywrócenia gotowości do pracy oraz przygotowywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także prawo ESMA do uzyskania informacji, gdy CCP Tier II opracuje plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej lub gdy organ państwa trzeciego opracuje plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. ESMA powinien otrzymywać również informacje o aspektach istotnych z punktu widzenia stabilności finansowej Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich, a także o tym, w jaki sposób poszczególni członkowie rozliczający – oraz w zakresie dostępnych informacji również klienci i klienci pośredni – mogliby

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1304 z dnia 14 lipca 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do minimum elementów, które muszą zostać ocenione przez ESMA podczas oceny wniosków CCP z państw trzecich w sprawie spełnienia porównywalnych wymogów, oraz w odniesieniu do sposobów i warunków przeprowadzenia tej oceny (Dz.U. L 305 z 21.9.2020, s. 13).

znacznie odczuć skutki wdrożenia takich planów przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej lub planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W uzgodnieniach o współpracy należy również wskazać, że ESMA powinien zostać poinformowany, gdy CCP Tier II zamierza uruchomić swój plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej lub gdy organy państwa trzeciego ustaliły, że istnieją przesłanki wskazujące na rozwijającą się sytuację kryzysową, która mogłaby wpłynąć na działalność CCP, jego zdolność do świadczenia usług rozliczeniowych, lub gdy organy państwa trzeciego będą przewidywały podjęcie w najbliższej przyszłości działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (47) ESMA powinien mieć możliwość cofnięcia uznania CCP z państwa trzeciego, jeżeli ten CCP z państwa trzeciego poważnie i systematycznie narusza którykolwiek z obowiązujących wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012, w tym w zakresie przekazywania ESMA informacji na potrzeby uznania tego CCP z państwa trzeciego, wnoszenia opłat na rzecz ESMA lub udzielania odpowiedzi na wnioski ESMA o udzielenie informacji niezbędnych ESMA do wykonywania jego obowiązków w odniesieniu do CCP z państw trzecich, i nie podjął działań naprawczych wymaganych przez ESMA w odpowiednio określonych ramach czasowych.
- (48) Aby złągodzić potencjalne ryzyko dla stabilności finansowej Unii, CCP i izby rozliczeniowe nie powinni mieć możliwości bycia członkami rozliczającymi innych CCP, a CCP nie powinni mieć możliwości dopuszczenia, aby inni CCP lub izby rozliczeniowe byli członkami rozliczającymi lub pośrednimi członkami rozliczającymi. Uczestnicy rynku działający obecnie w takim systemie powinni być zobowiązani do znalezienia innych sposobów centralnego rozliczania. Taki zakaz nie powinien mieć wpływu na uzgodnienia interoperacyjne, które są regulowane na mocy tytułu V rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz uzgodnienia zawarte w celu realizacji przez CCP polityki inwestycyjnej zgodnie z tym rozporządzeniem, takie jak członkostwo sponsorowane lub bezpośredni dostęp do rozliczonych rynków repo między CCP. Aby zapewnić wystarczający czas na dostosowanie, istniejące rozwiązania powinny zostać stopniowo wycofane w ciągu dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Uczestnicy rynku i organy powinny zbadać różne rozwiązania, w tym ustanowienie uzgodnień interoperacyjnych.
- (49) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 powinno mieć zastosowanie do uzgodnień interoperacyjnych dotyczących wszystkich rodzajów instrumentów finansowych i niefinansowych, takich jak kontrakty pochodne, oprócz instrumentów rynku pieniężnego i zbywalnych papierów wartościowych zdefiniowanych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE⁽¹⁷⁾. ESMA, po konsultacji z członkami ESBC i ERRS, powinien zatem opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu zapewnienia spójnych, wydajnych i skutecznych ocen uzgodnień interoperacyjnych.
- (50) Aby zapewnić, że ramy nadzorcze dla CCP w Unii skutkują bezpiecznymi i odpornymi CCP oraz opierają się na współpracy między organem właściwym dla CCP a ESMA, wyniki niezależnych audytów powinny być przekazywane zarządowi CCP, a także udostępniane ESMA i organowi właściwemu dla CCP. Ponadto zarówno ESMA, jak i organ właściwy dla CCP powinny mieć możliwość wnoszenia o uczestnictwo w posiedzeniach komisji ds. ryzyka CCP bez prawa głosu oraz otrzymywania informacji o działaniach i decyzjach tej komisji ds. ryzyka. ESMA powinien również niezwłocznie otrzymywać wszelkie decyzje, w przypadku których zarząd CCP postanawia nie stosować się do zaleceń komisji ds. ryzyka, oraz wyjaśnienia CCP dla takich decyzji.
- (51) Ostatnie wydarzenia związane z ekstremalną zmiennością na rynkach towarowych ilustrują fakt, że kontrahenci niefinansowi nie mają takiego samego dostępu do płynności jak kontrahenci finansowi. W związku z tym kontrahenci niefinansowi powinni mieć możliwość oferowania usług rozliczeniowych wyłącznie na rzecz kontrahentów niefinansowych należących do tej samej grupy. W przypadku gdy kontrahenci niefinansowi są członkami rozliczającymi CCP lub gdy CCP zaakceptował lub zamierza ich zaakceptować w takiej roli, dany CCP powinien zapewnić, aby kontrahenci niefinansowi byli w stanie wykazać, że są w stanie spełnić wymogi dotyczące depozytów zabezpieczających i składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, w tym w warunkach skrajnych. Mając na uwadze, że kontrahenci niefinansowi nie podlegają takim samym wymogom ostrożnościowym i zabezpieczeniom dotyczącym utraty płynności jak kontrahenci finansowi, bezpośredni dostęp kontrahentów niefinansowych do CCP powinien być monitorowany przez organy właściwe dla CCP akceptujących ich jako członków rozliczających. Organ właściwy dla CCP powinien regularnie przekazywać ESMA i kolegium informacje na temat produktów rozliczanych przez kontrahentów niefinansowych, ogólnej ekspozycji i wszelkich zidentyfikowanych ryzyk. Niniejsze rozporządzenie nie ma na celu ograniczenia zdolności kontrahentów niefinansowych do zostania bezpośrednimi członkami rozliczającymi CCP w sposób zgodny z zasadami ostrożności.

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

- (52) Aby zapewnić klientom i klientom pośrednim lepszą widoczność i większą przewidywalność wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego, a tym samym aby mogli oni lepiej rozwijać swoje strategie zarządzania płynnością, członkowie rozliczający i klienci świadczący usługi rozliczeniowe powinni zagwarantować przejrzystość względem swoich klientów. Ze względu na świadczenie usług rozliczeniowych oraz doświadczenie specjalistyczne w zakresie rozliczania centralnego i zarządzania płynnością członkowie rozliczający są w stanie najlepiej poinformować klientów w jasny i przejrzysty sposób o tym, jak działają modele depozytów zabezpieczających, w tym w warunkach skrajnych, oraz o konsekwencjach, jakie takie warunki mogą mieć dla depozytów zabezpieczających, które klienci muszą wnieść, w tym o wszelkich dodatkowych depozytach zabezpieczających, których sami członkowie rozliczający mogą zażądać od swoich klientów. Lepsza wiedza na temat modeli depozytów zabezpieczających może zwiększyć zdolność klientów do racjonalnego przewidywania wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego i przygotowania się na żądania zabezpieczenia, w szczególności w warunkach skrajnych. Aby zagwarantować, że członkowie rozliczający będą w stanie skutecznie zapewnić swoim klientom wymagany poziom przejrzystości w zakresie wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego i modeli depozytów zabezpieczających CCP, CCP powinni również dostarczać im potrzebne informacje. ESMA, w porozumieniu z EUNB i ESBC, powinien dokładniej określić zakres i format wymiany informacji między CCP a członkami rozliczającymi oraz między członkami rozliczającymi a ich klientami.
- (53) W celu zapewnienia, aby modele depozytów zabezpieczających odzwierciedlały bieżące warunki rynkowe, CCP powinni nie tylko regularnie, ale także stale weryfikować poziom swoich depozytów zabezpieczających, uwzględniając wszelkie potencjalnie procykliczne skutki takich zmian. Gdy CCP wzywają do wniesienia depozytów zabezpieczających i pobierają je na podstawie notowań śróddziennych, powinni dodatkowo rozważyć potencjalny wpływ dokonywanych przez nich pobrań i wypłat depozytów zabezpieczających na podstawie notowań śróddziennych na poziomy płynności ich uczestników.
- (54) Aby zapewnić precyzyjne określenie ryzyka utraty płynności, CCP powinien przy określaniu tego ryzyka brać pod uwagę niewykonanie zobowiązania przez szerszy zestaw podmiotów, aby uwzględnić nie tylko ryzyko utraty płynności związane z niewykonaniem zobowiązania przez członków rozliczających, ale również ryzyko związane z dostawcami płynności, z wyłączeniem banków centralnych.
- (55) W celu ułatwienia dostępu do rozliczania podmiotom niefinansowym, które nie posiadają wystarczającej ilości wysoce płynnych aktywów, w szczególności przedsiębiorstwom energetycznym, na warunkach, które ma określić ESMA, oraz w celu zapewnienia, aby CCP uwzględniał te warunki przy obliczaniu swojej łącznej ekspozycji względem banku będącego również członkiem rozliczającym, gwarancje banków publicznych i komercyjnych należy traktować jako uznane zabezpieczenie. Określając warunki, na jakich te gwarancje mogą być przyjmowane jako zabezpieczenie, ESMA powinien zezwolić CCP na podjęcie decyzji o poziomie zabezpieczenia tych gwarancji w oparciu o jego ocenę ryzyka, w tym możliwość niezabezpieczenia tych gwarancji, z zastrzeżeniem odpowiednich limitów koncentracji, wymogów dotyczących jakości kredytowej i rygorystycznych wymogów dotyczących ryzyka niekorzystnej korelacji. Ponadto biorąc pod uwagę niski profil ryzyka kredytowego gwarancji publicznych, należy określić, że również takie gwarancje uznaje się za zabezpieczenie. Ponadto przy zmianie poziomu redukcji wartości aktywów przyjmowanych jako zabezpieczenie CCP powinien brać pod uwagę wszelkie skutki takich zmian o potencjalnie procyklicznym charakterze.
- (56) Aby przeniesienie pozycji klienta w przypadku niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego było łatwiejsze, członek rozliczający, który otrzymuje takie pozycje, powinien mieć czas na spełnienie określonych wymogów związanych ze świadczeniem usług rozliczeniowych dla klientów. W szczególności, biorąc pod uwagę, że przeniesienie pozycji klienta odbywa się w nadzwyczajnych okolicznościach i w krótkim okresie, nabywający członek rozliczający powinien mieć trzy miesiące na podjęcie i zakończenie procesów należytej staranności w celu zapewnienia zgodności z wymogami dotyczącymi przeciwdziałania praniu pieniędzy na mocy prawa Unii. Ponadto, w stosownych przypadkach, nabywający członek rozliczający powinien spełnić wymogi kapitałowe dotyczące ekspozycji członków rozliczających wobec klientów zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 w okresie nie przekraczającym trzech miesięcy, uzgodnionym z właściwym organem. Punktem początkowym tego trzymiesięcznego okresu powinna być data przeniesienia pozycji klienta od niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego do nabywającego członka rozliczającego.
- (57) W odniesieniu do zatwierdzania zmian w modelach i parametrach CCP należy wprowadzić zmiany w celu uproszczenia procesu, aby ułatwić CCP zdolność szybkiego reagowania na sytuacje na rynku, które mogą wymagać zmian w ich modelach i parametrach ryzyka. Aby zapewnić konwergencję praktyk nadzorczych, rozporządzenie (UE) nr 648/2012 powinno określać warunki, które należy uwzględnić przy ocenie, czy dana zmiana jest istotna, a ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC, jest proszony o dalsze doprecyzowanie takich warunków poprzez określenie progów ilościowych i konkretnych elementów, które należy wziąć pod uwagę. W szczególności ESMA powinien określić kryteria zmian, które należy uznawać za istotne, w tym to, które elementy strukturalne modeli ryzyka powinny być objęte zakresem zmian uznawanych za istotne. Te elementy strukturalne modeli ryzyka powinny obejmować na przykład narzędzia antycykliczne wdrożone przez CCP. Wszystkie istotne zmiany powinny podlegać pełnemu zatwierdzeniu przed ich przyjęciem. W przypadku gdy CCP stosuje i wykorzystuje wcześniej

zatwierdzony model lub wprowadza do niego jedynie niewielkie zmiany, takie jak dostosowanie parametrów w zatwierdzonym zakresie, który jest częścią zatwierzonego modelu ze względu na czynniki zewnętrzne, takie jak zmiany cen na rynku, nie powinno to być uważane za zmianę modelu, a zatem nie wymaga walidacji.

- (58) Należy umożliwić szybkie zatwierdzanie nieistotnych zmian w modelach i parametrach, które nie zwiększają ryzyka dla CCP z Unii. W związku z tym, zgodnie z celem, jakim są bezpieczni i odporni unijni CCP, przy jednoczesnym budowaniu nowoczesnego i konkurencyjnego unijnego ekosystemu rozliczeniowego zdolnego przyciągnąć działalność gospodarczą, należy wprowadzić procedurę przyspieszoną w przypadku nieistotnych zmian w modelach i parametrach, aby ograniczyć obecne trudności i brak pewności charakteryzujące obecną nadzorczą procedurę zatwierdzania takich zmian. Gdy zmiana jest nieistotna, należy zastosować przyspieszoną procedurę zatwierdzania. Taka procedura ma na celu ułatwienie CCP szybkiego reagowania na rozwój sytuacji na rynku, który może wymagać zmian w ich modelach i parametrach ryzyka. W związku z tym procedurę zatwierdzania takich zmian w modelach i parametrach ryzyka należy uprościć.
- (59) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 należy poddać przeglądowi nie później niż po pięciu latach od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego, aby dać wystarczający czas na zastosowanie zmian wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem zmieniającym. Chociaż należy przeprowadzić przegląd całego rozporządzenia (UE) nr 648/2012, przegląd ten powinien skupić się na skuteczności i sprawności tego rozporządzenia w osiąganiu określonych w nim celów, w poprawie efektywności i bezpieczeństwa unijnych rynków usług rozliczeniowych oraz w zachowaniu stabilności finansowej Unii. W ramach przeglądu należy również zbadać atrakcyjność CCP z Unii, wpływ niniejszego rozporządzenia zmieniającego na zachęcanie do rozliczania w Unii oraz to, na ile lepsza ocena ryzyka transgranicznego i lepsze zarządzanie nim przyniosły korzyści Unii.
- (60) Aby zapewnić spójność rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131⁽¹⁸⁾ z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 oraz zachować integralność i stabilność rynku wewnętrznego, konieczne jest ustanowienie w rozporządzeniu (UE) 2017/1131 jednolitego zbioru przepisów mających na celu ograniczenie ryzyka kontrahenta w transakcjach na pochodnych instrumentach finansowych przeprowadzanych przez fundusze rynku pieniężnego, w przypadku gdy transakcje te są rozliczane przez posiadającego zezwolenie lub uznanego CCP. Ponieważ uzgodnienia dotyczące rozliczania centralnego ograniczają ryzyko kontrahenta, które jest nieodłącznie związane z kontraktami na finansowe instrumenty pochodne, przy określaniu mających zastosowanie limitów ryzyka kontrahenta należy brać pod uwagę to, czy instrument pochodny został rozliczony centralnie przez posiadającego zezwolenie lub uznanego CCP. W celach regulacyjnych i harmonizacyjnych niezbędne jest również zniesienie limitów ryzyka kontrahenta wyłącznie wówczas, gdy w celu świadczenia usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających i ich klientów kontrahenci korzystają z posiadających zezwolenie lub uznanych CCP.
- (61) Aby zapewnić spójną harmonizację przepisów wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem, należy opracować standardy techniczne. Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez ESMA w celu doprecyzowania następujących kwestii: wartość progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania mających zastosowanie do pozycji zagregowanych; elementy i wymogi operacji PTRR oraz w odniesieniu do dostawcy usług PTRR; kryterium operacyjne i kryterium reprezentatywności w ramach wymogu posiadania aktywnego rachunku; szczegółowe informacje na temat odpowiedniego zgłaszania; rodzaj opłat i innych kosztów, o których należy informować klientów w razie świadczenia usług rozliczeniowych; zawartość informacji podlegających zgłoszeniu oraz poziom szczegółowości tych informacji w odniesieniu do CCP z państw trzecich uznanych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 648/2012; szczegóły i zawartość informacji, które mają być przekazywane przez CCP mających siedzibę w Unii; zakres i szczegóły składania sprawozdań właściwym dla nich organom przez członków rozliczających i klientów z Unii na temat ich działalności rozliczeniowej u CCP z państw trzecich, a także zakres i szczegóły zapewnienia mechanizmów powodujących przeprowadzenie przeglądu progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania w następstwie znacznej fluktuacji cen w bazowej klasie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, aby dokonać również przeglądu zakresu wyłączenia dotyczącego zabezpieczenia oraz progów niezbędnych do zastosowania obowiązku rozliczania; systematyczne oczywiste błędy przy zgłaszaniu; dokumenty i informacje, które CCP są zobowiązani przedłożyć, składając wniosek o udzielenie zezwolenia lub o rozszerzenie zakresu zezwolenia; rodzaj rozszerzenia, które nie miałyby istotnego wpływu na profil ryzyka CCP, oraz częstotliwość powiadamiania o zastosowaniu wyłączenia; warunki ustalania, czy zastosowanie ma przyspieszona procedura przedłużenia zezwolenia, oraz procedura zwracania się o informacje do ESMA i kolegium; elementy, które należy uwzględnić przy określaniu kryteriów dopuszczenia CCP oraz przy ocenie zdolności kontrahentów niefinansowych do spełnienia odpowiednich

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1131 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie funduszy rynku pieniężnego (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 8).

wymogów; wymogi dotyczące przejrzystości; wymogi dotyczące zabezpieczenia; aspekty zatwierdzania modelu; oraz wymogi dla CCP dotyczące odpowiedniego zarządzania ryzykiem wynikającym z uzgodnień interoperacyjnych. Komisja powinna przyjmować te regulacyjne standardy techniczne w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

- (62) Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna być również uprawniona do przyjmowania opracowanych przez ESMA wykonawczych standardów technicznych dotyczących formatu sprawozdań przedkładanych przez członków rozliczających i klientów z Unii na temat ich działalności rozliczeniowej u CCP z państw trzecich uznanych na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012, standardów i formatów danych na potrzeby zgłaszania informacji przez CCP z Unii i przez ESMA, formatów dokumentów wymaganych przy składaniu wniosków o udzielenie zezwolenia, o rozszerzenie zakresu zezwolenia i zatwierdzenie zmian w modelu i parametrach. Komisja powinna przyjmować te wykonawcze standardy techniczne w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
- (63) Aby zapewnić osiągnięcie celów niniejszego rozporządzenia, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁹⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (64) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie zwiększenie bezpiecznego charakteru i skuteczności CCP z Unii poprzez zwiększenie ich atrakcyjności, zachęcanie do dokonywania rozliczeń w Unii i zintensyfikowanie transgranicznego uwzględniania ryzyka, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, mogą natomiast zostać lepiej osiągnięte na poziomie Unii, biorąc pod uwagę skalę i skutki działań, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (65) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 648/2012, (UE) nr 575/2013 oraz (UE) 2017/1131,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 1 ust. 3;
- 2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Transakcje wewnątrzgrupowe

1. W odniesieniu do kontrahenta niefinansowego transakcja wewnątrzgrupowa jest kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z innym kontrahentem będącym członkiem tej samej grupy, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) obaj kontrahenci są w pełni objęci tą samą konsolidacją i podlegają odpowiednim procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka; oraz
- b) ten inny kontrahent ma siedzibę w Unii, a jeżeli ma siedzibę w państwie trzecim, to to państwo trzecie nie zostało wskazane w ust. 4 ani na mocy aktu delegowanego przyjętego na podstawie ust. 5.

2. W odniesieniu do kontrahenta finansowego transakcja wewnątrzgrupowa jest:

- a) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z innym kontrahentem będącym członkiem tej samej grupy, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

- (i) kontrahent finansowy ma siedzibę w Unii, a jeżeli ma siedzibę w państwie trzecim, to to państwo trzecie nie zostało wskazane w ust. 4 ani na mocy aktu delegowanego przyjętego na podstawie ust. 5;

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (ii) drugi kontrahent jest kontrahentem finansowym, finansową spółką holdingową, instytucją finansową lub przedsiębiorstwem świadczącym usługi pomocnicze objętym odpowiednimi wymogami ostrożnościowymi;
 - (iii) obaj kontrahenci są w pełni objęci tą samą konsolidacją; oraz
 - (iv) obaj kontrahenci podlegają odpowiednim procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka;
- b) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z innym kontrahentem, w przypadku gdy obydwaj kontrahenci należą do tego samego systemu ochrony instytucjonalnej, o którym mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli spełniony jest warunek określony w lit. a) pkt (ii) niniejszego ustępu;
- c) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym między instytucjami kredytowymi powiązаныmi z tym samym organem centralnym lub między taką instytucją kredytową a organem centralnym, jak przewiduje art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- d) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z kontrahentem niefinansowym będącym członkiem tej samej grupy, o ile spełnione są następujące warunki:
- (i) obaj kontrahenci kontraktu pochodnego są w pełni objęci tą samą konsolidacją i podlegają odpowiednim procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka; oraz
 - (ii) kontrahent niefinansowy ma siedzibę w Unii, a jeżeli ma siedzibę w państwie trzecim, to to państwo trzecie nie zostało wskazane w ust. 4 ani na mocy aktu delegowanego przyjętego na podstawie ust. 5.
3. Do celów niniejszego artykułu kontrahenci uznawani są za objętych tą samą konsolidacją, w przypadku gdy obaj kontrahenci są:
- a) objęci konsolidacją zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE (*) lub z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej (MSSF) przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 lub – w odniesieniu do grupy, której jednostka dominująca ma siedzibę w państwie trzecim – zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości państwa trzeciego uznanymi za równoważne MSSF zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1569/2007 (**) (lub standardami rachunkowości państwa trzeciego, których stosowanie jest dozwolone zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia); lub
 - b) objęci takim samym skonsolidowanym nadzorem zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub – w odniesieniu do grupy, której jednostka dominująca ma siedzibę w państwie trzecim – takim samym nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez właściwy organ państwa trzeciego, który to nadzór zweryfikowano jako równoważny nadzorowi podlegającemu zasadom ustanowionym w art. 127 tej dyrektywy.
4. Do celów niniejszego artykułu transakcje z kontrahentami mającymi siedzibę w jednym z następujących państw trzecich nie korzystają z żadnego z wyłączeń dotyczących transakcji wewnątrzgrupowych:
- a) jeżeli państwo trzecie jest państwem trzecim wysokiego ryzyka, o którym mowa w art. 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1624 (***);
 - b) jeżeli państwo trzecie jest wymienione w najnowszej wersji załącznika I do konkluzji Rady w sprawie zmienionego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych.

5. W stosownych przypadkach ze względu na zidentyfikowane luki w rozwiązaniach prawnych, nadzorczych i wykonawczych państwa trzeciego, gdy te luki skutkują większym ryzykiem, w tym ryzykiem kredytowym kontrahenta i ryzykiem prawnym, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 82

w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez zidentyfikowanie państw trzecich, których podmioty nie mają prawa korzystać z żadnego z wyłączeń dotyczących transakcji wewnątrzgrupowych, nawet jeśli te państwa trzecie nie zostały umieszczone w wykazie na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu.

- (*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).
- (**) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich (Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 66).
- (***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1624 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (Dz.U. L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).;

3) w art. 4 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Obowiązek rozliczania wszystkich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie ma zastosowania do kontraktów zawartych w sytuacjach, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (iv), między – z jednej strony – kontrahentem finansowym, który spełnia warunki określone w art. 4a ust. 1 akapit drugi, lub kontrahentem niefinansowym, który spełnia warunki określone w art. 10 ust. 1 akapit drugi, a – z drugiej strony – systemem programów emerytalnych ustanowionym w państwie trzecim i działającym w danym państwie, pod warunkiem że jest on upoważniony, nadzorowany i uznany na mocy prawa krajowego, a jego zasadniczym celem jest zapewnianie świadczeń emerytalnych i jest on wyłączony z obowiązku rozliczania na mocy tego prawa krajowego.”;

4) art. 4a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4a

Kontrahenci finansowi podlegający obowiązkowi rozliczania

1. Co 12 miesięcy kontrahent finansowy zajmujący pozycje w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym może obliczać następujące pozycje:

- a) swoje nierozliczone pozycje zgodnie z ust. 3 akapit pierwszy;
- b) swoje zagregowane średnie pozycje na koniec miesiąca w rozliczonych i nierozliczonych kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym za poprzednie 12 miesięcy («pozycje zagregowane») zgodnie z ust. 3 akapit drugi.

Gdy kontrahent finansowy:

- a) nie oblicza swoich nierozliczonych pozycji lub gdy wynik obliczenia tych nierozliczonych pozycji na podstawie akapitu pierwszego lit. a) niniejszego ustępu przekracza którykolwiek z progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania określonych na podstawie art. 10 ust. 4 akapit pierwszy lit. b); lub
- b) nie oblicza swoich pozycji zagregowanych lub gdy wynik obliczenia tych pozycji zagregowanych przekracza którykolwiek z progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania określonych na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu;

ten kontrahent finansowy:

- (i) niezwłocznie powiadamia o tym ESMA i odpowiedni właściwy organ;
- (ii) w terminie czterech miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w ppkt (i) niniejszego akapitu, zawiera uzgodnienia rozliczeniowe; oraz
- (iii) zostaje objęty obowiązkiem rozliczania, o którym mowa w art. 4, w odniesieniu do wszystkich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do którejkolwiek z klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, która jest objęta obowiązkiem rozliczania, zawartych lub przedłużonych po upływie ponad czterech miesięcy następujących po powiadomieniu, o którym mowa w ppkt (i) niniejszego akapitu.

Kontrahent finansowy może przekazać zadanie powiadomienia ESMA na podstawie akapitu drugiego lit. i) dowolnemu innemu podmiotowi wchodzącemu w skład grupy, do której należy ten kontrahent finansowy. Jednak za przekazanie takiego powiadomienia ESMA odpowiedzialność prawną ponosi kontrahent finansowy.

2. Kontrahent finansowy, który podlega obowiązkowi rozliczania określonego w art. 4 lub zaczyna podlegać obowiązkowi rozliczania zgodnie z ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, pozostaje objęty tym obowiązkiem rozliczania i w dalszym ciągu dokonuje rozliczania do czasu, aż wykaże odpowiedniemu właściwemu organowi, że jego pozycje zagregowane lub nierozliczone pozycje nie przekraczają progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania określonego na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu lub art. 10 ust. 4 akapit pierwszy lit. b).

Kontrahent finansowy musi być w stanie wykazać odpowiedniemu właściwemu organowi, że obliczanie pozycji zagregowanej lub nierozliczonych pozycji, stosownie do przypadku, nie prowadzi do systematycznego niedoszacowania tych pozycji zagregowanych lub nierozliczonych.

3. Obliczając nierozliczone pozycje, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu, kontrahent finansowy uwzględnia wszystkie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP posiadającego zezwolenie na podstawie art. 14 lub uznanego na podstawie art. 25, zawarte przez tego kontrahenta finansowego lub przez inne podmioty w ramach grupy, do której należy dany kontrahent finansowy.

Obliczając pozycje zagregowane, kontrahent finansowy uwzględnia wszystkie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte przez tego kontrahenta finansowego lub przez inne podmioty w ramach grupy, do której należy dany kontrahent finansowy.

Niezależnie od akapitu pierwszego i drugiego, w przypadku UCITS i AFI nierozliczone pozycje lub pozycje zagregowane oblicza się na poziomie danego funduszu.

Spółki zarządzające UCITS, które zarządzają co najmniej dwoma UCITS, oraz ZAFI, które zarządzają co najmniej dwoma AFI, muszą być w stanie wykazać odpowiednim właściwym organom, że obliczanie pozycji na poziomie funduszu nie prowadzi do:

- a) systematycznego niedoszacowania pozycji dowolnego z funduszy, którymi zarządzają, lub pozycji zarządzającego; lub
- b) obchodzenia obowiązku rozliczania.

Odpowiednie organy właściwe dla kontrahenta finansowego i pozostałych podmiotów w ramach grupy ustanawiają procedury współpracy w celu zapewnienia skutecznego obliczania pozycji na poziomie grupy.

4. ESMA po konsultacji z ERRS i innymi odpowiednimi organami opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wartości progów rozliczania mających zastosowanie do pozycji zagregowanych, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia ostrożnego objęcia kontrahentów finansowych obowiązkiem rozliczania.

Gdy ESMA zgodnie z art. 10 ust. 4a dokonuje przeglądu progów rozliczania określonych na podstawie art. 10 ust. 4 akapit pierwszy lit. b), musi również dokonać przeglądu progu rozliczania określonego na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu.

ESMA przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. Do celów niniejszego artykułu i art. 10 »nierozliczona pozycja« oznacza zagregowaną średnią pozycję na koniec miesiąca za poprzednie 12 miesięcy w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP posiadającego zezwolenie na podstawie art. 14 lub uznanego na podstawie art. 25.”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4b

Usługi posttransakcyjne w zakresie redukcji ryzyka

1. Bez uszczerbku dla technik ograniczania ryzyka wskazanych w art. 11, obowiązek rozliczania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, nie ma zastosowania do kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, który jest inicjowany i zawierany w wyniku kwalifikującej się operacji posttransakcyjnej w zakresie redukcji ryzyka (»transakcja PTRR«) realizowanej na podstawie ust. 2–4 niniejszego artykułu.

2. Transakcja PTRR jest zwolniona z obowiązku rozliczania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, wyłącznie w przypadku, gdy:

a) podmiot realizujący operację PTRR (»dostawca usług PTRR«) spełnia wymogi określone w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu; oraz

b) każdy uczestnik operacji PTRR spełnia wymogi określone w ust. 3 niniejszego artykułu.

3. Kwalifikująca się operacja PTRR musi:

a) zostać zrealizowana przez podmiot posiadający zezwolenie zgodnie z art. 7 dyrektywy 2014/65/UE, który jest niezależny od kontrahentów kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym objętych operacją PTRR;

b) uzyskać redukcję ryzyka kredytowego kontrahenta w każdym z portfeli poddanych operacji PTRR;

c) zostać zaakceptowana w całości, w wyniku czego uczestnicy operacji PTRR nie mogą wybrać, które transakcje mają zostać wykonane w ramach operacji PTRR;

d) umożliwić uczestnictwo tylko tym podmiotom, które pierwotnie poddały portfel operacji PTRR;

e) być neutralna pod względem ryzyka rynkowego;

f) nie przyczyniać się do kształtowania cen;

g) przybrać formę kompresji, zrównoważenia struktury lub optymalizacji, lub dowolnej ich kombinacji;

h) zostać wykonana na zasadzie dwustronnej lub wielostronnej.

4. Dostawca usług PTRR:

a) przestrzega wcześniej uzgodnionych zasad operacji PTRR, włącznie z metodami i algorytmami w uprzednio zaplanowanych cyklach, oraz działa w rozsądny, przejrzysty i niedyskryminacyjny sposób;

b) gwarantuje, że podmioty uczestniczące w operacji PTRR nie mają wpływu na wynik tej operacji;

c) przeprowadza regularne kompresje, gdy operacje PTRR skutkują nowymi transakcjami PTRR;

d) prowadzi kompletną i dokładną dokumentację wszystkich transakcji wykonanych w ramach operacji PTRR, włączając w to:

(i) informacje o transakcjach zawartych w ramach operacji PTRR;

(ii) transakcje będące rezultatem operacji PTRR: albo jako transakcje zmienione, albo jako nowe transakcje; oraz

- (iii) informacje o ogólnej ewolucji ryzyka poszczególnych portfeli objętych operacją PTRR;
- e) na żądanie udostępnia bez zbędnej zwłoki dokumentację, o której mowa w lit. d), odpowiedniemu właściwemu organowi i ESMA; oraz
- f) monitoruje transakcje będące rezultatem operacji PTRR w celu zadbania o to, aby na ile to możliwe operacja PTRR nie skutkowała żadnym nadużyciem lub obejściem obowiązku rozliczenia.

5. Właściwy organ, który udzielił zezwolenia dostawcy usług PTRR zgodnie z art. 7 dyrektywy 2014/65/UE, zanim transakcja PTRR będąca rezultatem operacji PTRR zrealizowanej przez tego dostawcę usług PTRR będzie mogła zostać zwolniona z obowiązku rozliczania zgodnie z ust. 1, bez zbędnej zwłoki czyni, co następuje:

- a) powiadamia ESMA o tożsamości dostawcy usług PTRR; oraz
- b) przekazuje ESMA swoją ocenę tego, w jaki sposób dostawca usług PTRR spełnia wymogi, o których mowa w ust. 3 i 4.

Właściwy organ, o którym mowa w akapicie pierwszym, co najmniej raz do roku potwierdza ESMA, że dostawca usług PTRR nadal spełnia wymogi, o których mowa w ust. 3 i 4, lub że dostawca usług PTRR nie świadczy już usług PTRR, stosownie do przypadku.

ESMA przekazuje informacje otrzymane na mocy akapitu pierwszego i drugiego niniejszego ustępu organom każdego państwa członkowskiego posiadającym uprawnienia nadzorcze w odniesieniu do obowiązku rozliczania, o którym mowa w art. 4 ust. 1.

Właściwy organ, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, bez zbędnej zwłoki powiadamia ESMA, gdy dostawca usług PTRR przestaje spełniać wymogi, o których mowa w ust. 3 i 4. Po takim powiadomieniu ESMA usuwa dostawcę usług PTRR z wykazu, o którym mowa w akapicie piątym niniejszego ustępu. Od dnia, w którym dostawca usług PTRR zostanie usunięty z tego wykazu, transakcje PTRR będące rezultatem operacji PTRR zrealizowanej przez tego dostawcę usług PTRR przestają być zwolnione z obowiązku rozliczania zgodnie z ust. 1.

Co roku ESMA publikuje wykaz dostawców usług PTRR, o których go powiadomiono na podstawie akapitu pierwszego lit. a).

6. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania elementów i wymogów określonych w ust. 3 i 4 oraz następujących innych warunków lub cech operacji PTRR:

- a) czym jest neutralne ryzyko rynkowe w ramach operacji PTRR;
- b) wymagana redukcja ryzyka w przedłożonych portfelach;
- c) ewentualne włączenie do tej samej operacji PTRR portfeli mieszanych zawierających zarówno transakcje rozliczone, jak i nierozliczone oraz warunki, na jakich takie włączenie byłoby dozwolone;
- d) wymogi dotyczące zarządzania operacją PTRR;
- e) wymogi dotyczące poszczególnych rodzajów usług PTRR;
- f) proces monitorowania stosowania przyznanego zwolnienia; oraz
- g) kryteria, które mają być stosowane przy ocenie, czy obowiązek rozliczania nie jest obchodzony.

ESMA przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

6) w art. 6 ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„g) odsetek, na koniec roku kalendarzowego, kontraktów pochodnych rozliczanych przez CCP posiadających zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 w porównaniu z kontraktami pochodnymi rozliczanymi przez CCP z państw trzecich uznanych zgodnie z art. 25, przedstawiony w ujęciu zbiorczym i w podziale na klasy aktywów.”;

7) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Aktywny rachunek

1. Kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi, którzy podlegają obowiązkowi rozliczania zgodnie z art. 4a i 10 w dniu 24 grudnia 2024 r. lub zaczną od tego momentu podlegać obowiązkowi rozliczania i którzy przekraczają próg rozliczania w dowolnej z kategorii kontraktów pochodnych, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, w indywidualnej kategorii kontraktów pochodnych lub łącznie we wszystkich kategoriach wymienionych w tym ustępie, muszą posiadać dla takich kategorii kontraktów pochodnych, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, co najmniej jeden stały rachunek u CCP posiadającego zezwolenie na podstawie art. 14, za którego pośrednictwem ten CCP świadczy usługi rozliczeniowe dotyczące danych instrumentów pochodnych, oraz muszą rozliczać za pośrednictwem tego aktywnego rachunku co najmniej reprezentatywną liczbę transakcji.

Gdy kontrahent finansowy lub kontrahent niefinansowy zaczyna podlegać obowiązkowi posiadania aktywnego rachunku zgodnie z akapitem pierwszym, ten kontrahent finansowy lub kontrahent niefinansowy powiadamia o tym ESMA i swój odpowiedni właściwy organ oraz zakłada taki aktywny rachunek w terminie sześciu miesięcy od momentu podlegania temu obowiązkowi.

2. Ustalając swoje obowiązki w świetle ust. 1, kontrahent należący do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym w Unii uwzględnia wszystkie kontrakty pochodne, o których mowa w ust. 6, rozliczane przez tego kontrahenta lub przez inne podmioty w ramach grupy, do której należy ten kontrahent, z wyjątkiem transakcji wewnątrzgrupowych.

3. Kontrahenci, którzy podlegają obowiązkowi określonemu w ust. 1 akapit pierwszy, dbają o spełnienie wszystkich następujących wymogów:

- a) rachunek jest stale operacyjny, w tym istnieją dokumentacja prawna, łączność informatyczna i wewnętrzne procedury związane z rachunkiem;
- b) kontrahent dysponuje systemami i zasobami, dzięki którym jest operacyjnie zdolny do korzystania z rachunku, nawet w krótkim czasie po uprzedzeniu, na potrzeby dużych wolumenów kontraktów pochodnych, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, przez cały czas oraz jest zdolny do przyjęcia w krótkim czasie dużego przepływu transakcji z pozycji utrzymywanych w ramach usługi rozliczeniowej o istotnym znaczeniu systemowym na podstawie art. 25 ust. 2c;
- c) wszystkie nowe transakcje danego kontrahenta w kontraktach pochodnych, o których mowa w ust. 6, mogą być rozliczane na tym rachunku przez cały czas;
- d) kontrahent rozlicza na aktywnym rachunku transakcje, które są reprezentatywne dla kontraktów pochodnych, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, rozliczanych w ramach usługi rozliczeniowej o istotnym znaczeniu systemowym zgodnie z art. 25 ust. 2c w okresie odniesienia.

4. Obowiązek reprezentatywności, o którym mowa w ust. 3 lit. d), ocenia się na podstawie następujących kryteriów:

- a) różne klasy kontraktów pochodnych;
- b) termin zapadalności transakcji;
- c) wielkości transakcji.

Obowiązek reprezentatywności, o którym mowa w ust. 3 lit. d) nie ma zastosowania do kontrahentów, w przypadku których wartość nominalna nierozliczonych kontraktów pochodnych, o których mowa w ust. 6 podlegających obowiązkowi rozliczenia, nie przekracza 6 mld EUR.

Ocena obowiązku reprezentatywności, o którym mowa w ust. 3 lit. d), opiera się na podkategoriach. Dla każdej klasy kontraktów pochodnych liczba podkategorii musi wynikać z kombinacji różnych wielkości transakcji i terminów zapadalności.

Wymogi, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c), muszą zostać spełnione przez kontrahenta w terminie sześciu miesięcy od momentu, w którym zacznie on podlegać obowiązkowi określone w ust. 1 niniejszego artykułu; kontrahent ten regularnie zgłasza informacje zgodnie z art. 7b. Wymogi te są regularnie poddawane testom warunków skrajnych – co najmniej raz do roku.

W celu wywiązania się z obowiązku reprezentatywności, o którym mowa w ust. 3 lit. d), kontrahenci rozliczają średniorocznie co najmniej pięć transakcji z każdej z najistotniejszych podkategorii kontraktów pochodnych przypadających na daną klasę kontraktów pochodnych i w okresie odniesienia ustalonym zgodnie z ust. 8 akapit trzeci. Gdy uzyskana liczba transakcji przekracza połowę wszystkich transakcji tego kontrahenta w ciągu poprzednich 12 miesięcy, obowiązek reprezentatywności, o którym mowa w ust. 3 lit. d), uznaje się za spełniony, jeżeli ten kontrahent rozlicza co najmniej jedną transakcję z każdej z najistotniejszych podkategorii przypadających na daną klasę kontraktów pochodnych w okresie odniesienia.

Obowiązek reprezentatywności, o którym mowa w ust. 3 lit. d), nie ma zastosowania do świadczenia usług rozliczeniowych na rzecz klientów. Przy obliczaniu wartości nominalnej nierozliczonych kontraktów pochodnych kontrahenta, o którym mowa w ust. 8 akapit czwarty, podlegających obowiązkowi rozliczenia nie uwzględnia się jego działalności rozliczeniowej na rzecz klientów.

5. Kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi, którzy podlegają obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, i którzy rozliczają co najmniej 85 % swoich kontraktów pochodnych należących do kategorii, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, u CCP posiadającego zezwolenie na podstawie art. 14, są zwolnieni z wymogów, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c) niniejszego artykułu, z wymogu, o którym mowa w ust. 4 akapit czwarty niniejszego artykułu, oraz z dodatkowego wymogu zgłaszania, o którym mowa w art. 7b ust. 2.

6. Do kontraktów pochodnych podlegających obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1, należą dowolne kontrakty, które można przypisać do następujących kategorii:

a) instrumenty pochodne na stopę procentową denominowane w euro lub w złotych polskich;

b) instrumenty pochodne na krótkoterminową stopę procentową denominowane w euro.

7. Gdy ESMA przeprowadza ocenę na podstawie art. 25 ust. 2c i stwierdza, że określone usługi świadczone lub określona działalność prowadzona przez CCP Tier II mają istotne znaczenie systemowe dla Unii lub dla co najmniej jednego z jej państw członkowskich albo że usługi lub działalność, które zostały wcześniej określone przez ESMA jako mające istotne znaczenie systemowe dla Unii lub dla co najmniej jednego z jej państw członkowskich, nie mają już takiego znaczenia, wykaz kontraktów podlegających obowiązkowi posiadania aktywnego rachunku może zostać zmieniony.

W celu zmiany wykazu kontraktów podlegających obowiązkowi posiadania aktywnego rachunku ESMA, po konsultacji z ERRS i w porozumieniu z bankami centralnymi emisji, przedkłada Komisji dogłębną i kompleksową analizę kosztów i korzyści, w stosownym przypadku spójną z ilościową oceną techniczną określoną w art. 25 ust. 2c akapit pierwszy lit. c), w tym analizę skutków dla innych walut Unii, oraz ocenia ewentualne skutki rozszerzenia obowiązku posiadania aktywnego rachunku na nowe rodzaje kontraktów, a także przedkłada opinię w związku z tą oceną. Zgoda banku centralnego emisji odnosi się wyłącznie do kontraktów denominowanych w walucie, którą ten bank emituje.

Gdy ESMA przeprowadza ocenę i wydaje opinię stwierdzającą, że należy dokonać zmiany wykazu kontraktów, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 82 w celu zmiany wykazu kontraktów pochodnych na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu.

8. ESMA, we współpracy z EUNB, EIOPA i ERRS oraz po konsultacji z ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania wymogów określonych w ust. 3 lit. a), b) i c) niniejszego artykułu, warunków przeprowadzania testów warunków skrajnych względem tych wymogów oraz szczegółów zgłaszania zgodnie z art. 7b. Opracowując te regulacyjne standardy techniczne, ESMA bierze pod uwagę wielkość portfeli poszczególnych kontrahentów zgodnie z akapitem trzecim niniejszego ustępu, tak aby kontrahenci z większą liczbą

transakcji w portfelach podlegali bardziej rygorystycznym warunkom operacyjnym i wymogom zgłaszania niż kontrahenci z mniejszą liczbą transakcji.

W odniesieniu do obowiązku reprezentatywności, o którym mowa w ust. 3 lit. d), ESMA określa poszczególne klasy kontraktów pochodnych, z limitem trzech klas, różne terminy zapadalności, z limitem czterech terminów zapadalności, oraz różne przedziały wielkości transakcji, z limitem trzech przedziałów wielkości transakcji, aby zapewnić reprezentatywność kontraktów pochodnych, które mają być rozliczane za pośrednictwem aktywnych rachunków.

ESMA ustala liczbę najistotniejszych podkategorii, która nie może być wyższa niż pięć, dla każdej klasy kontraktów pochodnych, które mają być reprezentowane na aktywnym rachunku. Najistotniejszymi podkategoriami są kategorie obejmujące największą liczbę transakcji w okresie odniesienia.

ESMA określa również czas trwania okresu odniesienia, który nie może być krótszy niż sześć miesięcy w przypadku kontrahentów, w przypadku których wartość nominalna nierozliczonych kontraktów pochodnych, o których mowa w ust. 6, podlegających obowiązkowi rozliczenia wynosi mniej niż 100 mld EUR, i nie krótszy niż jeden miesiąc w przypadku kontrahentów, w przypadku których wartość nominalna nierozliczonych kontraktów pochodnych, o których mowa w ust. 6 podlegających obowiązkowi rozliczenia, wynosi więcej niż 100 mld EUR.

ESMA przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 czerwca 2025 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

9. Właściwe organy monitorują i obliczają średni poziom działalności w zakresie kontraktów pochodnych, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, w ujęciu jednostkowym, grupowym i zagregowanym i przekazują te informacje wspólnemu mechanizmowi monitorowania.

Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do stanowienia i nakładania sankcji karnych w razie stwierdzenia, że kontrahent finansowy lub niefinansowy naruszył swoje obowiązki wynikające z niniejszego artykułu, jego właściwy organ nakłada w drodze decyzji kary administracyjne lub okresowe kary pieniężne albo zwraca się do właściwych organów sądowych o nałożenie kar lub okresowych kar pieniężnych, aby zmusić tego kontrahenta do zaprzestania naruszenia.

Okresowa kara pieniężna, o której mowa w akapicie drugim, musi być skuteczna i proporcjonalna i nie może przekraczać 3 % średniego dziennego obrotu w poprzednim roku obrotowym. Nakłada się ją za każdy dzień zwłoki i oblicza od dnia określonego w decyzji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej.

Okresową karę pieniężną, o której mowa w akapicie drugim, nakłada się na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, licząc od momentu powiadomienia o decyzji właściwego organu. Po upływie tego okresu właściwy organ dokonuje przeglądu tego środka i w razie potrzeby przedłuża jego obowiązywanie.

10. Do dnia 25 czerwca 2026 r. ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC i ERRS oraz po konsultacji ze wspólnym mechanizmem monitorowania, oceni skuteczność niniejszego artykułu w łagodzeniu ryzyka dla stabilności finansowej Unii, które stanowią ekspozycje kontrahentów unijnych wobec CCP Tier II oferujących usługi o istotnym znaczeniu systemowym na podstawie art. 25 ust. 2c.

ESMA dołączy do oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, w tym obszernie uzasadnioną ocenę skutków dotyczącą środków uzupełniających, w tym progów ilościowych.

Niezależnie od akapitu pierwszego w dowolnym momencie po otrzymaniu formalnego powiadomienia w ramach wspólnego mechanizmu monitorowania ESMA przedstawia ocenę i zalecenia, wskazując prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka dla stabilności finansowej dla Unii w wyniku szczególnych okoliczności powodujących zdarzenie o skutkach systemowych.

W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania sprawozdania ESMA, o którym mowa w akapicie drugim, Komisja przygotowuje własne sprawozdanie, któremu w stosownych przypadkach może towarzyszyć wniosek ustawodawczy.

Artykuł 7b

Monitorowanie obowiązku posiadania aktywnego rachunku

1. Kontrahenci finansowi lub kontrahenci niefinansowi podlegający obowiązkowi, o którym mowa w art. 7a, obliczają zasięg swojej działalności i ekspozycje na ryzyko w kategoriach kontraktów pochodnych, o których mowa w ust. 6 tego artykułu, oraz co sześć miesięcy przekazują swojemu właściwemu organowi informacje niezbędne do oceny zgodności z tym obowiązkiem. Ten właściwy organ bez zbędnej zwłoki przekazuje te informacje ESMA.

Kontrahenci, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, w stosownych przypadkach posiłkują się informacjami zgłoszonymi na podstawie art. 9. Obowiązek zgłaszania obejmuje również wykazanie właściwemu organowi, że istnieje dokumentacja prawna, łączność informatyczna i wewnętrzne procedury związane z aktywnymi rachunkami.

2. Kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi podlegający obowiązkowi określonymu w ust. 1 niniejszego artykułu, którzy na potrzeby kontraktów pochodnych, o których mowa w art. 7a ust. 6, oprócz aktywnych rachunków mają rachunki u CCP Tier II, co sześć miesięcy zgłaszają swojemu właściwemu organowi również informacje o zasobach i systemach, które mają do dyspozycji, by zapewnić spełnienie warunku, o którym mowa w art. 7a ust. 3 lit. b). Ten właściwy organ bez zbędnej zwłoki przekazuje te informacje ESMA.

3. Właściwe organy, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, dopilnowują, by kontrahenci finansowi i niefinansowi podlegający obowiązkowi, o którym mowa w art. 7a, podejmowali odpowiednie kroki, aby dopełnić tego obowiązku, w tym by w stosownych przypadkach korzystali ze swoich uprawnień nadzorczych wynikających z prawodawstwa sektorowego lub nakładali w razie potrzeby kary, o których mowa w art. 12. Właściwe organy mogą wymagać częstszego zgłaszania, zwłaszcza gdy na podstawie zgłoszonych informacji uznają, że kontrahent podjął niewystarczające kroki, by spełnić wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do aktywnych rachunków.

Artykuł 7c

Informacje o świadczeniu usług rozliczeniowych

1. Członkowie rozliczający i klienci, którzy świadczą usługi rozliczeniowe zarówno u CCP posiadającego zezwolenie na podstawie art. 14, jak i u CCP uznanego na podstawie art. 25, informują swoich klientów o możliwości rozliczania ich kontraktów przez CCP posiadającego zezwolenie na podstawie art. 14, gdy taka oferta jest dostępna.

2. Niezależnie od przepisów art. 4 ust. 3a członkowie rozliczający i klienci, którzy świadczą usługi rozliczeniowe na rzecz klientów, informują w jasny i zrozumiały sposób w odniesieniu do każdego CCP, u którego świadczą usługi rozliczeniowe, o opłatach pobieranych od takich klientów za świadczenie usług rozliczeniowych oraz o wszelkich innych pobieranych opłatach, w tym o takich opłatach, które przenoszą koszty, oraz o innych kosztach powiązanych ze świadczeniem usług rozliczeniowych.

3. Członkowie rozliczający i klienci świadczący usługi rozliczeniowe podają informacje, o których mowa w ust. 1:

- a) gdy nawiązują z klientem stosunek umowny w zakresie usług rozliczeniowych na rzecz klienta; oraz
- b) co najmniej raz na kwartał.

4. ESMA w porozumieniu z EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania rodzaju informacji, o których mowa w ust. 2.

ESMA przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 7d***Informacje o działalności rozliczeniowej u CCP uznanych na podstawie art. 25**

1. Członkowie rozliczający i klienci, którzy rozliczają umowy przez CCP uznanego na podstawie art. 25, zgłaszają taką działalność rozliczeniową w następujący sposób:

- a) gdy mają siedzibę w Unii, lecz nie są częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym w Unii, zgłaszają działalność rozliczeniową swojemu właściwemu organowi;
- b) gdy są częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym w Unii, unijna jednostka dominująca tej grupy zgłasza taką działalność rozliczeniową w sposób skonsolidowany swojemu właściwemu organowi.

Zgłoszenia, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują informacje na temat zakresu działalności rozliczeniowej u uznanego CCP w ujęciu rocznym i podają w nich:

- a) rodzaj rozliczanych instrumentów finansowych lub instrumentów niefinansowych;
- b) średnie wartości rozliczone przez jeden rok w podziale na waluty unijne i według klasy aktywów;
- c) kwotę pobranych depozytów zabezpieczających;
- d) składki na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania; oraz
- e) największe zobowiązanie płatnicze.

Właściwe organy niezwłocznie przekazują informacje, o których mowa ustępie drugim ESMA i wspólnemu mechanizmowi monitorowania.

2. ESMA, we współpracy z EUNB, EIOPA i ERRS i po konsultacji z członkami ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, by doprecyzować zawartość informacji, które mają być zgłoszone, oraz poziom szczegółowości informacji, które mają być podane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem istniejących kanałów sprawozdawczości oraz informacji już dostępnych ESMA na podstawie obowiązujących ram zgłaszania, w tym na podstawie obowiązku zgłaszania na podstawie art. 9.

ESMA przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, aby określić format informacji, które mają być przekazywane właściwemu organowi i o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem istniejących kanałów sprawozdawczości.

ESMA przedstawi Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 7e***Informacje o CCP z Unii**

1. CCP posiadający zezwolenie na podstawie art. 14 co miesiąc przekazują ESMA za pośrednictwem centralnej bazy danych stworzonej przez ESMA na podstawie art. 17c (»centralna baza danych«) co najmniej następujące informacje:

- a) rozliczane wartości i wolumeny według waluty i klasy aktywów, w tym wartość pozycji posiadanych przez uczestników rozliczających;
- b) inwestycje CCP;
- c) kapitał CCP, w tym własne zasoby celowe wykorzystywane przy kaskadowym pokrywaniu strat w przypadku niewykonania zobowiązania, o czym mowa w art. 45 ust. 4 niniejszego rozporządzenia i w art. 9 ust. 14 rozporządzenia (UE) 2021/23;
- d) wymogi dotyczące depozytów zabezpieczających członków rozliczających, składki na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz zasoby, do których zobowiązano się na mocy umowy, w ramach zarządzania na wypadek niewykonania zobowiązania lub w ramach planów naprawy, o których mowa w art. 9 rozporządzenia (UE) 2021/23;
- e) adekwatność depozytu zabezpieczającego i składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz zasobów wykorzystywanych przy kaskadowym pokrywaniu strat względem art. 41, 42 i 45;
- f) dostępne aktywa płynne CCP i wyniki testów warunków skrajnych dotyczących płynności;
- g) dane członków rozliczających i klientów posiadających indywidualnie wyodrębnione rachunki, osób trzecich, których główna działalność polega na zarządzaniu ryzykiem CCP, istotnych dostawców płynności powiązanych z CCP, a także interoperacyjnych i powiązanych CCP;
- h) wszelkie zmiany, które CCP bezpośrednio wprowadził zgodnie z art. 15a.

Członkowie kolegów CCP, o których mowa w art. 18, mają dostęp do informacji przekazanych zgodnie z niniejszym artykułem za pośrednictwem centralnej bazy danych.

2. ESMA w ścisłej współpracy z EUNB i ESBC opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania szczegółów i zawartości informacji, które mają być przekazywane na podstawie ust. 1.

ESMA przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardów i formatów danych na potrzeby informacji, które mają być zgłaszane zgodnie z ust. 1.

ESMA przedstawi Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

8) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 po akapicie pierwszym dodaje się akapity w brzmieniu:

„Kontrahenci finansowi, kontrahenci niefinansowi i CCP podlegający obowiązkowi zgłaszania wprowadzają odpowiednie procedury i mechanizmy w celu zagwarantowania wysokiej jakości danych, które przekazują zgodnie z niniejszym artykułem.

Gdy kontrahent niefinansowy będący częścią grupy spełnia warunki określone w art. 10 ust. 1 akapit drugi i korzysta z wyłączenia określonego w akapicie piątym niniejszego ustępu, unijna jednostka dominująca tego kontrahenta niefinansowego co tydzień zgłasza swojemu właściwemu organowi zagregowane pozycje netto tego kontrahenta niefinansowego w podziale na klasy instrumentów pochodnych. W przypadku kontrahenta mającego siedzibę w Unii organ właściwy dla jednostki dominującej przekazuje te informacje ESMA i organowi właściwemu dla tego kontrahenta.”;

b) w ust. 1a akapit czwarty wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) podmiot mający siedzibę w państwie trzecim zostałby zakwalifikowany jako kontrahent finansowy, gdyby miał siedzibę w Unii; oraz”;

(ii) skreśla się lit. b);

c) ust. 1e otrzymuje brzmienie:

„1e. Kontrahenci i CCP zobowiązani do zgłaszania szczegółowych informacji na temat kontraktów pochodnych zapewniają, by takie szczegółowe informacje były zgłaszane prawidłowo i bez powielania, również wtedy, gdy obowiązek zgłaszania został przekazany zgodnie z ust. 1f.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Do dnia 25 grudnia 2025 r. ESMA we współpracy z EUNB i EIOPA opracuje projekt wytycznych zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w celu doprecyzowania procedur i ustaleń, o których mowa w ust. 1 akapit drugi.”;

9) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Co 12 miesięcy kontrahent niefinansowy zajmujący pozycje w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym może obliczać swoje nierozliczone pozycje zgodnie z ust. 3.”;

(ii) w akapicie drugim formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy kontrahent niefinansowy nie oblicza swoich nierozliczonych pozycji lub gdy wynik obliczenia tych nierozliczonych pozycji w odniesieniu do co najmniej jednej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przekracza progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania określone na podstawie ust. 4 akapit pierwszy lit. b), ten kontrahent niefinansowy”;

b) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Kontrahent niefinansowy, który podlega obowiązkowi rozliczania określonego w a niniejszego artykułu, pozostaje objęty tym obowiązkiem i w dalszym ciągu dokonuje rozliczania do czasu, aż wykaże odpowiedniemu właściwemu organowi, że jego nierozliczona pozycja nie przekracza progu wiążącego się z obowiązkiem rozliczania określonego na podstawie ust. 4 akapit pierwszy lit. b) niniejszego artykułu.

Kontrahent niefinansowy musi być w stanie wykazać odpowiedniemu właściwemu organowi, że obliczanie nierozliczonej pozycji nie prowadzi do systematycznego niedoszacowania tej pozycji.

3. Obliczając nierozliczone pozycje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, kontrahent niefinansowy ujmuje wszystkie zawarte przez siebie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP posiadającego zezwolenie na podstawie art. 14 lub uznanego na podstawie art. 25 i co do których nie można stwierdzić, że w obiektywny i mierzalny sposób ograniczają ryzyko bezpośrednio związane z daną działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami kontrahenta niefinansowego lub grupy, do której należy ten kontrahent niefinansowy.

4. Po konsultacji z ERRS i innymi odpowiednimi organami ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów:

- a) kryteria oceny, które kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w obiektywny i mierzalny sposób ograniczają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami, o której mowa w ust. 3;
- b) wartości progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania dla nierozliczonych pozycji, które określa się, biorąc pod uwagę metodę obliczania określoną w ust. 3 niniejszego artykułu i w art. 4a ust. 3, znaczenie systemowe sumy pozycji i ekspozycji netto w podziale na kontrahentów i klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym; oraz
- c) mechanizmy uruchamiające przegląd wartości progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania w następstwie znacznej fluktuacji cen w bazowej klasie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub znacznego wzrostu ryzyka dla stabilności finansowej.

ESMA przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4a. ESMA, w porozumieniu z ERRS, dokonuje przeglądu progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania, o których mowa w ust. 4 akapit pierwszy lit. b) niniejszego artykułu i w art. 4a ust. 4, w szczególności biorąc pod uwagę wzajemne powiązania między kontrahentami finansowymi oraz potrzebę zapewnienia ostrożnego objęcia kontrahentów finansowych obowiązkiem rozliczania. Przegląd ten przeprowadza się co najmniej raz na dwa lata, a w razie potrzeby lub gdy jest to wymagane w ramach mechanizmu ustanowionego na podstawie ust. 4 akapit pierwszy lit. c) – wcześniej. W wyniku tego przeglądu ESMA może w regulacyjnych standardach technicznych przyjętych na podstawie ust. 4 zawrzeć propozycje zmiany progów określonych w akapicie pierwszym lit. b) tego ustępu. Przeprowadzając przegląd progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania, ESMA rozważa, czy klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w odniesieniu do których ustanowiono próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania, nadal można uznać za odpowiednie, czy też należy wprowadzić nowe klasy.

Temu okresowemu przeglądowi towarzyszy sprawozdanie na ten temat sporządzone przez ESMA.

4b. Odpowiednie właściwe organy dla kontrahenta niefinansowego i pozostałych podmiotów w ramach grupy ustanawiają procedury współpracy, aby zapewnić skuteczne obliczanie pozycji oraz ocenianie poziomu ekspozycji w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym na poziomie grupy.

5. Każde państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za zapewnienie spełniania obowiązków przez kontrahentów niefinansowych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Organ ten we współpracy z organami odpowiedzialnymi za inne jednostki grupy co najmniej raz na dwa lata, a w razie stwierdzenia sytuacji nadzwyczajnej na mocy art. 24 – częściej, przedkłada ESMA sprawozdanie z wyników oceny poziomu ekspozycji na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym kontrahentów niefinansowych, za których jest odpowiedzialny. Organ odpowiedzialny za unijną jednostkę dominującą grupy, do której należy kontrahent niefinansowy, co najmniej raz na dwa lata przedkłada ESMA sprawozdanie z wyników oceny poziomu ekspozycji grupy na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

Co najmniej raz na dwa lata od dnia 24 grudnia 2024 r. ESMA przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie na temat działalności unijnych kontrahentów niefinansowych dotyczącej instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, w którym wskazuje obszary, w których brakuje konwergencji i spójności w stosowaniu niniejszego rozporządzenia, jak również potencjalne ryzyko dla stabilności finansowej Unii.”;

10) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Kontrahent niefinansowy, który zaczyna podlegać obowiązkowi określonym w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, ustanawia rozwiązania niezbędne do wywiązania się z tych obowiązków w terminie czterech miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 akapit drugi lit. a). Kontrahent niefinansowy jest zwolniony z tych obowiązków w odniesieniu do kontraktów zawartych w trakcie czterech miesięcy następujących po tym powiadomieniu.”;

- b) w ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Kontrahent niefinansowy, który zaczyna podlegać obowiązkom określonym w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, ustanawia rozwiązania niezbędne do wywiązania się z tych obowiązków w terminie czterech miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 akapit drugi lit. a). Kontrahent niefinansowy jest zwolniony z tych obowiązków w odniesieniu do kontraktów zawartych w trakcie czterech miesięcy następujących po tym powiadomieniu.

Kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi, o których mowa w art. 10 ust. 1, składają do swoich właściwych organów wnioski o udzielenie zezwolenia przed zastosowaniem modelu obliczania początkowego depozytu zabezpieczającego lub przed przyjęciem w nim zmian w ramach procedur zarządzania ryzykiem określonych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Składając wniosek o udzielenie zezwolenia, kontrahenci ci przekazują swoim właściwym organom za pośrednictwem centralnej bazy danych wszystkie istotne informacje dotyczące tych procedur zarządzania ryzykiem. Te właściwe organy udzielają lub odmawiają takiego zezwolenia w terminie sześciu miesięcy od otrzymania wniosku dotyczącego nowego modelu oraz w terminie trzech miesięcy od otrzymania wniosku o zmianę w modelu już objętym zezwoleniem.

Jeżeli model, o którym mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, opiera się na modelu pro forma, kontrahent składa do EUNB wniosek o walidację tego modelu i przekazuje EUNB za pośrednictwem centralnej bazy danych wszystkie istotne informacje, o których mowa w tym akapicie. Ponadto kontrahent przekazuje EUNB za pośrednictwem centralnej bazy danych informacje na temat nierozliczonej wartości nominalnej, o której mowa w ust. 12a niniejszego artykułu.

Jeżeli model, o którym mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, opiera się na modelu pro forma, właściwe organy mogą udzielić zezwolenia wyłącznie w przypadku, gdy model pro forma został zwalidowany przez EUNB.

EUNB we współpracy z ESMA i EIOPA może wydać wytyczne bądź zalecenia służące zagwarantowaniu spójnego sposobu stosowania procedur zarządzania ryzykiem oraz procesu udzielania na nie zezwoleń, o których mowa w niniejszym akapicie, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. W drodze odstępstwa od ust. 3 pojedyncze opcje na akcje i opcje na indeks giełdowy nierozliczane przez CCP są zwolnione z procedur zarządzania ryzykiem, które wymagają terminowej, dokładnej i odpowiednio wydzielonej wymiany zabezpieczenia.

Do celów akapitu pierwszego niniejszego ustępu ESMA we współpracy z EUNB i EIOPA monitoruje:

- a) zmiany regulacyjne w jurysdykcjach państw trzecich dotyczące traktowania pojedynczych opcji na akcje i opcji na indeks giełdowy;
- b) wpływ odstępstwa, o którym mowa w akapicie pierwszym, na stabilność finansową Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich; oraz
- c) rozwój ekspozycji z tytułu pojedynczych opcji na akcje i opcji na indeks giełdowy, które nie są rozliczane przez CCP.

Co najmniej raz na trzy lata od dnia 24 grudnia 2024 r. ESMA we współpracy z EUNB i EIOPA przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim.

W terminie jednego roku od daty otrzymania sprawozdania, o którym mowa w akapicie trzecim, Komisja ocenia, czy:

- a) rozwój sytuacji międzynarodowej doprowadził do większej zbieżności w traktowaniu pojedynczych opcji na akcje i opcji na indeks giełdowy; oraz
- b) odstępstwo, o którym mowa w akapicie pierwszym, zagraża stabilności finansowej Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 82 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez uchylenie odstępstwa ustanowionego akapitem pierwszym po upływie okresu dostosowawczego. Okres dostosowawczy nie może trwać dłużej niż dwa lata.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1.2a. EUNB ustanawia centralną funkcję zatwierdzania elementów i ogólnych aspektów modeli pro forma oraz zmian w nich, stosowanych lub do stosowania przez kontrahentów finansowych i kontrahentów niefinansowych, o których mowa w art. 10, do celów spełnienia wymogów określonych w ust. 3 niniejszego artykułu. EUNB gromadzi informacje zwrotne od ESMA, EIOPA i właściwych organów odpowiedzialnych za nadzór nad kontrahentami stosującymi modele pro forma podlegające zatwierdzeniu, w tym informacje o wydajności tych modeli pro forma, oraz koordynuje ich opinie, by wypracować konsensus w sprawie elementów i ogólnych aspektów modeli pro forma. EUNB pełni rolę głównego punktu kontaktowego w dyskusjach z uczestnikami rynku i twórcami tych modeli pro forma.

Pełniąc rolę centralnego podmiotu zatwierdzającego, EUNB zatwierdza elementy i ogólne aspekty tych modeli pro forma, w tym ich kalibrację, projekt i zakres instrumentów, klasy aktywów i czynniki ryzyka. EUNB dokonuje zatwierdzenia lub odmawia go w terminie sześciu miesięcy od otrzymania wniosku o zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 3 akapit czwarty, dotyczącego nowego modelu pro forma oraz w terminie trzech miesięcy od otrzymania wniosku o zmianę w już zatwierdzonym modelu. Aby ułatwić EUNB prace walidacyjne, podmioty opracowujące modele pro forma przedkładają EUNB, na jego wniosek, wszystkie niezbędne informacje i dokumentację.

EUNB wspiera właściwe organy w prowadzonych przez nie procesach udzielania zezwoleń w odniesieniu do ogólnych aspektów wdrażania tych modeli na podstawie ust. 3. W tym celu EUNB sporządza roczne sprawozdanie na temat istotnych aspektów swoich prac walidacyjnych, w tym z weryfikacji kalibracji modeli na podstawie akapitu drugiego niniejszego ustępu oraz z analizy zgłoszonych problemów. Jeżeli EUNB uzna to za niezbędne, wydaje we współpracy z ESMA i EIOPA zalecenia skierowane do tych właściwych organów zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Aby pomóc EUNB w sporządzaniu sprawozdań i zaleceń, właściwe organy przekazują EUNB na jego wniosek informacje zgromadzone w trakcie pierwszego i bieżącego procesu udzielania zezwolenia danemu podmiotowi w odniesieniu do modeli, o których mowa w ust. 3, lub do zmian w tych modelach.

Właściwe organy ponoszą wyłączną odpowiedzialność za zezwolenie nadzorowanemu podmiotowi na stosowanie tych modeli na podstawie ust. 3 lub na wprowadzenie w nich zmian.

EUNB pobiera jednostkową roczną opłatę za każdy model pro forma od kontrahentów finansowych i kontrahentów niefinansowych, o których mowa w art. 10 ust. 1, wykorzystujących modele pro forma zatwierdzone przez EUNB na mocy akapitu drugiego niniejszego ustępu. Właściwe organy zgłaszają EUNB kontrahentów finansowych i kontrahentów niefinansowych, którzy wdrażają modele podlegające procedurze zatwierdzenia zgodnie z akapitem pierwszym. Opłata ta jest proporcjonalna do średniej miesięcznej wartości nominalnej nierozliczonych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym rozliczanych niecentralnie w ciągu ostatnich 12 miesięcy u danych kontrahentów wykorzystujących modele pro forma zatwierdzone przez EUNB i przeznaczają ją na pokrycie wszystkich kosztów poniesionych przez EUNB w związku z wykonywaniem jego zadań zgodnie z akapitem pierwszym.

Do celów niniejszego artykułu »model pro forma« oznacza model początkowego depozytu zabezpieczającego tworzony, publikowany i zmieniany w drodze inicjatyw rynkowych.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 82 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie:

- a) metody ustalania wysokości opłat; oraz
 - b) sposobów uiszczania opłat.”;
- e) w ust. 15 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) akapit pierwszy lit. aa) otrzymuje brzmienie:

„aa) procedury nadzorcze mające na celu zapewnienie pierwszego i bieżącego zatwierdzenia procedur zarządzania ryzykiem, o których mowa w ust. 3, stosowanych przez instytucje kredytowe posiadające zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE i firmy inwestycyjne posiadające zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE, w przypadku których, lub w przypadku grupy do której należą, średnia miesięczna wartość nominalna nierozliczonych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym rozliczanych niecentralnie wynosi co najmniej 750 mld EUR, co oblicza się zgodnie z regulacyjnymi standardami technicznymi, które mają zostać opracowane przez Europejskie Urzędy Nadzoru zgodnie z niniejszym ustępem.”;

(ii) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„EUNB we współpracy z ESMA przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. aa), do dnia 25 grudnia 2025 r.”;

11) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu i prawa państw członkowskich do ustanawiania i nakładania sankcji karnych właściwy organ w drodze decyzji nakłada kary administracyjne lub okresowe kary pieniężne albo zwraca się do właściwych organów sądowych o nałożenie kar lub okresowych kar pieniężnych na podmioty podlegające obowiązkowi zgłaszania na podstawie art. 9, gdy zgłaszane informacje zawierają powtarzające się oczywiste błędy.

Wysokość okresowej kary pieniężnej, o której mowa w akapicie pierwszym i którą w razie trwającego naruszenia podmiot jest zobowiązany zapłacić za każdy dzień trwania naruszenia do czasu ustanowienia lub przywrócenia zgodności z obowiązkiem, nie może przekraczać 1 % średniego dziennego obrotu za poprzedni rok obrotowy. Okresowa kara pieniężna może zostać nałożona na maksymalny okres sześciu miesięcy od daty określonej w decyzji właściwego organu nakazującej zaprzestanie naruszenia i nakładającej okresową karę pieniężną.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 1a, jeżeli system prawny państwa członkowskiego nie przewiduje kar administracyjnych, niniejszy artykuł można stosować w ten sposób, że o zastosowanie kary wnosi właściwy organ, a nakładają ją organy sądowe, o ile jest zapewniona skuteczność tych środków prawnych i równoważność ich skutku względem kar administracyjnych nakładanych przez właściwe organy. Nakładane kary muszą być w każdym przypadku skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. W takim przypadku państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach prawa, które przyjęły na podstawie niniejszego ustępu, do dnia 24 grudnia 2024 r., a następnie niezwłocznie o wszelkich późniejszych aktach zmieniających lub zmianach mających wpływ na te przepisy.

5. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB, EIOPA i ERRS, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania, czym są powtarzające się oczywiste błędy, o których mowa w ust. 1a.

ESMA przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

12) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Mechanizm zapobiegania powielaniu lub sprzeczności przepisów w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez CCP

1. EUN wspierają Komisję w monitorowaniu międzynarodowego stosowania zasad określonych w art. 11, w szczególności w odniesieniu do potencjalnie powielanych lub sprzecznych wymogów dotyczących uczestników rynku, a Komisja zaleca możliwe działania.

2. Komisja może przyjąć akty wykonawcze, w których stwierdza się, że rozwiązania prawne, nadzorcze i wykonawcze stosowane przez państwa trzecie:

a) są równoważne wymogom określonym w art. 11;

- b) zapewniają ochronę tajemnicy zawodowej w stopniu równoważnym stopniowi określonym w art. 83 oraz
- c) są skutecznie stosowane i egzekwowane w sposób sprawiedliwy i nieprowadzący do zakłóceń, aby zapewnić skuteczną nadzór i egzekwowanie przepisów w tym państwie trzecim.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 86 ust. 2.

3. Akt wykonawczy dotyczący równoważności, o którym mowa w ust. 2, oznacza uznanie, że kontrahenci zawierający kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczany przez CCP podlegający niniejszemu rozporządzeniu wypełnili obowiązki zawarte w art. 11, jeżeli co najmniej jeden z kontrahentów podlega wymogom uznawanym za równoważne na mocy tego aktu wykonawczego dotyczącego równoważności.”;

13) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, udzielonym na usługi i działalność związane z rozliczaniem, wskazane są usługi, które może świadczyć CCP, lub działalność, którą może on prowadzić w tej dziedzinie, w tym klasy instrumentów pochodnych, papierów wartościowych, innych instrumentów finansowych lub niefinansowych objętych takim zezwoleniem.

Podmiot ubiegający się o zezwolenie jako CCP na rozliczanie instrumentów finansowych podaje we wniosku klasy instrumentów niefinansowych odpowiednie do rozliczania, które taki CCP zamierza rozliczać.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„6. ESMA opracowuje w ścisłej współpracy z ESBC projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby określić wykaz wymaganych dokumentów, które należy dołączyć do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, oraz informacje, które muszą zawierać takie dokumenty w celu wykazania, że CCP występujący z wnioskiem spełnia wszystkie odpowiednie wymogi niniejszego rozporządzenia.

ESMA przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, aby określić elektroniczny format wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, który to wniosek należy złożyć za pośrednictwem centralnej bazy danych.

ESMA przedstawi Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

14) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. CCP, który zamierza rozszerzyć działalność o dodatkowe usługi lub działalność, w tym instrumenty niefinansowe nadające się do centralnego rozliczania przez CCP posiadającego zezwolenie, nieobjęte obowiązującym zezwoleniem, składa wniosek o rozszerzenie zakresu tego zezwolenia o dodatkowe usługi lub działalność związane z rozliczaniem w co najmniej jednej klasie instrumentów pochodnych, papierów wartościowych, innych instrumentów finansowych lub niefinansowych do organu właściwego dla CCP, chyba że takie rozszerzenie zakresu działalności lub usług jest zwolnione z obowiązku uzyskania zezwolenia na mocy art. 15a.

Zakres zezwolenia rozszerza się zgodnie z procedurą określoną w art. 17 lub procedurą określoną w art. 17a, stosownie do przypadku.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. ESMA opracowuje w ścisłej współpracy z ESBC projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby określić wykazy wymaganych dokumentów, które są dołączane do wniosku o rozszerzenie zakresu zezwolenia na podstawie ust. 1, oraz informacje, które muszą zawierać takie dokumenty. Wykazy wymaganych dokumentów i informacji są istotne i proporcjonalne do charakteru procedur rozszerzania zakresu zezwolenia, o których mowa w ust. 1, w celu wykazania, że CCP spełnia wszystkie odpowiednie wymogi niniejszego rozporządzenia.

ESMA przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, aby określić elektroniczny format wniosku o rozszerzenie zakresu zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Wniosek ten należy złożyć za pośrednictwem centralnej bazy danych.

ESMA przedstawi Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

15) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Wyłączenie z obowiązku uzyskania zezwolenia w przypadku rozszerzenia usług rozliczeniowych lub działalności rozliczeniowej

1. Niezależnie od art. 15 CCP, który zamierza rozszerzyć działalność o dodatkową usługę lub działalność nieobjętą istniejącym zezwoleniem, nie jest zobowiązany uzyskać zezwolenia na takie rozszerzenie, jeżeli ta dodatkowa usługa lub działalność nie mają istotnego wpływu na profil ryzyka CCP.

CCP powiadamia zarejestrowanych odbiorców za pośrednictwem centralnej bazy danych, jeżeli postanowi skorzystać z wyłączenia przewidzianego w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, w tym o usłudze, którą zamierza świadczyć, lub działalności, którą zamierza prowadzić.

Zmiany wprowadzone przez CCP zgodnie z niniejszym artykułem podlegają przeglądowi i ocenie zgodnie z art. 21.

ESMA może dokonywać przeglądu świadczenia usług rozliczeniowych i prowadzenia działalności rozliczeniowej oraz składać sprawozdania kolegium, o którym mowa w art. 18, oraz Komisji na temat ryzyka wynikającego ze świadczenia usług i prowadzenia działalności przez CCP na podstawie niniejszego artykułu oraz na temat ich adekwatności.

2. ESMA opracowuje w ścisłej współpracy z członkami ESBC projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania:

a) rodzaju rozszerzenia usług rozliczeniowych lub działalności rozliczeniowej, które to rozszerzenie nie miałyby istotnego wpływu na profil ryzyka CCP, oraz

- b) częstotliwości, z jaką CCP powiadamia o skorzystaniu z wyłączenia wymienionego w ust. 1, tj. nie częściej niż raz na trzy miesiące.

ESMA przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 16) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. CCP występujący z wnioskiem o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 14 ust. 1, lub z wnioskiem o rozszerzenie zakresu istniejącego zezwolenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1, składa go w formacie elektronicznym za pomocą centralnej bazy danych. Wniosek jest niezwłocznie przekazywany za pośrednictwem centralnej bazy danych organowi właściwemu dla CCP, ESMA oraz kolegium, o którym mowa w art. 18.

CCP występujący z wnioskiem przekazuje wszystkie informacje niezbędne do stwierdzenia, że na dzień udzielenia pierwotnego zezwolenia spełnia wszystkie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu. Jeżeli CCP składa wniosek o rozszerzenie zakresu istniejącego zezwolenia na podstawie art. 15, przekazuje wszystkie informacje niezbędne do wykazania, że w chwili wydania zgody na takie rozszerzenie wprowadził wszystkie dodatkowe ustalenia konieczne do spełnienia wszelkich wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do takiego rozszerzenia.

Zgodnie z art. 17c potwierdzenie otrzymania wniosku przesyła się za pośrednictwem centralnej bazy danych w ciągu dwóch dni roboczych od złożenia tego wniosku na mocy akapitu pierwszego niniejszego ustępu.

2. Po potwierdzeniu otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1 akapit trzeci, organ właściwy dla CCP powiadamia CCP występującego z wnioskiem, czy wniosek zawiera wymagane dokumenty i informacje.

Powiadomienie wysyła się w ciągu:

- a) 20 dni roboczych od potwierdzenia otrzymania wniosku, jeżeli CCP występujący z wnioskiem wystąpił o udzielenie zezwolenia na podstawie art. 14 ust. 1; lub
- b) 10 dni roboczych od potwierdzenia otrzymania wniosku, jeżeli CCP występujący z wnioskiem wystąpił o rozszerzenie zakresu istniejącego zezwolenia na podstawie art. 15 ust. 1.

Jeżeli w mającym zastosowanie okresie określonym w akapicie drugim niniejszego ustępu organ właściwy dla CCP zdecyduje, że nie przedłożono wszystkich dokumentów ani informacji wymaganych zgodnie z art. 14 ust. 6 i 7 lub art. 15 ust. 3 i 4, zwraca się do CCP występującego z wnioskiem o dostarczenie takich dodatkowych dokumentów lub informacji za pośrednictwem centralnej bazy danych. Jeżeli organ właściwy dla CCP uzna, że CCP występujący z wnioskiem nie zastosował się do tego, wniosek o udzielenie zezwolenia lub wniosek o rozszerzenie zakresu zezwolenia zostaje odrzucony. Organ właściwy dla CCP powiadamia o tym CCP za pośrednictwem centralnej bazy danych.

3. Organ właściwy dla CCP przeprowadza ocenę ryzyka dotyczącą spełniania przez CCP odpowiednich wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu w terminie określonym w akapicie drugim (»okres oceny ryzyka«).

Ocenę ryzyka przeprowadza się w ciągu:

- a) 80 dni roboczych od potwierdzenia określonego w ust. 2 akapit drugi lit. a), jeżeli wniosek złożono na mocy art. 14 ust. 1; lub
- b) 40 dni roboczych od potwierdzenia określonego w ust. 2 akapit drugi lit. b), jeżeli wniosek złożono na mocy art. 15 ust. 1.

Przed zakończeniem okresu oceny ryzyka organ właściwy dla CCP przekazuje ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, projekt decyzji i sprawozdanie za pośrednictwem centralnej bazy danych.

Po otrzymaniu projektu decyzji i sprawozdania, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, oraz na podstawie zawartych w nich ustaleń kolegium, o którym mowa w art. 18, w terminie 15 dni roboczych przyjmuje opinię na podstawie art. 19, w której stwierdza, czy CCP występujący z wnioskiem spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu, oraz przekazuje ją organowi właściwemu dla CCP i ESMA w formacie elektronicznym za pośrednictwem centralnej bazy danych.

Kolegium, o którym mowa w art. 18, może włączyć do tej opinii wszelkie warunki lub zalecenia, które uzna za niezbędne, aby wyeliminować niedociągnięcia w zarządzaniu ryzykiem przez CCP.

Po otrzymaniu projektu decyzji i sprawozdania, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, ESMA w terminie 15 dni roboczych przyjmuje opinię stwierdzającą, czy CCP występujący z wnioskiem spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z art. 23a ust. 1 lit. e), art. 23a ust. 2 i art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc), oraz przekazuje ją organowi właściwemu dla CCP i kolegium, o którym mowa w art. 18.

ESMA może włączyć do tej opinii wszelkie warunki lub zalecenia, które uzna za niezbędne, aby wyeliminować niedociągnięcia w zarządzaniu ryzykiem przez CCP, w odniesieniu do zidentyfikowanego ryzyka transgranicznego lub ryzyka dla stabilności finansowej Unii.

3a. Bez uszczerbku dla opinii, o której mowa w ust. 3 akapit szósty niniejszego artykułu, po otrzymaniu projektu decyzji i sprawozdania, o których mowa w ust. 3 akapit trzeci niniejszego artykułu, ESMA może również w ciągu 15 dni roboczych od otrzymania projektu decyzji przedstawić właściwemu organowi opinię zgodnie z art. 23a i art. 24a ust. 7 w sprawie tego projektu decyzji, jeżeli jest to konieczne, by wspierać konsekwentne i spójne stosowanie odpowiedniego artykułu.

Jeżeli projekt decyzji przedłożony ESMA zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu wskazuje na brak konwergencji lub spójności w stosowaniu niniejszego rozporządzenia, ESMA wydaje wytyczne lub zalecenia, aby wspierać niezbędną spójność lub konsekwencję w stosowaniu niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Przyjęte opinie ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, przekazuje się odpowiednim odbiorcom w formacie elektronicznym za pośrednictwem centralnej bazy danych.

3b. W okresie oceny ryzyka organ właściwy dla CCP za pośrednictwem centralnej bazy danych:

- a) może kierować pytania do CCP występującego z wnioskiem i zwracać się do niego o informacje uzupełniające;
- b) koordynuje i przekazuje CCP występującemu z wnioskiem pytania ESMA lub któregośkolwiek z członków kolegium, o którym mowa w art. 18, oraz
- c) przekazuje ESMA i członkom kolegium, o którym mowa w art. 18, wszystkie odpowiedzi udzielone przez CCP występującego z wnioskiem.

Jeżeli organ właściwy dla CCP nie przekazał wymaganych informacji ESMA ani żadnemu członkowi kolegium, o którym mowa w art. 18, w ciągu 10 dni roboczych od złożenia wniosku, ESMA lub którykolwiek z członków kolegium, o którym mowa w art. 18, może złożyć wniosek bezpośrednio do CCP za pośrednictwem centralnej bazy danych.

Jeżeli CCP występujący z wnioskiem nie odpowiedział na pytania, o których mowa w akapicie pierwszym, w terminie wyznaczonym przez organ występujący o udzielenie informacji, organ właściwy dla CCP, po konsultacji z organem występującym o udzielenie informacji, może podjąć decyzję o jednorazowym przedłużeniu odpowiedniego okresu oceny ryzyka o łącznie maksymalnie 10 dni roboczych, jeżeli jego zdaniem lub zdaniem organu występującego o udzielenie informacji którekolwiek z pytań jest istotne dla oceny. Właściwy organ informuje CCP występującego z wnioskiem o przedłużeniu za pośrednictwem centralnej bazy danych. Właściwy organ może podjąć decyzję w sprawie wniosku w przypadku braku odpowiedzi CCP.

3c. W ciągu 10 dni roboczych od otrzymania opinii ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, przyjętej odpowiednio na podstawie ust. 3 akapit czwarty i szósty niniejszego artykułu oraz, jeżeli wydana, opinii ESMA przyjętej na podstawie ust. 3a akapit pierwszy niniejszego artykułu, organ właściwy dla CCP przyjmuje swoją decyzję oraz przekazuje ją ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, za pośrednictwem centralnej bazy danych.

Jeżeli decyzja organu właściwego dla CCP nie odzwierciedla opinii kolegium, o którym mowa w art. 18, w tym zawartych w niej warunków lub zaleceń, musi zawierać w pełni uzasadnione wyjaśnienie wszelkich znacznych odstępstw od tej opinii bądź warunków lub zaleceń.

Jeżeli organ właściwy dla CCP nie stosuje się lub nie zamierza zastosować się do opinii ESMA ani zawartych w niej warunków lub zaleceń, ESMA informuje o tym Radę Organów Nadzoru zgodnie z art. 24a. Informacje te obejmują również uzasadnienie organu właściwego dla CCP dotyczące niezastosowania się do opinii lub zamiaru niezastosowania się do niej.

4. Organ właściwy dla CCP, po należyтым uwzględnieniu opinii ESMA i kolegium, o których to opiniach mowa w ust. 3 i 3a niniejszego artykułu, w tym zawartych w nich warunków lub zaleceń, podejmuje decyzję o udzieleniu zezwolenia, o którym mowa w art. 14 i art. 15 ust. 1 akapit drugi, jedynie w przypadku, gdy ma całkowitą pewność, że CCP występujący z wnioskiem:

- a) spełnia wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, w tym – w stosownych przypadkach – dotyczące świadczenia usług rozliczeniowych lub prowadzenia działalności w odniesieniu do instrumentów niefinansowych, oraz
- b) został zgłoszony jako system zgodnie z dyrektywą 98/26/WE.

Jeżeli CCP występuje o rozszerzenie zakresu istniejącego zezwolenia na podstawie art. 15, ESMA, kolegium, o którym mowa w art. 18, i organ właściwy dla CCP mogą posiłkować się częścią oceny przeprowadzonej uprzednio na podstawie tego artykułu w zakresie, w jakim wniosek o rozszerzenie nie spowoduje zmiany ani w inny sposób nie wpłynie na wcześniejszą ocenę dotyczącą tej części. CCP potwierdza organowi właściwemu dla CCP, że nie nastąpiła żadna zmiana faktów leżących u podstaw tej części oceny.

Nie udziela się zezwolenia CCP występującemu z wnioskiem, jeżeli:

- a) organ właściwy dla CCP podjął decyzję o nieudzieleniu zezwolenia lub
- b) wszyscy członkowie kolegium, o którym mowa w art. 18, z wyłączeniem organów państwa członkowskiego, w którym CCP występujący z wnioskiem ma siedzibę, przyjmą w drodze wspólnego porozumienia na podstawie art. 19 ust. 1 wspólną opinię stwierdzającą, że CCP występujący z wnioskiem nie powinien uzyskać zezwolenia.

Wspólna opinia, o której mowa w akapicie trzecim lit. b) niniejszego ustępu, musi zawierać pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których kolegium, o którym mowa w art. 18, uznało, iż nie spełniono wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub innych przepisach prawa Unii.

Jeżeli nie wydano takiej wspólnej opinii w drodze wspólnego porozumienia i gdy dwie trzecie członków kolegium, o którym mowa w art. 18, wyraziło opinię negatywną, którykolwiek z odnośnych właściwych organów, na podstawie tej większości, może przekazać sprawę do ESMA zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w ciągu 30 dni kalendarzowych od przyjęcia opinii negatywnej.

Decyzja o przekazaniu sprawy ESMA musi zawierać pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których odpowiedni członkowie kolegium, o którym mowa w art. 18, uznali, iż nie spełniono wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub innych przepisach prawa Unii. W takim przypadku organ właściwy dla CCP odracza decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia do czasu wydania decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia, którą ESMA może przyjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Organ właściwy dla CCP podejmuje decyzję zgodnie z decyzją ESMA. Po upływie 30-dniowego terminu, o którym mowa w akapicie piątym niniejszego ustępu, sprawa nie jest przekazywana ESMA.

Jeżeli wszyscy członkowie kolegium, o którym mowa w art. 18, z wyłączeniem organów państwa członkowskiego, w którym CCP występujący z wnioskiem ma siedzibę, przyjmą w drodze wspólnego porozumienia na podstawie art. 19 ust. 1 wspólną opinię stwierdzającą, że CCP występujący z wnioskiem nie powinien uzyskać zezwolenia, organ właściwy dla CCP może przekazać sprawę ESMA zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, przekazuje tę decyzję pozostałym odnośnym właściwym organom.

Po podjęciu decyzji o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na mocy ust. 3c właściwy organ bez zbędnej zwłoki informuje CCP występującego z wnioskiem na piśmie o swojej decyzji za pośrednictwem centralnej bazy danych i załącza do niej pełne uzasadnienie.”;

b) skreśla się ust. 7;

17) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Przyspieszona procedura wydawania zgody na rozszerzenie zakresu zezwolenia

1. Przyspieszona procedura wydawania zgody na rozszerzenie zakresu zezwolenia ma zastosowanie, jeżeli CCP zamierza rozszerzyć swoją działalność dodatkowych usług lub działalności, o których mowa w art. 15, i jeżeli takie rozszerzenie spełnia wszystkie następujące warunki:

- a) nie powoduje, że CCP musi znacząco dostosować swoją strukturę operacyjną w dowolnym momencie cyklu trwania kontraktu;
- b) nie obejmuje oferowania umów rozliczeniowych, których nie można upłynnić w ten sam sposób jak umów już rozliczanych przez CCP lub razem z nimi;
- c) nie powoduje, że CCP musi uwzględnić istotne nowe specyfikacje umów;
- d) nie prowadzi do wprowadzenia istotnych nowych rodzajów ryzyka ani nie zwiększa znacząco profilu ryzyka CCP;
- e) nie obejmuje oferowania nowego mechanizmu ani usługi rozrachunku lub dostawy, co wiąże się z ustanowieniem powiązań z innym systemem rozrachunku papierów wartościowych, centralnym depozytem papierów wartościowych lub systemem płatności, z którego CCP wcześniej nie korzystał.

2. CCP, który składa wniosek o rozszerzenie zakresu istniejącego zezwolenia na dodatkowe usługi rozliczeniowe lub dodatkową działalność rozliczeniową na podstawie procedury przyspieszonej określonej w niniejszym artykule, wykazuje, że proponowane rozszerzenie działalności o dodatkowe usługi rozliczeniowe lub dodatkową działalność rozliczeniową kwalifikuje się do oceny w ramach takiej procedury.

CCP składa wniosek o rozszerzenie w formacie elektronicznym za pośrednictwem centralnej bazy danych i przekazuje na podstawie art. 15 ust. 3 i 4 wszystkie informacje niezbędne do wykazania, że na dzień udzielenia zezwolenia wprowadził wszystkie ustalenia konieczne, by spełnić odpowiednie wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. Zgodnie z art. 17c potwierdzenie otrzymania wniosku wysyła się za pośrednictwem centralnej bazy danych w ciągu dwóch dni roboczych od złożenia tego wniosku.

3. W ciągu 15 dni roboczych od potwierdzenia otrzymania wniosku na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu organ właściwy dla CCP, po rozpatrzeniu informacji przekazanych przez ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, podejmuje decyzję:

- a) czy wniosek kwalifikuje się do oceny w ramach procedury przyspieszonej określonej w niniejszym artykule, oraz
- b) w przypadku gdy wniosek kwalifikuje się do oceny w ramach procedury przyspieszonej, określonej w niniejszym artykule, czy:
 - (i) wydać zgodę na rozszerzenie zakresu zezwolenia, jeżeli CCP przestrzega przepisów niniejszego rozporządzenia, lub
 - (ii) odmówić rozszerzenia zakresu zezwolenia, jeżeli CCP nie przestrzega przepisów niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli CCP składa wniosek o rozszerzenie zakresu zezwolenia na podstawie art. 15, organ właściwy dla CCP może posiłkować się częścią oceny przeprowadzonej uprzednio na podstawie tego artykułu w zakresie, w jakim ten wniosek o rozszerzenie nie spowoduje zmiany ani w inny sposób nie wpłynie na wcześniejszą ocenę dotyczącą tej części. CCP potwierdza organowi właściwemu dla CCP, że nie nastąpiła żadna zmiana faktów leżących u podstaw tej części oceny.

Jeżeli właściwy organ zdecydował, że rozszerzenie zakresu zezwolenia nie kwalifikuje się do oceny w ramach procedury przyspieszonej, wniosek CCP zostaje odrzucony.

Jeżeli właściwy organ podjął decyzję o nieudzielaniu rozszerzenia zakresu zezwolenia, odmawia się rozszerzenia zakresu zezwolenia.

4. Organ właściwy dla CCP powiadamia pisemnie CCP występującego z wnioskiem o decyzjach podjętych na mocy tego ustępu, za pośrednictwem centralnej bazy danych, w terminie określonym w ust. 3.

5. ESMA opracowuje w ścisłej współpracy z ESBC projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby doprecyzować warunki, o których mowa w ust. 1 lit. a)–e) niniejszego artykułu, oraz określić procedurę konsultacji z ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, w sprawie spełnienia lub niespełnienia tych warunków.

Doprecyzowując warunki na podstawie akapitu pierwszego, ESMA określa metodykę i parametry, które należy stosować przy podejmowaniu decyzji o uznaniu danego warunku za spełniony. ESMA wymienia również i określa, czy istnieją typowe rozszerzenia usług i działalności, które co do zasady można uznać za objęte procedurą przyspieszoną określoną w niniejszym artykule.

ESMA przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 17b

Procedura przyjmowania decyzji, sprawozdań lub innych środków

1. Organ właściwy dla CCP składa w formie elektronicznej za pośrednictwem centralnej bazy danych wnioski o wydanie opinii:

a) przez ESMA, na podstawie art. 23a ust. 2, jeśli organ właściwy dla CCP zamierza przyjąć decyzję, sprawozdanie lub inny środek w odniesieniu do art. 7, 8, 20, 21, 29–33, 35, 36, 37, 41 i 54;

b) przez kolegium, o którym mowa w art. 18, na podstawie art. 19, jeżeli organ właściwy dla CCP zamierza przyjąć decyzję, sprawozdanie lub inny środek w odniesieniu do art. 20, 21, 30, 31, 32, 35, 37, 41, 49, 51 i 54.

Wniosek o wydanie opinii, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, wraz z wszystkimi odpowiednimi dokumentami, jest niezwłocznie udostępniany ESMA oraz kolegium, o którym mowa w art. 18.

2. O ile w odpowiednim artykule nie określono inaczej, w ciągu 30 dni roboczych od złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, organ właściwy dla CCP ocenia, czy dany CCP spełnia odpowiednie wymogi. Przed zakończeniem okresu oceny organ właściwy dla CCP przekazuje ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, odpowiedni projekt decyzji, sprawozdania lub innego środka.

3. O ile w odpowiednim artykule nie określono inaczej, po otrzymaniu wniosku o wydanie opinii, o którym mowa w ust. 1, i projektów decyzji, sprawozdań lub innych środków, o których mowa w ust. 2:

- a) w odniesieniu do art. 20, ESMA przyjmuje opinię oceniającą, czy CCP spełnia odpowiednie wymogi zgodnie z art. 23a ust. 1 lit. e), art. 23a ust. 2 oraz art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc); ESMA przekazuje swoją opinię organowi właściwemu dla CCP i kolegium, o którym mowa w art. 18; ESMA może zawrzeć w tej opinii wszelkie warunki lub zalecenia, które uzna za niezbędne, aby wyeliminować niedociągnięcia w zarządzaniu ryzykiem przez CCP, w odniesieniu do zidentyfikowanego ryzyka transgranicznego lub ryzyka dla stabilności finansowej Unii. W odniesieniu do art. 21 i 37 ESMA również przyjmuje opinię zgodnie z tymi artykułami oraz zgodnie z art. 23a ust. 2 i art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc) i może w niej zawrzeć wszelkie warunki lub zalecenia, które uzna za niezbędne;
- b) w odniesieniu do art. 7, 8, 29–33, 35, 36, 41 i 54 ESMA może przyjąć opinię zgodnie z art. 23a i art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc) w sprawie tego projektu decyzji, sprawozdania, lub innego środka, jeżeli jest to konieczne, by wspierać konsekwentne i spójne stosowanie odpowiedniego artykułu, oraz
- c) kolegium, o którym mowa w art. 18, przyjmuje na podstawie art. 19 opinię oceniającą, czy CCP spełnia odpowiednie wymogi, i przekazuje ją organowi właściwemu dla CCP oraz ESMA; opinia kolegium może zawierać wszelkie warunki lub zalecenia uznane za niezbędne, by wyeliminować niedociągnięcia w zarządzaniu ryzykiem przez CCP.

Do celu akapitu pierwszego lit. b) niniejszego ustępu, jeżeli projekt decyzji, sprawozdania lub innego środka przedłożony ESMA zgodnie z tą literą wskazuje na brak konwergencji lub spójności w stosowaniu niniejszego rozporządzenia, ESMA wydaje wytyczne lub zalecenia, aby wspierać niezbędną spójność lub konsekwencję w stosowaniu niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Jeżeli ESMA przyjmuje opinię zgodnie z lit. b), właściwy organ bierze ją należycie pod uwagę i informuje ESMA o ewentualnych działaniach podjętych w jej następstwie lub o braku takich działań.

ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, przyjmują swoje opinie w terminie określonym przez organ właściwy dla CCP i wynoszącym co najmniej 15 dni roboczych od otrzymania odpowiednich dokumentów na mocy ust. 2 niniejszego artykułu.

4. W ciągu 10 dni roboczych od otrzymania opinii ESMA oraz kolegium, o którym mowa w art. 18, i, jeżeli wydana, opinii ESMA przyjętej na mocy ust. 3 akapit pierwszy lit. b) niniejszego artykułu, lub w odpowiednim terminie, jeżeli niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej, organ właściwy dla CCP – po należyтым uwzględnieniu opinii ESMA i kolegium, w tym wszelkich zawartych w nich warunków lub zaleceń – przyjmuje swoją decyzję, sprawozdanie lub inny środek zgodnie z wymogami odpowiedniego artykułu i przekazuje je ESMA i kolegium.

Jeżeli decyzja, sprawozdanie lub inny środek nie odzwierciedlają opinii ESMA ani kolegium, o którym mowa w art. 18, w tym zawartych w nich warunków lub zaleceń, wówczas muszą zawierać pełne uzasadnienie oraz wyjaśnienie znacznych odstępstw od tej opinii bądź warunków lub zaleceń.

Do celu ust. 3 akapit pierwszy lit. a) i b) niniejszego artykułu, jeżeli organ właściwy dla CCP nie stosuje się lub nie zamierza zastosować się do opinii ESMA ani zawartych w niej warunków lub zaleceń, ESMA informuje o tym Radę Organów Nadzoru zgodnie z art. 24a. Informacje te obejmują również uzasadnienie organu właściwego dla CCP dotyczącego niezastosowania się do opinii lub zamiaru niezastosowania się do niej.

Organ właściwy dla CCP przyjmuje decyzje, sprawozdania lub inne środki zgodnie z odpowiednimi artykułami określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 17c

Centralna baza danych

1. ESMA tworzy i prowadzi centralną bazę danych zapewniającą właściwym organom dla CCP i ESMA (zarejestrowani odbiorcy) oraz członkom kolegium, o którym mowa w art. 18, w odniesieniu do danego CCP, jeżeli wymaga tego odpowiedni artykuł, dostęp do wszystkich dokumentów dotyczących tego CCP zarejestrowanych w bazie danych oraz innym odbiorcom zidentyfikowanym na podstawie niniejszego rozporządzenia. ESMA zapewnia, aby centralna baza danych pełniła funkcje określone w niniejszym artykule.

ESMA informuje o utworzeniu centralnej bazy danych na swojej stronie internetowej.

2. CCP składa wnioski, o których mowa w art. 14, art. 15 ust. 1 akapit drugi, art. 49 i art. 49a, za pośrednictwem centralnej bazy danych. Potwierdzenie odbioru jest wysyłane za pośrednictwem centralnej bazy danych w ciągu dwóch dni roboczych od daty złożenia tych wniosków.

CCP bezzwłocznie wprowadza do centralnej bazy danych wszystkie dokumenty, które jest zobowiązany przedstawić w ramach procedur udzielania zezwolenia, o których mowa w art. 14 i 15, lub procesów walidacji, o których mowa w art. 49 i 49a, stosownie do przypadku. Zarejestrowani odbiorcy bezzwłocznie przesyłają wszystkie dokumenty, które otrzymują od CCP w związku z wnioskiem, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, o ile CCP jeszcze tego nie uczynił.

CCP ma dostęp do centralnej bazy danych w odniesieniu do dokumentów, które przekazał do tej centralnej bazy danych, lub dokumentów przekazanych CCP za pośrednictwem tej centralnej bazy danych przez któregokolwiek z zarejestrowanych odbiorców lub kolegium, o którym mowa w art. 18.

3. Właściwy organ występuje z wnioskiem o wydanie opinii, o czym mowa w art. 17b, za pośrednictwem centralnej bazy danych.

4. Pytania skierowane do CCP przez ESMA, organ właściwy dla CCP lub członków kolegium, o którym mowa w art. 18, w okresach oceny na mocy art. 17, 17a, 17b, 49 i 49a lub informacje, o które wystąpiły one do CCP, CCP przedstawia za pośrednictwem centralnej bazy danych i udziela na nie odpowiedzi.

5. Organ właściwy dla CCP powiadamia dane CCP za pośrednictwem centralnej bazy danych o decyzji, sprawozdaniu lub innym środku, stosownie do przypadku, na podstawie art. 14, 15, 15a, 17, 17a, 17b, 20, 21, 30–33, 35, 37, 41, 49, 49a, 51 i 54 oraz o wszelkich decyzjach, które organ właściwy dla CCP postanowi dobrowolnie udostępnić CCP za pośrednictwem centralnej bazy danych.

6. Centralna baza danych jest zaprojektowana w taki sposób, aby automatycznie informować zarejestrowanych odbiorców o zmianach w jej treści, w tym o zamieszczeniu, usunięciu lub zastąpieniu dokumentów, złożeniu pytań i wniosków o udzielenie informacji.

7. Członkowie komitetu nadzorczego ds. CCP mają dostęp do centralnej bazy danych w celu wykonywania swoich zadań na podstawie art. 24a ust. 7. Przewodniczący komitetu nadzorczego ds. CCP może ograniczyć dostęp do niektórych dokumentów członkom komitetu nadzorczego ds. CCP, o których mowa w art. 24a ust. 2 lit. c) i lit. d) pkt (ii), jeśli jest to uzasadnione względami poufności.”;

18) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W ciągu 30 dni kalendarzowych od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w art. 17 ust. 2 akapit drugi lit. a), organ właściwy dla CCP powołuje kolegium w celu ułatwienia wykonywania zadań, o których mowa w art. 15, 17, 17a, 20, 21, 30, 31, 32, 35, 37, 41, 49, 51 i 54. Właściwy organ i którykolwiek z niezależnych członków komitetu nadzorczego ds. CCP, o których mowa w art. 24a ust. 2 lit. b), współprzewodniczą kolegium i nim zarządzają (»współprzewodniczący«).”;

b) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Współprzewodniczący decydują o terminach posiedzeń kolegium i ustalają porządek ich obrad.

Aby ułatwić wykonywanie zadań przydzielonych kolegiom na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu, członkowie kolegium, o których mowa w ust. 2, są uprawnieni do uczestniczenia w ustalaniu porządku posiedzeń kolegium, w szczególności przez dodawanie punktów do porządku obrad, z uwzględnieniem wyników prac przeprowadzonych przez wspólny mechanizm monitorowania.”;

c) ust. 5 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W umowie tej można również określić zadania, które należy powierzyć organowi właściwemu dla CCP, ESMA lub innemu członkowi kolegium. W przypadku braku porozumienia między współprzewodniczącymi ostateczną decyzję podejmuje właściwy organ, który przekazuje ESMA uzasadnienie swojej decyzji.”;

19) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli kolegium, o którym mowa w art. 18, jest zobowiązane do wydania opinii na podstawie niniejszego rozporządzenia, wydaje wspólną opinię na temat tego, czy CCP spełnia wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

Bez uszczerbku dla art. 17 ust. 4 akapit trzeci lit. b), w przypadku niewydania wspólnej opinii zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, kolegium, o którym mowa w art. 18, w takim samym terminie przyjmuje opinię większościową.”;

b) uchyla się ust. 4;

20) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

Cofnięcie zezwolenia

1. Bez uszczerbku dla art. 22 ust. 3 organ właściwy dla CCP cofa zezwolenie w całości lub w części, jeżeli CCP:

a) nie skorzystał z zezwolenia w ciągu 12 miesięcy;

b) nie skorzystał z zezwolenia na usługę rozliczeniową lub działalność rozliczeniową w jednej z klas instrumentów pochodnych, papierów wartościowych, innych instrumentów finansowych lub instrumentów niefinansowych w ciągu 12 miesięcy od dnia udzielenia zezwolenia lub od dnia, w którym CCP ostatnio oferował taką usługę rozliczeniową lub prowadził taką działalność rozliczeniową;

c) wyraźnie zrzekł się zezwolenia;

d) przez ostatnie 12 miesięcy nie świadczył usług ani nie prowadził działalności w danej klasie instrumentów pochodnych, papierów wartościowych, innych instrumentów finansowych lub instrumentów niefinansowych objętych zezwoleniem;

e) uzyskał zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;

f) nie spełnia już warunków, na podstawie których udzielono zezwolenia, i nie przedsięwziął w wyznaczonym terminie działania naprawczego lub

g) poważnie i stale narusza którykolwiek z wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Jeżeli organ właściwy dla CCP cofa zezwolenie CCP zgodnie z ust. 1, może ograniczyć takie cofnięcie zezwolenia do konkretnej usługi rozliczeniowej lub działalności rozliczeniowej w co najmniej jednej klasie instrumentów pochodnych, papierów wartościowych, innych instrumentów finansowych lub instrumentów niefinansowych.

3. Zanim organ właściwy dla CCP podejmie decyzję o cofnięciu całości lub części zezwolenia dla CCP, w tym w odniesieniu do co najmniej jednej usługi lub działalności rozliczeniowej w co najmniej jednej klasie instrumentów pochodnych, papierów wartościowych, innych instrumentów finansowych lub instrumentów niefinansowych zgodnie z ust. 1, zwraca się do ESMA i kolegium, zgodnie z art. 17b, o wydanie opinii w kwestii konieczności cofnięcia całości lub części zezwolenia dla CCP, z wyjątkiem przypadków, gdy daną decyzję należy podjąć w trybie pilnym.

4. ESMA lub którykolwiek z członków kolegium, o którym mowa w art. 18, może w dowolnym momencie zwrócić się do organu właściwego dla CCP o zbadanie, czy dany CCP nadal spełnia warunki, na podstawie których udzielono zezwolenia.

5. Jeżeli organ właściwy dla CCP podejmuje decyzję o cofnięciu całości lub części zezwolenia dla CCP, w tym w odniesieniu do co najmniej jednej usługi lub działalności rozliczeniowej w co najmniej jednej klasie instrumentów pochodnych, papierów wartościowych, innych instrumentów finansowych lub instrumentów niefinansowych, decyzja ta staje się skuteczna w całej Unii, a organ właściwy dla CCP bez zbędnej zwłoki informuje o tym CCP za pośrednictwem centralnej bazy danych.”;

21) w art. 21 ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Właściwe organy, o których mowa w art. 22, przeprowadzają co najmniej wszystkie następujące czynności w stosunku do CCP:

- a) dokonują przeglądu uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez CCP, aby przestrzegać przepisów niniejszego rozporządzenia;
- b) dokonują przeglądu usług świadczonych lub działalności prowadzonej przez CCP, w szczególności usług świadczonych lub działalności prowadzonej po zastosowaniu procedury przyspieszonej na podstawie art. 17a lub 49a;
- c) oceniają ryzyko, w tym ryzyko finansowe i operacyjne, na jakie CCP jest lub może być narażony;
- d) dokonują przeglądu zmian wprowadzonych przez CCP zgodnie z art. 15a.

2. Przegląd i ocena, o których mowa w ust. 1, obejmują wszelkie wymogi dla CCP określone w niniejszym rozporządzeniu. Organ właściwy dla CCP może zwrócić się do ESMA o pomoc we wszelkich działaniach nadzorczych, w tym wymienionych w ust. 1.

3. Po uwzględnieniu opinii ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, właściwe organy ustalają częstotliwość i szczegółowość przeglądów i ocen, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ze szczególnym uwzględnieniem wielkości, systemowego znaczenia, charakteru, skali, złożoności działalności i wzajemnych powiązań danych CCP z innymi elementami infrastruktury rynku finansowego oraz priorytetów w zakresie nadzoru ustanowionych przez ESMA zgodnie z art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. ba). Właściwe organy aktualizują przegląd i ocenę co najmniej raz w roku.

CCP podlegają kontrolom w miejscu prowadzenia działalności przeprowadzanym przez organ właściwy dla CCP co najmniej raz w roku. Organ właściwy dla CCP informuje ESMA o wszelkich planowanych kontrolach w miejscu prowadzenia działalności na miesiąc przed planowaną kontrolą, chyba że decyzja o jej przeprowadzeniu zapadnie w sytuacji nadzwyczajnej. W takim przypadku organ właściwy dla CCP informuje ESMA niezwłocznie po podjęciu tej decyzji. ESMA może wystąpić o udział w kontrolach w miejscu prowadzenia działalności.

Jeżeli na wniosek ESMA na podstawie akapitu drugiego organ właściwy dla CCP odmówi ESMA udziału w takiej kontroli, przedstawia uzasadnienie tej odmowy.

Bez uszczerbku dla akapitów drugiego i trzeciego organ właściwy dla CCP przekazuje ESMA i członkom kolegium, o którym mowa w art. 18, wszelkie istotne informacje otrzymane od CCP w związku z wszystkimi przeprowadzanymi przez niego kontrolami w miejscu prowadzenia działalności.

4. Organ właściwy dla CCP regularnie, a co najmniej raz w roku, przekazuje ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, sprawozdanie na temat oceny i wyników przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, zawierające informacje o tym, czy właściwy organ dla CCP wystąpił o jakiegokolwiek działania naprawcze lub nałożył sankcje.

Sprawozdanie obejmuje rok kalendarzowy i jest przedkładane ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, do 30 marca następnego roku kalendarzowego. Sprawozdanie to podlega opinii kolegium, o którym mowa w art. 18, na podstawie art. 19 oraz opinii ESMA na podstawie art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc), wydanej zgodnie z procedurą określoną w art. 17b.

ESMA może wystąpić o zorganizowanie spotkania *ad hoc* z udziałem CCP i jego właściwego organu. ESMA może wystąpić o takie posiedzenie w każdym z następujących przypadków:

- a) w razie wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej zgodnie z art. 24;
- b) jeżeli ESMA zidentyfikował istotne obawy dotyczące spełniania przez CCP wymogów niniejszego rozporządzenia;
- c) jeżeli ESMA uzna, że działalność CCP może mieć niekorzystny wpływ transgraniczny na jego członków rozliczających lub ich klientów.

Kolegium, o którym mowa w art. 18, jest informowane o zwołaniu posiedzenia i otrzymuje podsumowanie jego głównych wyników.

4a. ESMA może zażądać od właściwych organów, by dostarczyły mu informacji niezbędnych do wykonywania zadań na podstawie niniejszego artykułu zgodnie z procedurą określoną w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

22) art. 23a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23a

Współpraca nadzorcza między właściwymi organami a ESMA w odniesieniu do CCP mających zezwolenie

1. ESMA pełni rolę koordynatora między właściwymi organami i wśród kolegiów z myślą o:

- a) budowaniu wspólnej kultury nadzoru i spójnych praktyk nadzorczych;
- b) zapewnianiu jednolitych procedur i spójnych podejść;
- c) zwiększaniu spójności wyników nadzoru, w szczególności w odniesieniu do obszarów nadzorczych o wymiarze transgranicznym lub możliwym oddziaływaniu transgranicznym;
- d) zwiększeniu koordynacji w sytuacjach nadzwyczajnych zgodnie z art. 24;
- e) ocenie ryzyka przy wydawaniu właściwym organom opinii na podstawie ust. 2 na temat spełniania przez CCP wymogów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do zidentyfikowanego ryzyka transgranicznego lub ryzyka dla stabilności finansowej Unii oraz przy wydawaniu zaleceń dotyczących tego, jak CCP powinien ograniczać takie ryzyko.

2. Właściwe organy przedkładają ESMA projekty decyzji, sprawozdań lub innych środków w celu uzyskania opinii przed przyjęciem aktu lub środka na mocy art. 7, 8 i 14, art. 15 ust. 1 akapit drugi, art. 21, art. 29–33 i art. 35, 36, 37, 41, 54 oraz, z wyjątkiem przypadków, gdy daną decyzję należy podjąć w trybie pilnym, art. 20.

Właściwe organy mogą również przedłożyć ESMA projekty decyzji w celu uzyskania jego opinii przed przyjęciem dowolnego innego aktu lub środka zgodnie z ich obowiązkami na mocy art. 22 ust. 1.”;

23) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 23b

Wspólny mechanizm monitorowania

1. ESMA ustanawia wspólny mechanizm monitorowania na potrzeby wykonywania zadań, o których mowa w ust. 2.

W skład wspólnego mechanizmu monitorowania wchodzi:

- a) przedstawiciele ESMA;
- b) przedstawiciele EUNB i EIOPA;
- c) przedstawiciele ERRS, EBC oraz EBC w kontekście zadań dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, powierzonych im zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013, oraz
- d) przedstawiciele banków centralnych emitujących waluty inne niż euro, w których denominowane są kontrakty pochodne, o których mowa w art. 7a ust. 6.

Oprócz podmiotów, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, banki centralne emitujące waluty denominacji umów na instrumenty pochodne, o których mowa w art. 7a ust. 6, inne niż te wymienione w akapicie drugim lit. d), właściwe organy krajowe nadzorujące obowiązek wynikający z art. 7a, ograniczone do jednego z każdego państwa członkowskiego, oraz Komisja mogą również uczestniczyć we wspólnym mechanizmie monitorowania w charakterze obserwatorów.

ESMA organizuje posiedzenia wspólnego mechanizmu monitorowania i przewodniczy im. Przewodniczący wspólnego mechanizmu monitorowania może, na wniosek innych członków wspólnego mechanizmu monitorowania lub z własnej inicjatywy, zaprosić inne organy do udziału w posiedzeniach, jeżeli ich udział ma znaczenie w kontekście omawianych tematów.

2. Wspólny mechanizm monitorowania:

- a) monitoruje wdrażanie na unijnym poziomie zagregowanym wymogów określonych w art. 7a i 7c, uwzględniając wszystkie następujące kwestie:
 - (i) ogólne ekspozycje i zmniejszenie ekspozycji na usługi rozliczeniowe o istotnym znaczeniu systemowym zidentyfikowane na podstawie art. 25 ust. 2c;
 - (ii) zmiany związane z rozliczaniem w CCP, którzy uzyskali zezwolenie na mocy art. 14, oraz dostępem klientów do rozliczeń w takich CCP, z uwzględnieniem opłat pobieranych przez takich CCP za założenie rachunków na podstawie art. 7a oraz wszelkich opłat pobieranych przez członków rozliczających od ich klientów za założenie rachunków i dokonywanie rozliczeń na podstawie art. 7a;
 - (iii) inne istotne zmiany w praktykach rozliczeniowych mające wpływ na poziom rozliczeń za pośrednictwem CCP, którzy uzyskali zezwolenie na mocy art. 14;
- b) monitoruje transgraniczne skutki stosunków między klientami w dziedzinie rozliczeń, z uwzględnieniem możliwości przenoszenia oraz współzależności między członkami rozliczającymi i klientami oraz ich interakcji z innymi infrastrukturami rynku finansowego;
- c) wnosi wkład w opracowywanie ogólnounijnych ocen odporności CCP, koncentrujących się na ryzyku utraty płynności, ryzyku kredytowym i operacyjnym dotyczącym CCP, członków rozliczających i klientów;
- d) określa ryzyko koncentracji, w szczególności w dziedzinie rozliczeń klientów, wynikające z integracji unijnych rynków finansowych, w tym jeżeli kilku CCP, członków rozliczających lub klientów korzysta z usług tych samych usługodawców;
- e) monitoruje skuteczność środków mających na celu zwiększenie atrakcyjności CCP z Unii, promowanie rozliczeń za pośrednictwem CCP z Unii oraz wzmocnienie monitorowania ryzyka transgranicznego.

Organy uczestniczące we wspólnym mechanizmie monitorowania, kolegium, o którym mowa w art. 18, oraz właściwe organy krajowe współpracują ze sobą i wymieniają się informacjami niezbędnymi do realizacji zadań, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

Jeżeli informacje te nie są dostępne w ramach wspólnego mechanizmu monitorowania, w tym informacje, o których mowa w art. 7a ust. 9, odpowiedni właściwy organ CCP, którzy uzyskali zezwolenie, ich członków rozliczających oraz ich klientów przekazuje niezbędne informacje umożliwiające ESMA i innym organom uczestniczącym we wspólnym mechanizmie monitorowania realizację zadań, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

3. Jeżeli odpowiedni właściwy organ nie ma wymaganych informacji, żąda od CCP, którzy uzyskali zezwolenie, ich członków rozliczających lub ich klientów przekazania tych informacji. Odpowiedni właściwy organy bez zbędnej zwłoki przekazują te informacje ESMA.

4. Za zgodą odpowiedniego właściwego organu ESMA może również zwrócić się o informacje bezpośrednio do odpowiedniego podmiotu. ESMA bez zbędnej zwłoki przekazuje wszelkie informacje otrzymane od tego podmiotu odpowiedniemu właściwemu organowi.

5. Wymiana wniosków o udzielenie informacji kierowanych do CCP odbywa się za pośrednictwem centralnej bazy danych.

6. ESMA, we współpracy z pozostałymi organami uczestniczącymi we wspólnym mechanizmie monitorowania, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji roczne sprawozdanie dotyczące wyników swojej działalności na mocy ust. 2.

Sprawozdanie, o którym mowa w akapicie pierwszym, może zawierać zalecenia dotyczące potencjalnych działań na szczeblu unijnym, aby przeciwdziałać stwierdzonym zagrożeniom horyzontalnym.

7. ESMA podejmuje działania zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, jeżeli na podstawie informacji otrzymanych w ramach wspólnego mechanizmu monitorowania i po przeprowadzeniu rozmów z innymi organami uczestniczącymi w tym mechanizmie:

- a) uzna, że właściwe organy nie dopilnowują przestrzegania przez członków rozliczających i klientów wymogu określonego w art. 7a, lub
- b) stwierdzi wystąpienie ryzyka dla stabilności finansowej Unii w związku z domniemanym naruszeniem lub niestosowaniem prawa Unii.

Przed podjęciem działań zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu ESMA może wydać wytyczne lub zalecenia zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

8. Jeżeli ESMA, na podstawie informacji otrzymanych w ramach wspólnego mechanizmu monitorowania i po przeprowadzeniu rozmów z innymi organami uczestniczącymi w tym mechanizmie, uzna, że spełnienie wymogów określonych w art. 7a nie zapewnia skutecznego zmniejszenia nadmiernej ekspozycji unijnych członków rozliczających i klientów wobec CCP Tier II, dokonuje przeglądu regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 7a ust. 8, i w stosownych przypadkach wyznacza odpowiedni okres dostosowawczy nieprzekraczający 12 miesięcy.”;

24) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24

Sytuacje nadzwyczajne

1. Organ właściwy dla CCP lub inny odpowiedni organ niezwłocznie informują ESMA, kolegium, o którym mowa w art. 18, odpowiednich członków ESBC, Komisję i inne odpowiednie organy o każdej sytuacji nadzwyczajnej dotyczącej CCP, w tym o:

- a) sytuacjach lub wydarzeniach mających lub mogących mieć wpływ na kondycję ostrożnościową lub stabilność finansową lub odporność CCP, którzy uzyskali zezwolenie zgodnie z art. 14, ich członków rozliczających lub ich klientów;
- b) przypadkach, gdy CCP zamierza uruchomić plan naprawy na podstawie art. 9 rozporządzenia (UE) 2021/23, właściwy organ zastosował środki wczesnej interwencji na podstawie art. 18 tego rozporządzenia lub gdy właściwy organ wymaga całościowego lub częściowego odwołania kierownictwa wyższego szczebla lub zarządu CCP na podstawie art. 19 tego rozporządzenia;

c) zmianach na rynkach finansowych lub innych rynkach, na których CCP świadczy usługi rozliczeniowe, a zmiany te mogą mieć niekorzystny wpływ na płynność rynku, transmisję polityki pieniężnej, sprawne funkcjonowanie systemów płatności lub stabilność systemu finansowego w dowolnym z państw członkowskich, w których dany CCP lub jego członkowie rozliczający mają siedzibę.

2. W sytuacji nadzwyczajnej informacje są przekazywane i aktualizowane bez zbędnej zwłoki, aby umożliwić członkom kolegium, o którym mowa w art. 18, analizę wpływu tej sytuacji nadzwyczajnej, w szczególności na ich członków rozliczających i ich klientów. Członkowie kolegium, o którym mowa w art. 18, mogą przekazywać informacje organom publicznym odpowiedzialnym za stabilność finansową ich rynków, z zastrzeżeniem obowiązku zachowania tajemnicy służbowej określonego w art. 83. Obowiązek zachowania tajemnicy służbowej zgodnie z art. 83 ma zastosowanie do organów otrzymujących te informacje.

3. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej u co najmniej jednego CCP, która to sytuacja ma lub może mieć destabilizujący wpływ na rynki transgraniczne, ESMA koordynuje właściwe organy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/23 oraz kolegia, o których mowa w art. 18 niniejszego rozporządzenia w celu wypracowania skoordynowanej odpowiedzi na sytuację nadzwyczajną dotyczące CCP oraz zapewnienia skutecznej wymiany informacji między właściwymi organami, kolegiami, o których mowa w art. 18 niniejszego rozporządzenia oraz organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. W sytuacji nadzwyczajnej, z wyjątkiem sytuacji, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje lub podjął działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do CCP zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2021/23 oraz w celu koordynacji odpowiedzi właściwych organów posiedzenia *ad hoc* komitetu nadzorczego ds. CCP:

a) mogą zostać zwołane przez przewodniczącego komitetu nadzorczego ds. CCP;

b) są zwoływane przez przewodniczącego komitetu nadzorczego ds. CCP na wniosek dwóch członków komitetu nadzorczego ds. CCP.

5. W stosownych przypadkach – w zależności od kwestii, które mają być omawiane na danym posiedzeniu – na posiedzenie *ad hoc*, o którym mowa w ust. 4, zaprasza się również każdy z poniższych organów:

a) odpowiednie emisyjne banki centralne;

b) odpowiednie właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad członkami rozliczającym, w tym – w stosownych przypadkach – EBC w kontekście zadań dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, powierzonych mu zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013;

c) odpowiednie właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad systemami obrotu;

d) odpowiednie właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad klientami, o ile dostępne są stosowne informacje na ich temat;

e) odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/23;

f) każdego członka kolegium, o którym mowa w art. 18, niewymienionego w lit. a)–d) niniejszego ustępu.

6. Jeżeli zwołano posiedzenie *ad hoc* komitetu nadzorczego ds. CCP zgodnie z ust. 4, przewodniczący komitetu informuje o tym EUNB, EIOPA, ERRS, Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji ustanowioną na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 (*) i Komisję, które to organy również zaprasza się do udziału w tym posiedzeniu na ich wniosek.

Jeżeli posiedzenie odbywa się w następstwie sytuacji nadzwyczajnej określonej w ust. 1 lit. c), przewodniczący komitetu nadzorczego ds. CCP zaprasza do udziału w nim odpowiednie emisyjne banki centralne.

7. ESMA może zwrócić się do wszystkich odpowiednich właściwych organów o dostarczenie mu informacji niezbędnych do wykonywania funkcji koordynacyjnej przewidzianej w niniejszym artykule.

Jeżeli odpowiedni właściwy organ dysponuje wymaganymi informacjami, bez zbędnej zwłoki przekazuje je ESMA.

Jeżeli odpowiedni właściwy organ nie ma wymaganych informacji, żąda od CCP, którzy uzyskali zezwolenie zgodnie z art. 14, ich członków rozliczających lub ich klientów, powiązanych infrastruktur rynku finansowego lub powiązanych stron trzecich, którym ci CCP zlecieli na zasadzie outsourcingu funkcje lub działania operacyjne, stosownie do przypadku i w razie potrzeby, przekazania mu tych informacji, oraz informuje o tym ESMA. Po otrzymaniu wymaganych informacji odpowiedni właściwy organy bez zbędnej zwłoki przekazuje je ESMA.

Zamiast wymagać informacji, o których mowa w akapicie trzecim, odpowiedni właściwy organ może zezwolić ESMA, by zwrócił się o te informacje bezpośrednio do odpowiedniego podmiotu. ESMA bez zbędnej zwłoki przekazuje wszelkie informacje otrzymane od tego podmiotu odpowiedniemu właściwemu organowi.

Jeżeli ESMA nie otrzymał informacji, które wymagał zgodnie z akapitem pierwszym w ciągu 48 godzin, może w drodze zwykłego wezwania zwrócić się od CCP, którzy uzyskali zezwolenie, ich członków rozliczających i ich klientów, powiązanych infrastruktur rynku finansowego i powiązanych osób trzecich, którym ci CCP zlecieli na zasadzie outsourcingu funkcje lub działania operacyjne, aby bez zbędnej zwłoki przekazali mu te informacje. ESMA bez zbędnej zwłoki przekazuje wszelkie informacje otrzymane od takich podmiotów odpowiedniemu właściwemu organowi.

8. ESMA może, na wniosek komitetu nadzorczego ds. CCP, wydać zalecenia na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 skierowane do właściwego organu lub właściwych organów, zalecając im przyjęcie tymczasowych lub stałych decyzji nadzorczych zgodnie z wymogami określonymi w art. 16 oraz w tytułach IV i V niniejszego rozporządzenia w celu uniknięcia lub ograniczenia istotnych negatywnych skutków dla stabilności finansowej Unii. ESMA może wydawać takie zalecenia wyłącznie w przypadku, gdy sytuacja ta dotyczy więcej niż jednego CCP, który uzyskał zezwolenie zgodnie z art. 14, lub gdy wydarzenia na skalę unijną destabilizują transgraniczne rynki rozliczane.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1)";

25) w art. 24a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. d) pkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) jeżeli komitet nadzorczy ds. CCP zbiera się w sprawie CCP, którzy uzyskali zezwolenie zgodnie z art. 14, w kontekście dyskusji dotyczących ust. 7 niniejszego artykułu – banki centralne emitujące waluty unijne, w których wyrażone są instrumenty finansowe rozliczane przez CCP posiadających zezwolenie, którzy wystąpili o członkostwo w komitecie nadzorczym ds. CCP, i nie mające prawa głosu.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przewodniczący może zapraszać w charakterze obserwatorów na posiedzenia komitetu nadzorczego ds. CCP, w stosownych przypadkach, członków kolegiów, o których mowa w art. 18, przedstawicieli odpowiednich organów odpowiedzialnych za nadzór nad klientami, o ile dostępne są informacje na ich temat, oraz przedstawicieli odpowiednich instytucji i organów Unii.”;

c) w ust. 7 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do CCP, którzy uzyskali zezwolenie lub ubiegają się o zezwolenie zgodnie z art. 14, komitet nadzorczy ds. CCP – do celów art. 23a – przygotowuje decyzje i wykonuje zadania powierzone ESMA w art. 23a i w następujących literach.”;

(ii) dodaje się litery w brzmieniu:

„ba) co najmniej raz do roku omawia i określa priorytety w zakresie nadzoru dla CCP, którzy uzyskali zezwolenie zgodnie z art. 14 niniejszego rozporządzenia, aby wnieść wkład w opracowywanie ogólnounijnych strategicznych priorytetów w dziedzinie nadzoru przez ESMA zgodnie z art. 29a rozporządzenia (UE) nr 1095/2010;

- bb) rozważa, we współpracy z EUNB, EIOPA i EBC w zakresie wykonywania swoich zadań w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, wszelkie ryzyka transgraniczne wynikające z działalności CCP, w tym wynikające ze wzajemnych powiązań, współzależności i ryzyka koncentracji CCP wynikających z takich powiązań transgranicznych;
- bc) przygotowuje projekty opinii, które Rada Organów Nadzoru ma przyjąć zgodnie z art. 17 i 17b, projekty walidacji, które Rada Organów Nadzoru ma przyjąć zgodnie z art. 49, oraz projekty decyzji, które Rada Organów Nadzoru ma przyjąć zgodnie z art. 49a;
- bd) przekazuje informacje właściwym organom zgodnie z art. 17a;
- be) informuje Radę Organów Nadzoru, jeżeli właściwy organ nie stosuje się lub nie zamierza stosować się do opinii ESMA ani jakichkolwiek zawartych w nich warunków bądź zaleceń, w tym uzasadnienia właściwego organu, zgodnie z art. 17 ust. 3c i art. 17b ust. 4.”;

(iii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„ESMA co roku przedkłada Komisji sprawozdanie dotyczące ryzyk transgranicznych wynikających z działalności CCP, o których mowa w akapicie pierwszym lit. bb).”;

26) art. 24b ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W odniesieniu do ocen nadzorczych przeprowadzanych w związku z CCP Tier II oraz decyzji podejmowanych na mocy art. 41, 44, 46, 50 i 54 związanych z CCP Tier II, komitet nadzorczy ds. CCP konsultuje się z emisyjnymi bankami centralnymi, o których mowa w art. 25 ust. 3 lit. f). Każdy emisyjny bank centralny może udzielić odpowiedzi. Jeżeli emisyjny bank centralny postanowi udzielić odpowiedzi, ma na to 10 dni roboczych od otrzymania projektu decyzji. W sytuacjach nadzwyczajnych termin ten nie przekracza 24 godzin. Jeżeli emisyjny bank centralny proponuje zmiany w ocenach związanych z projektami decyzji przyjmowanymi na podstawie art. 41, 44, 46, 50 i 54 lub zmiany w tych projektach bądź wyraża wobec nich sprzeciw, musi przedstawić pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie. Po zakończeniu okresu konsultacji komitet nadzorczy ds. CCP należycie uwzględni odpowiedź i wszelkie zmiany proponowane przez emisyjne banki centralne oraz przekazuje emisyjnemu bankowi centralnemu swoją ocenę.

2. Jeżeli komitet nadzorczy ds. CCP nie odzwierciedla w swoim projekcie decyzji zmian proponowanych przez emisyjny bank centralny, komitet nadzorczy ds. CCP informuje ten emisyjny bank centralny na piśmie, podając pełne uzasadnienie braku uwzględnienia zmian proponowanych przez ten bank i przedstawiając wyjaśnienie wszelkich odstępstw od tych zmian. Komitet nadzorczy ds. CCP przedkłada Radzie Organów Nadzoru otrzymane odpowiedzi i zmiany zaproponowane przez emisyjne banki centralne oraz swoje wyjaśnienia dotyczące braku uwzględnienia tych zmian wraz z projektem decyzji.”;

27) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Decyzja o uznaniu podejmowana jest na podstawie warunków określonych w ust. 2 w przypadku CCP Tier I oraz w ust. 2 lit. a)–d) i ust. 2b w przypadku CCP Tier II. W ciągu 180 dni roboczych od stwierdzenia, że wniosek jest kompletny zgodnie z akapitem drugim, ESMA informuje na piśmie CCP występującego z wnioskiem o uznaniu lub odmowie uznania i podaje wyczerpujące uzasadnienie.”;

b) w ust. 5 dodaje się po akapicie drugim akapit w brzmieniu:

„Jeżeli przegląd przeprowadza się zgodnie z akapitem pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, CCP nie jest zobowiązany do złożenia nowego wniosku o uznanie, lecz przekazuje ESMA wszystkie informacje, których potrzebuje on do przeglądu uznania. Jeżeli ESMA przeprowadza przegląd uznania CCP mającego siedzibę w państwie trzecim zgodnie z akapitem pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, nie traktuje takiego przeglądu jako wniosku o uznanie odpowiedniego uznanego CCP.”;

c) w ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli leży to w interesie Unii i biorąc pod uwagę potencjalne ryzyko dla stabilności finansowej Unii wynikające z oczekiwanego udziału członków rozliczających i systemów obrotu mających siedzibę w Unii w CCP mających siedzibę w państwie trzecim, Komisja może przyjąć akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym, niezależnie od tego, czy spełniono wymogi określone w lit. c) tego akapitu.”;

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. ESMA zawiera skuteczne uzgodnienia dotyczące współpracy z odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich, których ramy prawne i nadzorcze uznano za równoważne z niniejszym rozporządzeniem zgodnie z ust. 6.

7a. Jeżeli ESMA nie ustalił jeszcze poziomu CCP lub ustalił, że wszyscy lub niektórzy CCP w danym państwie trzecim są CCP Tier I, uzgodnienia o współpracy, o których mowa w ust. 7, uwzględniają ryzyko związane ze świadczeniem usług rozliczeniowych przez tych CCP oraz określają:

a) mechanizm corocznej wymiany informacji między ESMA, emisyjnymi bankami centralnymi, o których mowa w ust. 3 lit. f), oraz właściwymi organami danych państw trzecich, aby ESMA mógł:

(i) zapewnić, aby CCP spełniał warunki uznania, o których mowa w ust. 2;

(ii) zidentyfikować potencjalny istotny wpływ na płynność rynku lub stabilność finansową Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich; oraz

(iii) monitorować działalność rozliczeniową w co najmniej jednym CCP mającym siedzibę w takim państwie trzecim prowadzoną przez członków rozliczających mających siedzibę w Unii lub będących częścią grupy podlegającej nadzorowi skonsolidowanemu w Unii;

b) w wyjątkowych sytuacjach mechanizm wymiany co kwartał informacji wymagający szczegółów uwzględniających aspekty, o których mowa w ust. 2a, a w szczególności informacji na temat istotnych zmian w modelach i parametrach ryzyka, rozszerzenia działalności i usług CCP oraz zmian w strukturze rachunków klienta w celu wykrycia, czy dany CCP jest potencjalnie bliski osiągnięcia systemowego znaczenia dla stabilności finansowej Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich lub potencjalnie może mieć takie znaczenie, jak również mechanizm wymiany informacji na temat zmian na rynku, które mogłyby mieć wpływ na stabilność finansową Unii;

c) mechanizm szybkiego powiadamiania ESMA w przypadkach, gdy właściwy organ państwa trzeciego uzna, że CCP, nad którym sprawuje nadzór, narusza warunki udzielonego mu zezwolenia lub innych przepisów, którym podlega;

d) mechanizm szybkiego powiadamiania ESMA przez właściwy organ państwa trzeciego, jeżeli CCP z państwa trzeciego nadzorowany przez ten właściwy organ zamierza rozszerzyć lub ograniczyć usługi rozliczeniowe lub działalność rozliczeniową;

e) procedury niezbędne do skutecznego monitorowania zmian regulacyjnych i nadzorczych w danym państwie trzecim;

f) procedury dla organów państw trzecich służące informowaniu bez zbędnej zwłoki ESMA, kolegium ds. CCP z państw trzecich, o którym mowa w art. 25c, oraz emisyjnych banków centralnych, o których mowa w ust. 3 lit. f), o sytuacjach nadzwyczajnych dotyczących danego uznanego CCP, w tym zmianach na rynkach finansowych, które mogą mieć niekorzystny wpływ na płynność rynku i stabilność systemu finansowego Unii lub jednego z jej państw członkowskich, a także procedury i plany awaryjne na potrzeby zaradzenia takim sytuacjom;

g) procedury dla organów państw trzecich służące zapewnieniu skutecznego egzekwowania decyzji przyjętych przez ESMA zgodnie z art. 25f, 25j, art. 25k ust. 1 lit. b) oraz art. 25l, 25m i 25p;

h) zgodę organów państwa trzeciego na dalsze przekazywanie informacji dostarczonych przez te organy ESMA na podstawie uzgodnień o współpracy z organami, o których mowa w ust. 3, i członkami kolegium ds. CCP z państw trzecich, z zastrzeżeniem wymogów tajemnicy służbowej określonych w art. 83.

7b. Jeżeli ESMA ustalił, że co najmniej jeden CCP w danym państwie trzecim jest CCP Tier II, w uzgodnieniach o współpracy, o których mowa w ust. 7, w odniesieniu do tych CCP Tier II określa się co najmniej:

a) elementy, o których mowa w ust. 7a lit. a), c), e), f) i h), jeżeli nie zawarto jeszcze uzgodnień o współpracy z danym państwem trzecim zgodnie z tym ustępem;

b) w stosowanych przypadkach mechanizm co najmniej comiesięcznej wymiany informacji między ESMA, emisyjnymi bankami centralnymi, o których mowa w ust. 3 lit. f), oraz właściwymi organami danych państw trzecich, w tym dostęp do wszystkich informacji, o które występuje ESMA, aby zapewnić przestrzeganie przez CCP wymogów, o których mowa w ust. 2b;

c) procedury dotyczące koordynowania działań nadzorczych, obejmujące zgodę organów państwa trzeciego na przeprowadzanie dochodzeń i kontroli w miejscu prowadzenia działalności zgodnie z, odpowiednio, art. 25 g i 25h;

d) procedury dla organów państw trzecich służące zapewnieniu skutecznego egzekwowania decyzji przyjętych przez ESMA zgodnie z art. 25b, 25f–25m, 25p oraz 25q;

e) procedury dla organów państw trzecich służące:

(i) zasięgnięciu opinii ESMA w kwestii opracowania i oceny planów naprawy oraz przygotowania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do aspektów mających znaczenie dla Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich;

(ii) informowaniu ESMA bez zbędnej zwłoki o ustanowieniu planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także o późniejszym wprowadzeniu jakichkolwiek istotnych zmian w tych planach w odniesieniu do aspektów mających znaczenie dla Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich;

(iii) informowaniu ESMA bez zbędnej zwłoki o sytuacji, gdy CCP Tier II zamierza uruchomić plan naprawy lub gdy organy państwa trzeciego ustaliły, że istnieją przesłanki świadczące o rozwijającej się sytuacji kryzysowej, która może wpłynąć na działalność tego CCP Tier II, w szczególności na jego zdolność do świadczenia usług rozliczeniowych, lub gdy organy państwa trzeciego przewidują podjęcie w najbliższej przyszłości działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

7c. Jeżeli ESMA stwierdzi, że właściwy organ państwa trzeciego nie stosuje któregośkolwiek z postanowień uzgodnienia o współpracy zawartego zgodnie z ust. 7, 7a i 7b, niezwłocznie informuje o tym Komisję w trybie poufnym. W takim przypadku Komisja może podjąć decyzję o przeglądzie aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z ust. 6.”;

28) art. 25a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, określa faktyczną podstawę ustalenia porównywalności wymogów oraz powody, dla których spełnianie wymogów mających zastosowanie w państwie trzecim jest równoważne ze spełnieniem wymogów określonych w art. 16 oraz tytułach IV i V. CCP Tier II składa uzasadniony wniosek, o którym mowa w ust. 1, w formie elektronicznej za pośrednictwem centralnej bazy danych.

ESMA uznaje spełnienie porównywalnych wymogów, częściowo lub w całości, jeżeli na podstawie uzasadnionego wniosku, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, uzna, że dany CCP Tier II spełniający odpowiednie wymogi mające zastosowanie w państwie trzecim zostaje uznany za spełniający wymogi określone w art. 16 oraz tytułach IV i V, a tym samym spełnia wymóg uznania określony w art. 25 ust. 2b lit. a).

ESMA cofa, w całości lub w odniesieniu do konkretnego wymogu, uznanie spełnienia porównywalnych wymogów, jeżeli CCP Tier II przestał spełniać warunki spełnienia porównywalnych wymogów i jeżeli taki CCP nie podjął w wyznaczonym terminie działań naprawczych wymaganych przez ESMA. Określając datę, z którą decyzja o cofnięciu

uznania spełnienia porównywalnych wymogów staje się skuteczna, ESMA stara się zapewnić odpowiedni okres dostosowawczy nieprzekraczający sześciu miesięcy.

Jeżeli ESMA uzna spełnienie porównywalnych wymogów, nadal odpowiada za wykonywanie obowiązków i zadań wynikających dla niego z niniejszego rozporządzenia, w szczególności art. 25 i 25b, oraz nadal wykonuje uprawnienia, o których mowa w art. 25c, 25d, 25f–25 m, 25p oraz 25q.

Bez uszczerbku dla zdolności ESMA do wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia, jeżeli ESMA uzna spełnienie porównywalnych wymogów, dokonuje uzgodnień administracyjnych z organem państwa trzeciego, aby zapewnić odpowiednią wymianę informacji i współpracę z ESMA w celu bieżącego monitorowania spełnienia porównywalnych wymogów.”;

29) art. 25b ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„ESMA wymaga od każdego CCP Tier II wszystkich następujących działań:

- a) złożenia co najmniej raz w roku potwierdzenia, że wymogi, o których mowa w art. 25 ust. 2b lit. a), c) i d), są nadal spełniane;
- b) regularnego przekazywania informacji i danych w celu zapewnienia, aby ESMA był w stanie nadzorować przestrzeganie przez tych CCP wymogów, o których mowa w art. 25 ust. 2b lit. a).”;

30) w art. 25f ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. ESMA może – w drodze zwykłego wezwania lub decyzji – zażądać od uznanych CCP i powiązanych stron trzecich, którym ci CCP zlecieli na zasadzie outsourcingu wykonywanie funkcji operacyjnych lub działalności, udzielenia wszelkich niezbędnych informacji umożliwiających ESMA monitorowanie świadczenia przez tych CCP usług rozliczeniowych i prowadzenia przez nich działalności rozliczeniowej w Unii oraz wykonywanie jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, o które zwrócono się w drodze zwykłego wezwania, mogą mieć charakter okresowy lub jednorazowy.”;

31) art. 25o otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25o

Zmiany w załącznikach III i IV

W celu uwzględnienia zmian w art. 16 oraz tytułach IV i V Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w celu zapewnienia, aby naruszenia, o których mowa w załączniku III, odpowiadały wymogom określonym w art. 16 oraz tytułach IV i V.

Aby uwzględnić zmiany sytuacji na rynkach finansowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w odniesieniu do środków mających na celu zmianę załącznika IV.”;

32) w art. 25p wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) dany CCP w sposób poważny i systematyczny naruszał którykolwiek z mających zastosowanie wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu lub przestał spełniać którykolwiek z warunków uznania określonych w art. 25 i nie podjął działań naprawczych wymaganych przez ESMA w odpowiednio wyznaczonym terminie nieprzekraczającym jednego roku.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przed cofnięciem uznania zgodnie z ust. 1 lit. c) ESMA bierze pod uwagę możliwość zastosowania środków na podstawie art. 25q ust. 1 lit. a), b) i c).

W przypadku gdy ESMA stwierdzi, że działania naprawcze nie zostały podjęte w terminie wyznaczonym na podstawie ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu lub że podjęte działania nie są odpowiednie, oraz po konsultacji z organami, o których mowa w art. 25 ust. 3, ESMA cofa decyzję o uznaniu.”;

33) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Bez uszczerbku dla uzgodnień interoperacyjnych na mocy tytułu V lub prowadzenia swojej polityki inwestycyjnej zgodnie z art. 47, CCP nie może być ani stać się członkiem rozliczającym lub klientem, ani też nie może zawierać pośrednich uzgodnień rozliczeniowych z członkiem rozliczającym w celu podjęcia działalności rozliczeniowej u CCP.”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. CCP podlega częstym i niezależnym audytom. Wyniki tych audytów przekazywane są zarządowi CCP i udostępniane ESMA i organowi właściwemu dla CCP.”;

34) w art. 27 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Skład zarządu CCP należycie uwzględni zasadę równowagi płci.”;

35) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. CCP ustanawia komisję ds. ryzyka, w skład której wchodzi przedstawiciele jego członków rozliczających, niezależni członkowie zarządu oraz przedstawiciele klientów. Komisja ds. ryzyka może zaprosić pracowników CCP i niezależnych ekspertów zewnętrznych do uczestniczenia w posiedzeniach komisji bez prawa głosu. ESMA i właściwe organy mogą zwrócić się z wnioskiem o udział w posiedzeniach komisji ds. ryzyka bez prawa głosu oraz o należyte udzielenie informacji na temat działań i decyzji komisji ds. ryzyka. Opinie komisji ds. ryzyka są niezależne od bezpośredniego wpływu kierownictwa CCP. Żadna z grup przedstawicieli nie ma większości w komisji ds. ryzyka.”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla prawa ESMA i właściwych organów do uzyskania odpowiednich informacji, członków komisji ds. ryzyka obowiązuje poufność. W przypadku gdy przewodniczący komisji ds. ryzyka stwierdzi istnienie faktycznego lub potencjalnego konfliktu interesów danego członka w odniesieniu do określonej kwestii, członek ten nie może głosować w tej kwestii.

5. CCP niezwłocznie informuje ESMA, właściwy organ i komisję ds. ryzyka o wszelkich decyzjach, w których zarząd decyduje o nieuwzględnieniu opinii komisji ds. ryzyka, i podaje uzasadnienie takiej decyzji. Komisja ds. ryzyka lub dowolny jej członek mogą informować właściwy organ o wszelkich obszarach, w których – ich zdaniem – nie zastosowano się do opinii komisji ds. ryzyka.”;

36) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30

Akcjonariusze i udziałowcy posiadający znaczne pakiety akcji

1. Właściwy organ udziela zezwolenia CCP dopiero wtedy, gdy organowi temu zostaną przedstawione dane osobowe akcjonariuszy lub udziałowców, bezpośrednich lub pośrednich, osób fizycznych lub prawnych, posiadających znaczne pakiety akcji, a także dane na temat wartości takich pakietów.

2. Właściwy organ nie udziela zezwolenia CCP w przypadku, gdy nie jest przekonany o odpowiedności – uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP – udziałowców bądź akcjonariuszy posiadających znaczne pakiety akcji w CCP. W przypadku ustanowienia kolegium, o którym mowa w art. 18, kolegium to wydaje opinię na temat odpowiedności udziałowców bądź akcjonariuszy posiadających znaczne pakiety akcji w CCP, zgodnie z art. 19 i zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17b.

3. W przypadku bliskich powiązań między CCP i innymi osobami prawnymi lub fizycznymi właściwy organ udziela zezwolenia tylko wówczas, gdy powiązania te nie uniemożliwiają skutecznego wykonywania funkcji nadzorczych.

4. W przypadku gdy osoby, o których mowa w ust. 1, wywierają wpływ, który może być niekorzystny dla prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP, właściwy organ podejmuje odpowiednie kroki służące ustaniu tej sytuacji, które mogą obejmować cofnięcie zezwolenia dla danego CCP. Kolegium, o którym mowa w art. 18, wydaje opinię na temat tego, czy wpływ ten może zaszkodzić prawidłowemu i ostrożnemu zarządzaniu CCP, oraz na temat środków przewidzianych w celu położenia kresu tej sytuacji, zgodnie z art. 19 i zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17b.

5. Właściwy organ nie udziela zezwolenia CCP, gdy skuteczne wykonywanie jego funkcji nadzorczych nie jest możliwe z powodu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa trzeciego mających zastosowanie do jednej osoby fizycznej lub prawnej bądź większej liczby tych osób, z którymi ten CCP posiada bliskie powiązania, bądź też z powodu trudności w egzekwowaniu takich przepisów.”;

37) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 akapity trzeci i czwarty otrzymują brzmienie:

„Bezwzględnie po otrzymaniu powiadomienia określonego w niniejszym ustępie oraz informacji określonych w ust. 3 niniejszego artykułu, a najpóźniej w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania wspomnianego powiadomienia i tych informacji, właściwy organ potwierdza odbiór powiadomienia lub informacji potencjalnemu nabywcy lub zbywcy na piśmie i przekazuje te informacje ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18.

W terminie 60 dni roboczych od dnia pisemnego potwierdzenia odbioru powiadomienia i wszystkich dokumentów, których załączenie do powiadomienia jest wymagane na podstawie wykazu określonego w art. 32 ust. 4, i o ile terminu tego nie przedłużono zgodnie z niniejszym artykułem (»okres oceny«), właściwy organ przeprowadza ocenę, o której mowa w art. 32 ust. 1 (»ocena«). Podczas okresu oceny kolegium, o którym mowa w art. 18, wydaje opinię na podstawie art. 19, a ESMA wydaje opinię na podstawie art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc) oraz zgodnie z procedurą określoną w art. 17b.”;

b) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Podczas okresu oceny – lecz nie później niż pięćdziesiątego dnia roboczego okresu oceny – właściwy organ, we własnym imieniu i na wniosek ESMA lub kolegium, o którym mowa w art. 18, może bez zbędnej zwłoki, w razie potrzeby, zwrócić się o takie wszelkie dodatkowe informacje potrzebne do ukończenia oceny. Prośbę tę przekazuje się na piśmie z wyszczególnieniem dodatkowych niezbędnych informacji.”;

38) art. 32 ust. 1 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Dokonywana przez właściwy organ ocena dotycząca powiadomienia określonego w art. 31 ust. 2 oraz informacji, o których mowa w art. 31 ust. 3, podlega opinii kolegium, o którym mowa w art. 18, na podstawie art. 19 i opinii ESMA na podstawie art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc), wydanej zgodnie z procedurą określoną w art. 17b.”;

39) w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„CCP nie może zlecać na zasadzie outsourcingu głównych działań związanych z zarządzaniem ryzykiem, chyba że taki outsourcing został zatwierdzony przez właściwy organ. Ta decyzja właściwego organu podlega opinii kolegium, o którym mowa w art. 18, na podstawie art. 19 oraz opinii ESMA na podstawie art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc), wydanej zgodnie z procedurą określoną w art. 17b.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. CCP udostępnia właściwemu organowi na żądanie wszelkie informacje niezbędne temu organowi, ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, do oceny, czy przy wykonywaniu działań będących przedmiotem outsourcingu zachowana jest zgodność z niniejszym rozporządzeniem.”;

40) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. CCP ustanawia, w stosownych przypadkach według rodzaju produktu podlegającemu rozliczeniu, kategorii dopuszczalnych członków rozliczających i kryteria ich dopuszczenia, w myśl opinii komisji ds. ryzyka zgodnie z art. 28 ust. 3. Kryteria te są niedyskryminujące, przejrzyste i obiektywne, tak aby zapewnić sprawiedliwy i otwarty dostęp do CCP, oraz wymagają, by członkowie rozliczający posiadali wystarczające środki finansowe i zdolność operacyjną niezbędne do wywiązywania się z obowiązków wynikających z uczestnictwa w CCP. Kryteria ograniczające dostęp do CCP są dozwolone wyłącznie w zakresie, w jakim ich celem jest kontrola ryzyka, na jakie narażony jest CCP. Bez uszczerbku dla uzgodnień interoperacyjnych na mocy tytułu V lub prowadzenia polityki inwestycyjnej przez CCP zgodnie z art. 47 kryteria te zapewniają, aby CCP lub izby rozliczeniowe nie mogli być bezpośrednio ani pośrednio członkami rozliczającymi CCP.

1a. CCP przyjmuje kontrahentów niefinansowych w charakterze członków rozliczających tylko wtedy, jeżeli ci kontrahenci niefinansowi mogą wykazać, w jaki sposób zamierzają spełnić wymogi dotyczące depozytów zabezpieczających i składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, w tym w skrajnych warunkach rynkowych.

Organ właściwy dla CCP przyjmującego kontrahentów niefinansowych w charakterze członków rozliczających dokonuje regularnych przeglądów uzgodnień dokonanych przez CCP w celu monitorowania, czy spełniony jest warunek określony w akapicie pierwszym. Organ właściwy dla CCP co roku składa kolegium, o którym mowa w art. 18, sprawozdanie dotyczące produktów rozliczanych przez tych kontrahentów niefinansowych, ich łącznej ekspozycji i wszelkich zidentyfikowanych rodzajów ryzyka.

Kontrahent niefinansowy pełniący rolę członka rozliczającego CCP może świadczyć usługi rozliczeniowe na rzecz klientów wyłącznie na rzecz kontrahentów niefinansowych należących do tej samej grupy co ten kontrahent niefinansowy i może prowadzić rachunki w CCP wyłącznie w odniesieniu do aktywów i pozycji utrzymywanych na swój rachunek lub na rachunek tych kontrahentów niefinansowych.

ESMA może wydać opinię lub zalecenie w kwestii stosowności uzgodnień w tym zakresie po przeprowadzeniu wzajemnej oceny *ad hoc*.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. ESMA, po konsultacji z EUNB i ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających elementy, które należy uwzględnić, gdy CCP:

a) ustanawia swoje kryteria dopuszczenia, o których mowa w ust. 1;

b) ocenia zdolność kontrahentów niefinansowych występujących w charakterze członków rozliczających do spełnienia wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających i składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, o których mowa w ust. 1a.

Opracowując regulacyjne standardy techniczne, ESMA uwzględnia:

- a) warunki i specyfikę, dzięki którym kontrahenci niefinansowi mogą korzystać lub już korzystają z usług rozliczeniowych, w tym jako bezpośredni członkowie rozliczający w modelach sponsorowanych;
- b) potrzebę ułatwienia odpowiedniego pod względem ostrożnościowym bezpośredniego dostępu kontrahentów niefinansowych do usług rozliczeniowych i działalności rozliczeniowej CCP;
- c) konieczność zapewnienia proporcjonalności;
- d) konieczność zapewnienia skutecznego zarządzania ryzykiem.

ESMA przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

41) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 38

Przejrzystość

1. CCP i jego członkowie rozliczający ujawniają publicznie ceny i opłaty związane ze świadczonymi usługami. Ujawniają ceny i opłaty za każdą świadczoną odrębnie usługę, w tym zniżki i rabaty oraz warunki korzystania z tych zniżek i rabatów. CCP zapewnia członkom rozliczającym i, w stosownych przypadkach, ich klientom osobny dostęp do poszczególnych świadczonych przez niego usług.

CCP prowadzi odrębne rozliczenie kosztów i dochodów wynikających ze świadczonych usług i ujawnia te informacje ESMA i właściwym organom.

2. CCP ujawnia członkom rozliczającym i klientom ryzyko związane ze świadczonymi usługami.

3. CCP ujawnia ESMA, członkom rozliczającym i właściwemu organowi informacje o cenach służące do obliczania ekspozycji na koniec dnia wobec członków rozliczających.

CCP publicznie ujawnia wolumeny rozliczonych transakcji dla każdej klasy instrumentów rozliczanych przez CCP w sposób zagregowany.

4. CCP publicznie ujawnia wymogi operacyjno-techniczne związane z protokołami komunikacji obejmujące format i treść wiadomości stosowanych w kontaktach ze stronami trzecimi, z uwzględnieniem wymogów operacyjno-technicznych, o których mowa w art. 7.

5. CCP publicznie ujawnia wszelkie przypadki naruszenia przez członków rozliczających kryteriów, o których mowa w art. 37 ust. 1, oraz wymogów ustanowionych w ust. 1 niniejszego artykułu, chyba że właściwy organ uzna, że takie ujawnienie stanowiłoby zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku, albo poważnie zagroziłoby rynkom finansowym lub spowodowałoby niewspółmierne szkody dla zaangażowanych stron.

6. CCP zapewnia swoim członkom rozliczającym narzędzie służące przeprowadzeniu symulacji, aby umożliwić im określenie na poziomie portfela kwoty dodatkowego początkowego depozytu zabezpieczającego, którego CCP może wymagać przy rozliczaniu nowej transakcji, w tym symulacji CCP wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, którym mogą podlegać w różnych scenariuszach. Narzędzie to jest dostępne wyłącznie w sposób zapewniający bezpieczny dostęp, a wyniki symulacji nie są wiążące.

7. CCP w jasny i przejrzysty sposób przedstawia swoim członkom rozliczającym informacje o stosowanych przez siebie modelach początkowych depozytów zabezpieczających, w tym metodach ustalania wszelkich narzutów. Informacje te muszą:

- a) dokładnie wyjaśniać budowę modelu początkowego depozytu zabezpieczającego i sposób jego funkcjonowania, w tym w skrajnych warunkach rynkowych;
- b) jasno opisywać najważniejsze założenia i ograniczenia modelu początkowego depozytu zabezpieczającego oraz okoliczności, w których założenia te tracą ważność;
- c) być udokumentowane.

8. Członkowie rozliczający świadczący usługi rozliczeniowe i klienci świadczący usługi rozliczeniowe zapewniają swoim klientom co najmniej:

- a) informacje o sposobie działania modeli depozytów zabezpieczających CCP;
- b) informacje na temat sytuacji i warunków, które mogą uruchomić wezwania do uzupełnienia depozytów zabezpieczających;
- c) informacje na temat procedur stosowanych w celu ustalenia kwoty, która ma zostać przekazana przez klientów; oraz
- d) symulację wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, którym klienci mogą podlegać w różnych scenariuszach.

Do celów lit. d) symulacja wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających ma obejmować zarówno depozyty zabezpieczające wymagane przez CCP, jak i wszelkie dodatkowe depozyty zabezpieczające wymagane przez samych członków rozliczających i klientów świadczących usługi rozliczeniowe. Wyniki takiej symulacji nie są ostateczne.

Na wniosek członka rozliczającego CCP bez zbędnej zwłoki przekazuje temu członkowi rozliczającemu informacje, o które wnosił, aby umożliwić temu członkowi rozliczającemu spełnienie wymogów akapitu pierwszego niniejszego ustępu, chyba że takie informacje zostały już przekazane zgodnie z ust. 1–7. W przypadku gdy członek rozliczający lub klient świadczy usługi rozliczeniowe, w stosownych przypadkach przekazują oni te informacje swoim klientom.

9. Członkowie rozliczający CCP i klienci świadczący usługi rozliczeniowe jasno informują swoich aktualnych i potencjalnych klientów o potencjalnych stratach lub innych kosztach, które mogą oni ponieść w wyniku zastosowania procedur dotyczących zarządzania skutkami niewykonania zobowiązania oraz uzgodnień dotyczących alokacji strat i pozycji na podstawie zasad operacyjnych CCP, w tym o rodzaju rekompensaty, którą mogą otrzymać, z uwzględnieniem art. 48 ust. 7. Klienci otrzymują wystarczająco szczegółowe informacje zapewniające, by byli świadomi strat lub innych kosztów, jakie w najgorszym przypadku mogą ponieść, jeżeli CCP podejmie środki naprawcze.

10. ESMA, konsultując się z EUNB i ESCB, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających bardziej szczegółowo:

- a) wymogi, które ma spełniać narzędzie służące przeprowadzeniu symulacji, oraz rodzaj wyników, który ma zostać udostępniony zgodnie z ust. 6;
- b) informacje, które CCP mają przekazywać członkom rozliczającym w odniesieniu do przejrzystości modeli depozytu zabezpieczającego zgodnie z ust. 7;
- c) informacje, które mają być przekazywane przez członków rozliczających i klientów świadczących usługi rozliczeniowe na rzecz swoich klientów zgodnie z ust. 7 i 8; oraz
- d) wymogi dotyczące symulacji depozytów zabezpieczających, które mają być dostarczane klientom, oraz rodzaj wyników, który ma zostać udostępniony zgodnie z ust. 8.

ESMA przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

42) w art. 40 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 4 i 5 oraz w celu ułatwienia rozliczania centralnego przez podmioty sektora publicznego, do dnia 25 czerwca 2026 r. ESMA wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 określające metodę, która ma być stosowana przez CCP posiadających zezwolenie na mocy art. 14 niniejszego rozporządzenia do obliczania ekspozycji i ewentualnych wkładów podmiotów sektora publicznego uczestniczących w takich CCP na rzecz zasobów finansowych CCP, z należytym uwzględnieniem uprawnień podmiotów sektora publicznego.”;

43) w art. 41 ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. CCP ustala depozyty zabezpieczające, wzywa do ich wniesienia i pobiera je w celu ograniczenia ekspozycji kredytowych od swych członków rozliczających oraz, w stosownych przypadkach, od CCP, z którymi posiada uzgodnienia interoperacyjne. Depozyty zabezpieczające są wystarczające do pokrycia ewentualnych ekspozycji, które zdaniem CCP powstaną przed likwidacją odpowiednich pozycji. Depozyty te są również wystarczające do pokrycia strat wynikających z co najmniej 99 % zmian ekspozycji w odpowiednim horyzoncie czasowym i gwarantują, że co najmniej codziennie CCP w pełni zabezpiecza swoje ekspozycje wobec wszystkich swoich członków rozliczających oraz, w stosownych przypadkach, wobec CCP, z którymi posiada uzgodnienia interoperacyjne. CCP nieprzerwanie monitoruje i zmienia poziom swoich depozytów zabezpieczających, aby uwzględnić aktualne warunki rynkowe, biorąc pod uwagę wszelkie potencjalnie procykliczne skutki takich zmian.

2. Na potrzeby określenia wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających CCP przyjmuje modele i parametry uwzględniające charakterystykę ryzyka rozliczanych produktów oraz odstępy czasowe między poborem depozytów zabezpieczających, płynność rynku i możliwość zmian w okresie trwania transakcji. Te modele i parametry są zatwierdzane przez właściwy organ i podlegają opinii wydanej przez kolegium, o którym mowa w art. 18, na podstawie art. 19 oraz opinii ESMA na podstawie art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc) wydanej zgodnie z procedurą określoną w art. 17b.

3. CCP wzywa do wniesienia depozytów zabezpieczających i pobiera je na podstawie notowań śróddziennych, co najmniej w przypadku przekroczenia określonych z góry progów. CCP uwzględnia wówczas w możliwym zakresie potencjalny wpływ pobieranych i wypłacanych przez siebie śróddziennych depozytów zabezpieczających na poziom płynności swoich członków oraz na odporność danego CCP. W miarę możliwości CCP nie zatrzymuje śróddziennych płatności z tytułu zmiennego depozytu zabezpieczającego po pobraniu wszystkich takich należnych płatności.”;

44) art. 44 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„CCP dokonuje codziennie pomiaru swojego możliwego zapotrzebowania na płynność. Uwzględnia on ryzyko utraty płynności po niewykonaniu zobowiązania przez co najmniej dwa podmioty, wobec których ma największe ekspozycje i które są członkami rozliczającymi lub dostawcami płynności, z wyłączeniem banków centralnych.”;

45) w art. 46 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. CCP przyjmuje wysoce płynne zabezpieczenia o minimalnym ryzyku kredytowym i rynkowym do pokrycia jego pierwotnej i bieżącej ekspozycji wobec jego członków rozliczających.

CCP może, pod warunkiem spełnienia odpowiednich warunków, akceptować gwarancje publiczne, gwarancje banków publicznych lub niezabezpieczone gwarancje banków komercyjnych, pod warunkiem że są one bezwarunkowo dostępne na żądanie w okresie likwidacji, o którym mowa w art. 41.

CCP określa w swoich zasadach działania minimalny akceptowalny poziom zabezpieczenia akceptowanych przez siebie gwarancji i może określić, że może akceptować w pełni niezabezpieczone gwarancje banków publicznych lub gwarancje banków komercyjnych. CCP może przyjmować gwarancje publiczne, gwarancje banków publicznych lub gwarancje banków komercyjnych wyłącznie w celu pokrycia swojej początkowej i bieżącej ekspozycji wobec swoich

członków rozliczających będących kontrahentami niefinansowymi lub wobec klientów członków rozliczających, pod warunkiem że klienci ci są kontrahentami niefinansowymi.

W przypadku uzyskania aktywów, gwarancji publicznych, gwarancji banku publicznego lub gwarancji banku komercyjnego przez CCP dany CCP:

- a) uwzględnia gwarancje banku publicznego lub gwarancje banku komercyjnego przy obliczaniu ekspozycji względem banku wystawiającego te gwarancje, który jest jednocześnie członkiem rozliczającym;
- b) poddaje niezabezpieczone gwarancje banku publicznego lub komercyjnego limitom koncentracji;
- c) stosuje odpowiednie redukcje wartości aktywów, gwarancji publicznych, gwarancji banków publicznych i gwarancji banków komercyjnych w celu odzwierciedlenia potencjalnego spadku tych wartości w okresie pomiędzy ich ostatnią wyceną a datą, do której można w uzasadniony sposób oczekiwać ich upłynnienia lub wykonania, stosownie do przypadku;
- d) uwzględnia również ryzyko utraty płynności po niewykonaniu zobowiązania przez uczestnika rynku i ryzyko koncentracji dotyczące pewnych aktywów przy ustanawianiu odpowiedniego zabezpieczenia i odpowiedniej redukcji wartości dla CCP.
- e) uwzględnia potrzebę zminimalizowania wszelkich potencjalnych skutków procykliczności takich zmian, dokonując zmian poziomu redukcji wartości w wycenie, którą stosuje do aktywów i gwarancji publicznych, gwarancji banku publicznego lub komercyjnego przyjętych jako zabezpieczenie.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. ESMA, we współpracy z EUNB i po konsultacji z ERRS i członkami ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) rodzajów zabezpieczenia, które mogłyby zostać uznane za wysoce płynne, takich jak środki pieniężne, złoto, obligacje rządowe i wysokiej jakości obligacje firm oraz, obligacje zabezpieczone;
- b) redukcji wartości, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze cel, jakim jest ograniczenie ich procykliczności, oraz
- c) odpowiednich warunków, na jakich gwarancje publiczne, gwarancje banków publicznych i gwarancje banków komercyjnych mogą być przyjmowane jako zabezpieczenie zgodnie z ust. 1, w tym odpowiednich limitów koncentracji, wymogów dotyczących jakości kredytowej i rygorystycznych wymogów dotyczących ryzyka niewłaściwego postępowania w przypadku gwarancji banków publicznych i gwarancji banków komercyjnych.

ESMA przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

46) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy aktywa i pozycje są zapisywane w ewidencji i na rachunkach danego CCP jako utrzymywane na rachunek klientów niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego zgodnie z art. 39 ust. 2, CCP co najmniej zobowiązuje się na mocy umowy wszcząć procedury przeniesienia aktywów i pozycji utrzymywanych przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego na rachunek wszystkich jego klientów na innego członka rozliczającego wskazanego przez wszystkich tych klientów oraz przenosi takie aktywa i pozycje, chyba że wszyscy klienci sprzeciwią się takiemu przeniesieniu przed jego dokonaniem, bez zgody niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego. Wspomniany inny członek rozliczający jest zobowiązany do przejścia tych aktywów

i pozycji jedynie wówczas, jeśli uprzednio wszedł z tymi klientami w stosunek umowny, na mocy którego zobowiązał się do takiego działania. Jeżeli przekazanie aktywów i pozycji temu innemu członkowi rozliczającemu z jakiegoś powodu nie nastąpiło w określonym z góry okresie przeniesienia ustanowionym w zasadach działania danego CCP, taki CCP może podjąć wszelkie kroki dozwolone w zasadach działania w celu aktywnego zarządzania ryzykiem związanym z tymi pozycjami, wraz z upłynieniem aktywów i pozycji prowadzonych przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego na rzecz tych klientów.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. W przypadku niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego i gdy takie niewykonanie zobowiązania skutkuje przeniesieniem w całości lub w części aktywów i pozycji posiadanych przez klientów od niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego do innego członka rozliczającego zgodnie z ust. 5 i 6, ten inny członek rozliczający może, przez trzy miesiące od daty tego przeniesienia, polegać na analizie due diligence przeprowadzonej przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego zgodnie z rozdziałem II sekcja 4 dyrektywy (UE) 2015/849 w celu spełnienia wymogów tej dyrektywy.

W przypadku gdy członek rozliczający, na rzecz którego dokonano przeniesienia aktywów i pozycji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu podlega rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, spełnia on wymogi kapitałowe dotyczące ekspozycji członków rozliczających wobec klientów zgodnie z tym rozporządzeniem w terminie uzgodnionym z jego właściwym organem, który nie przekracza trzech miesięcy od daty tego przeniesienia.”;

47) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1–1e otrzymują brzmienie:

„1. CCP dokonuje regularnych przeglądów modeli i parametrów przyjętych do obliczania wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, wymogów dotyczących zabezpieczenia i innych mechanizmów kontroli ryzyka. CCP poddaje modele rygorystycznym i częstym testom warunków skrajnych w celu oceny ich odporności w wyjątkowych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych, oraz dokonuje weryfikacji historycznej w celu sprawdzenia wiarygodności przyjętej metodyki. CCP uzyskuje niezależną walidację, informuje właściwy dla niego organ oraz ESMA o wynikach przeprowadzonych testów i uzyskuje zatwierdzenie od tych podmiotów zgodnie z ust. 1a–1e przed wprowadzeniem istotnych zmian do tych modeli i parametrów.

W przypadku gdy CCP zamierza przyjąć zmianę modelu lub parametru, o którym mowa w akapicie pierwszym, wykonuje jedną z poniższych czynności:

a) w przypadku gdy CCP uzna, że zamierzona zmiana jest istotna zgodnie z ust. 1i, składa wniosek o zatwierdzenie zmiany zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule;

b) w przypadku gdy CCP uzna, że zamierzona zmiana nie jest istotna zgodnie z ust. 1i niniejszego artykułu, składa wniosek o zatwierdzenie zmiany zgodnie z procedurą określoną w art. 49a.

1a. Wszystkie zmiany modeli i parametrów, które nie zostały ocenione na podstawie art. 49a, ocenia się zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule.

Przyjęte modele i parametry, w tym istotne zmiany w nich, podlegają opinii kolegium, o którym mowa w art. 18, zgodnie z niniejszym artykułem.

ESMA zapewnia, aby Europejskie Urzędy Nadzoru, ESBC oraz Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji otrzymywały informacje na temat wyników testów warunków skrajnych, tak aby umożliwić tym organom ocenę ekspozycji przedsiębiorstw finansowych wobec CCP niewykonujących zobowiązań.

1b. Jeśli CCP zamierza wprowadzić jakąkolwiek zmianę w modelu lub parametrze, o których mowa w ust. 1, składa wniosek o zatwierdzenie takiej zmiany w formacie elektronicznym za pośrednictwem centralnej bazy danych. Wniosek ten jest niezwłocznie udostępniany organowi właściwemu dla CCP, ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18. CCP dołącza do swojego wniosku niezależną walidację proponowanej zmiany.

W terminie dwóch dni roboczych od złożenia takiego wniosku do CCP wysłane jest potwierdzenie otrzymania wniosku za pośrednictwem centralnej bazy danych.

1c. Organ właściwy dla CCP i ESMA oceniają, w terminie 10 dni roboczych od potwierdzenia otrzymania wniosku, czy wniosek zawiera wymagane dokumenty i czy dokumenty te zawierają wszystkie informacje wymagane zgodnie z ust. 5 lit. d).

W przypadku gdy organ właściwy dla CCP lub ESMA stwierdzi, że nie wszystkie wymagane dokumenty lub informacje zostały przedłożone, organ właściwy dla CCP zwraca się do CCP składającego wniosek o przedłożenie dodatkowych dokumentów lub informacji, których brak został stwierdzony przez ten organ lub ESMA, za pośrednictwem centralnej bazy danych. Ramy czasowe określone w akapicie pierwszym niniejszego ustępu mogą w takim przypadku zostać przedłużone o maksymalnie 10 dni roboczych. Wniosek zostaje odrzucony, jeżeli organ właściwy dla CCP lub ESMA stwierdzi, że CCP nie spełnił takiego żądania, a w takim przypadku organ, który stwierdził, że wniosek ma być odrzucony, informuje o tym drugi organ. Organ właściwy dla CCP informuje CCP o decyzjach o odrzuceniu wniosku za pośrednictwem centralnej bazy danych, a także informuje CCP o dokumentach lub informacjach, których brak stwierdzono.

1d. W terminie 40 dni roboczych od stwierdzenia, że wszystkie dokumenty i informacje zostały przedłożone zgodnie z ust. 1c:

- a) właściwy organ przeprowadza ocenę ryzyka związanego z istotną zmianą i przedstawia swoje sprawozdanie ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18; oraz
- b) ESMA przeprowadza ocenę ryzyka związanego z istotną zmianą i przedstawia swoje sprawozdanie organowi właściwemu dla CCP i kolegium, o którym mowa w art. 18.

W okresie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, organ właściwy dla CCP, ESMA lub dowolny z członków kolegium, o którym mowa w art. 18, może kierować, za pośrednictwem centralnej bazy danych, pytania bezpośrednio do CCP składającego wniosek i żądać od niego informacji uzupełniających oraz wyznacza termin, w którym CCP składający wniosek ma przekazać takie informacje.

W terminie 15 dni roboczych od otrzymania sprawozdań, o których mowa w akapicie pierwszym, kolegium, o którym mowa w art. 18, przyjmuje opinię zgodnie z art. 19 i przekazuje ją ESMA i właściwemu organowi. Niezależnie od tymczasowego przyjęcia zgodnie z ust. 1g właściwy organ i ESMA nie przyjmują decyzji o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia istotnych zmian w modelach lub parametrach, dopóki taka opinia nie zostanie przyjęta przez kolegium, o którym mowa w art. 18, chyba że kolegium nie przyjmie opinii w wyznaczonym terminie.

1e. W terminie 10 dni roboczych od otrzymania opinii kolegium, o którym mowa w art. 18, lub po upływie terminu na wydanie tej opinii, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej, zarówno organ właściwy dla CCP, jak i ESMA dokonują zatwierdzenia lub odmawiają go, uwzględniając sprawozdania, o których mowa w ust. 1d akapit pierwszy niniejszego artykułu, i tę opinię, oraz informują się wzajemnie na piśmie o podjętej decyzji, przedstawiając w pełni uzasadnione wyjaśnienie zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia. W przypadku niezatwierdzenia zmiany przez organ właściwy dla CCP i ESMA odmawia się zatwierdzenia zmiany.

W przypadku gdy organ właściwy dla CCP lub ESMA nie zgadza się z opinią kolegium, o którym mowa w art. 18, w tym z żadnym z warunków lub zaleceń w niej zawartych, jego decyzja zawiera pełne uzasadnienie i wyjaśnienie wszelkich istotnych odstępstw od tej opinii lub tych warunków lub zaleceń.

1f. Organ właściwy dla CCP informuje CCP w terminie, o którym mowa w ust. 1e, o zatwierdzeniach lub odmowie zatwierdzeń, podając wyczerpujące uzasadnienie tej decyzji.

1g. CCP nie może przyjąć żadnej istotnej zmiany w modelu lub parametrze, o którym mowa w ust. 1, przed uzyskaniem zatwierdzenia zarówno od właściwego dla niego organu, jak i ESMA.

W należycie uzasadnionych przypadkach, w drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, na wniosek CCP, właściwy organ, w porozumieniu z ESMA, może zezwolić na tymczasowe przyjęcie istotnej zmiany w modelu lub parametrze przed zatwierdzeniem takiej zmiany. Taka tymczasowa zmiana jest dozwolona wyłącznie przez pewien

okres określony wspólnie przez organ właściwy dla CCP i ESMA. Po upływie tego okresu CCP nie może stosować takiej zmiany, chyba że została ona zatwierdzona zgodnie z niniejszym artykułem.

1h. Zmiany w parametrach, które są wynikiem zastosowania metodologii będącej częścią zatwierdzonego modelu, ze względu na wkład zewnętrzny lub ze względu na regularny przegląd lub kalibrację, nie są uznawane za zmiany w modelach i parametrach do celów niniejszego artykułu i art. 49a.

1i. Zmianę uważa się za istotną, jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) zmiana prowadzi do znacznego zmniejszenia lub zwiększenia całkowitych prefinansowanych zasobów finansowych CCP, w tym wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz własnych zasobów celowych, o których mowa w art. 45 ust. 4;
- b) zmienia się strukturę lub elementy strukturalne modelu depozytu zabezpieczającego;
- c) składnik modelu depozytu zabezpieczającego, w tym parametr depozytu zabezpieczającego lub dodatek, wprowadza się, usuwa lub zmienia w sposób, który prowadzi do znacznego zmniejszenia lub zwiększenia wyniku modelu depozytu zabezpieczającego na poziomie CCP;
- d) zmienia się metodę obliczania bilansów portfeli, co prowadzi do znacznego zmniejszenia lub zwiększenia łącznych wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających w przypadku instrumentów finansowych w ramach portfela;
- e) zmienia się metodologię definiowania i kalibracji scenariuszy testów warunków skrajnych do celów określania wielkości funduszy CCP na wypadek niewykonania zobowiązania oraz wielkości składek poszczególnych członków rozliczających do tych funduszy na wypadek niewykonania zobowiązania, co prowadzi do znacznego zmniejszenia lub zwiększenia wielkości którejkolwiek z funduszy na wypadek niewykonania zobowiązania lub jakiegokolwiek indywidualnej składki do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania;
- f) zmienia się metodę oceny ryzyka utraty płynności, co prowadzi do znacznego zmniejszenia lub zwiększenia szacowanego zapotrzebowania na płynność w którejkolwiek walucie lub całkowitego zapotrzebowania na płynność;
- g) zmienia się metodę określenia ryzyka koncentracji, jakie CCP ponosi wobec indywidualnego kontrahenta, w taki sposób, że ogólna ekspozycja CCP wobec tego kontrahenta znacznie spada lub wzrasta;
- h) zmienia się metodę wyceny zabezpieczenia lub kalibracji redukcji wartości zabezpieczenia, w wyniku czego całkowita wartość zabezpieczenia zmniejsza się lub zwiększa znacznie;
- i) zmiana mogłaby mieć istotny wpływ na ogólne ryzyko CCP.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. ESMA, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania:

- a) co stanowi znaczący wzrost lub spadek do celów ust. 1i lit. a) i c)–h);
- b) elementów, które należy uwzględnić przy ocenie, czy spełniony jest jeden z warunków, o których mowa w ust. 1i;
- c) innych zmian w modelach, które można uznać za już objęte zatwierdzonym modelem, a zatem nie są uważane za zmianę w modelu i nie podlegają procedurom ustanowionym w niniejszym artykule lub art. 49a; oraz

d) wykazów wymaganych dokumentów dołączanych do wniosku o zatwierdzenie na podstawie ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu i art. 49a, oraz informacji, które podaje się w takich dokumentach w celu wykazania, że CCP spełnia wszystkie odpowiednie wymogi niniejszego rozporządzenia.

Wymagane dokumenty i poziom informacji powinny być proporcjonalne do rodzaju zatwierdzenia modelu, ale zawierać wystarczającą ilość szczegółów, aby zapewnić właściwą analizę zmiany.

Do celów akapitu pierwszego lit. a) ESMA może ustalić różne wartości dla poszczególnych punktów ust. 1i.

ESMA przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających elektroniczny format wniosku, który ma zostać przekazany do centralnej bazy danych na potrzeby zatwierdzenia, o którym mowa w ust. 1b niniejszego artykułu i art. 49a.

ESMA przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

48) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 49a

Przyspieszona procedura w przypadku nieistotnych zmian w modelach i parametrach CCP

1. W przypadku gdy CCP uzna, że zmiana w modelu lub parametrze, o którym mowa w art. 49 ust. 1, którą zamierza przyjąć, nie spełnia warunków określonych w ust. 1i tego artykułu, może zwrócić się o poddanie wniosku o zatwierdzenie zmiany procedurze przyspieszonej na mocy niniejszego artykułu.

2. Procedura przyspieszona ma zastosowanie do proponowanej zmiany w modelu lub parametrze, gdy spełnione są poniższe warunki:

a) CCP wniósł o zatwierdzenie zmiany podlegającej ocenie na mocy niniejszego artykułu; oraz

b) organ właściwy dla CCP i ESMA stwierdziły, że proponowana zmiana nie jest istotna zgodnie z ust. 4.

3. CCP składa wniosek zawierający wszystkie dokumenty i informacje wymagane zgodnie z art. 49 ust. 5 lit. d) w formacie elektronicznym za pośrednictwem centralnej bazy danych. CCP dostarcza wszelkie informacje niezbędne do wykazania, dlaczego proponowana zmiana ma zostać uznana za nieistotną i w związku z tym kwalifikuje się do oceny w ramach procedury przyspieszonej na mocy niniejszego artykułu.

Potwierdzenie otrzymania wniosku jest wysyłane do CCP za pośrednictwem centralnej bazy danych w ciągu dwóch dni roboczych od złożenia tego wniosku.

4. W ciągu 10 dni roboczych od potwierdzenia otrzymania wniosku organ właściwy dla CCP i ESMA podejmują decyzję, czy proponowana zmiana jest istotna czy nieistotna.

5. W przypadku gdy zgodnie z ust. 4 organ właściwy dla CCP lub ESMA uznają zmianę za istotną, informują się o tym wzajemnie na piśmie, a wniosek o zatwierdzenie tej zmiany nie podlega procedurze przyspieszonej na mocy niniejszego artykułu.

Organ właściwy dla CCP powiadamia CCP składającego wniosek za pośrednictwem centralnej bazy danych o decyzji podjętej na mocy ust. 4, podając wyczerpujące uzasadnienie, w terminie dwóch dni roboczych. W ciągu 10 dni roboczych od otrzymania powiadomienia CCP wycofuje wniosek lub uzupełnia go w celu spełnienia wymogów dotyczących wniosku zgodnie z art. 49.

6. Jeżeli zgodnie z ust. 4 organ właściwy dla CCP i ESMA postanowią, że zmiana nie jest istotna, każdy z nich, w terminie trzech dni roboczych od podjęcia tej decyzji:

- a) dokonuje zatwierdzenia, jeśli CCP spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia, lub odmawia zatwierdzenia, jeśli CCP nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia; oraz
- b) informuje drugi organ na piśmie, podając w pełni uzasadnione wyjaśnienie, czy dokonano zatwierdzenia, czy odmówiono go.

W przypadku gdy którykolwiek z nich nie wyrazi zgody na zatwierdzenie modelu, odmawia się zatwierdzenia.

7. Organ właściwy dla CCP informuje wnioskującego CCP na piśmie, za pośrednictwem centralnej bazy danych, wraz z wyczerpującym uzasadnieniem, w terminie dwóch dni roboczych od podjęcia decyzji na mocy ust. 6, czy dokonano zatwierdzenia, czy odmówiono go.”;

49) w art. 54 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uzgodnienie interoperacyjne lub jakakolwiek istotna zmiana uzgodnienia interoperacyjnego zatwierdzonego na mocy tytułu V podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez organy właściwe dla zawierających je CCP. Organy właściwe dla CCP zwracają się o opinię do ESMA zgodnie z art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc) i do kolegium, o którym mowa w art. 18, zgodnie z art. 19, wydawane zgodnie z procedurą określoną w art. 17b.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do dnia 25 czerwca 2026 r. ESMA wydaje wytyczne lub zalecenia w celu ustanowienia spójnych, wydajnych i skutecznych ocen uzgodnień interoperacyjnych przez właściwe organy krajowe, zgodnie z procedurą określoną w art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. ESMA opracowuje projekty tych wytycznych lub zaleceń po konsultacji z członkami ESBC.

5. ESMA, po konsultacji z członkami ESBC i ERRS, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania wymogów dla CCP w zakresie odpowiedniego zarządzania ryzykiem wynikającym z uzgodnień interoperacyjnych. W tym celu ESMA uwzględni wytyczne wydane na podstawie ust. 4 i ocenia, czy zawarte w nich przepisy są odpowiednie w przypadku uzgodnień interoperacyjnych obejmujących wszystkie rodzaje produktów lub kontraktów, w tym kontrakty pochodne oraz instrumenty niefinansowe.

ESMA przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 25 grudnia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

50) w art. 81 ust. 3 akapit pierwszy dodaje się literę w brzmieniu:

„t) organom krajowym, którym powierzono prowadzenie polityki makroostrożnościowej”;

51) w art. 82 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 6, art. 3 ust. 5, art. 4 ust. 3a, art. 7a ust. 7, art. 11 ust. 3a, art. 11 ust. 12a, art. 25 ust. 2a, art. 25 ust. 6a, art. 25a ust. 3, art. 25d ust. 3, art. 25i ust. 7, art. 25o, art. 64 ust. 7, art. 70 i art. 72 ust. 3, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 24 grudnia 2024 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 6, art. 3 ust. 5, art. 4 ust. 3a, art. 7a ust. 7, art. 11 ust. 3a, art. 11 ust. 12a, art. 25 ust. 2a, art. 25 ust. 6a, art. 25a ust. 3, art. 25d ust. 3, art. 25i ust. 7, art. 25o, art. 64 ust. 7, art. 70 i art. 72 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 ust. 6, art. 3 ust. 5, art. 4 ust. 3a, art. 7a ust. 7, art. 11 ust. 3a, art. 11 ust. 12a, art. 25 ust. 2a, art. 25 ust. 6a, art. 25a ust. 3, art. 25d ust. 3, art. 25i ust. 7, art. 25o, art. 64 ust. 7, art. 70 lub art. 72 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Okres ten jest przedłużany o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

52) w art. 85 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 25 grudnia 2029 r. Komisja przeprowadzi ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia i sporządzi ogólne sprawozdanie na ten temat. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.”;

b) uchyla się ust. 2;

c) uchyla się ust. 4;

d) skreśla się ust. 7;

e) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„7. Do dnia 25 grudnia 2026 r. ESMA przedstawia Komisji sprawozdanie na temat możliwości i wykonalności wymogu rozdzielności księgowej w całym łańcuchu rozliczeniowym kontrahentów niefinansowych i finansowych. Do sprawozdania dołącza się ocenę kosztów i korzyści.

8. Do dnia 25 grudnia 2026 r. ESMA przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie w sprawie zasadności i skutków rozszerzenia definicji CCP, o której mowa w art. 2 pkt 1 niniejszego rozporządzenia, na rynki inne niż rynki finansowe, takie jak rynki towarowe, w tym hurtowe rynki energii, lub rynki kryptoaktywów na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 (*).

9. Do dnia 25 grudnia 2026 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające równe warunki działania i względy stabilności finansowej w odniesieniu do ogólnego dostępu CCP z Unii do banku centralnego bez obowiązku spełnienia warunku posiadania licencji bankowej. W tym kontekście Komisja uwzględni również sytuację w jurysdykcjach państw trzecich.

10. Do dnia 25 grudnia 2027 r. ESMA przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie na temat ogólnej działalności w zakresie transakcji na instrumentach pochodnych kontrahentów finansowych i kontrahentów niefinansowych podlegających niniejszemu rozporządzeniu, zawierające między innymi następujące informacje na temat tych kontrahentów finansowych i kontrahentów niefinansowych, z rozróżnieniem na ich charakter finansowy i niefinansowy:

- a) potencjalne ryzyka dla stabilności finansowej Unii, które mogą wystąpić wskutek prowadzenia tego rodzaju aktywności;
- b) pozycje w towarowych instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przekraczające 1 mld EUR, ze wskazaniem dokładnej kwoty danych pozycji;
- c) łączny wolumen kontraktów pochodnych dotyczących produktów energetycznych, w stosownych przypadkach z rozróżnieniem na kontrakty pochodne dotyczące produktów energetycznych, które są wykorzystywane do zabezpieczenia i te kontrakty pochodne dotyczące produktów energetycznych, które nie są wykorzystywane do zabezpieczenia;
- d) łączny wolumen kontraktów pochodnych na towary rolne będących przedmiotem obrotu, z rozróżnieniem, w stosownych przypadkach, między tymi kontraktami pochodnymi na towary rolne będącymi przedmiotem obrotu, które są wykorzystywane do zabezpieczenia, a tymi kontraktami pochodnymi na towary rolne będącymi przedmiotem obrotu, które nie są wykorzystywane do zabezpieczenia;
- e) udział kontraktów pochodnych dotyczących produktów energetycznych lub towarów rolnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz giełdowych kontraktów pochodnych, które są fizycznie rozliczane, w całkowitym wolumenie kontraktów pochodnych dotyczących produktów energetycznych lub towarów rolnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, będących przedmiotem obrotu.

11. Do dnia 25 grudnia 2026 r. ESMA, we współpracy z ERRS, przedkłada Komisji sprawozdanie. Sprawozdanie to:

- a) szczegółowo definiuje pojęcie procykliczności w kontekście art. 41 w odniesieniu do depozytów zabezpieczających wymaganych przez CCP oraz art. 46 w odniesieniu do redukcji wartości stosowanych do zabezpieczeń posiadanych przez CCP;
- b) ocenia, w jaki sposób przepisy dotyczące antycykliczności zawarte w niniejszym rozporządzeniu i rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 153/2013(**) były stosowane na przestrzeni lat i czy konieczne są dalsze środki w celu poprawy stosowania narzędzi antycykliczności;
- c) informuje o tym, w jaki sposób narzędzia antycykliczności mogą lub nie mogą skutkować wzrostem depozytu zabezpieczającego, który byłby większy niż bez zastosowania tych narzędzi, biorąc pod uwagę potencjalne narzuty lub kompensacje, które CCP może stosować na mocy niniejszego rozporządzenia.

Przygotowując sprawozdanie, ESMA ocenia również zasady mające zastosowanie do CCP z państw trzecich i stosowane przez nich praktyki, a także zmiany sytuacji międzynarodowej w zakresie procykliczności.

12. Do dnia 25 grudnia 2027 r. ESMA, w ścisłej współpracy z ERRS i wspólnym mechanizmem monitorowania, ocenia sposób stosowania art. 15a, 17, 17a, 17b, 49 i 49a.

W szczególności ocena ta obejmuje ustalenie:

- a) czy zmiany wprowadzone rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2987 (***) odniosły pożądaný skutek w odniesieniu do zwiększenia konkurencyjności CCP z Unii i zmniejszenia obciążeń regulacyjnych, z którymi się borykają;
- b) czy zmiany wprowadzone rozporządzeniem (UE) 2024/2987 skróciły czas wprowadzania na rynek nowych usług i produktów rozliczeniowych bez negatywnego wpływu na ryzyko ponoszone przez CCP, ich członków rozliczających lub ich klientów;
- c) czy umożliwienie bezpośredniego wprowadzania przez CCP zmian, o których mowa w art. 15a, miało negatywny wpływ na ich profil ryzyka lub zwiększyło ogólne ryzyko dla stabilności finansowej w Unii, oraz czy możliwość tę należy zmienić.

ESMA przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie z wyników tej oceny.

13. Do dnia 25 grudnia 2026 r. ESMA przedłoży Komisji sprawozdanie dotyczące tego, czy zmiany w art. 9 wprowadzone rozporządzeniem (UE) 2024/2987 doprowadziły do wystarczająco wyraźnej poprawy w wykonywaniu zadań nadzorczych ESMA i czy nie miały one nadmiernie negatywnego wpływu na uczestników rynku. Do sprawozdania zostanie dołączona ocena kosztów i korzyści.

14. Do dnia 25 grudnia 2028 r. ESMA przedkłada Komisji sprawozdanie. W sprawozdaniu tym, we współpracy z ERRS, ocenia się, czy:

- a) usługi PTRR należy uznać za mające znaczenie systemowe;
- b) świadczenie usług PTRR przez dostawców usług PTRR spowodowało zwiększone ryzyko dla unijnego ekosystemu finansowego; oraz
- c) zwolnienie doprowadziło do obejścia obowiązku rozliczania, o którym mowa w art. 4.

W terminie 18 miesięcy od przekazania sprawozdania, o którym mowa w akapicie pierwszym, Komisja przygotowuje sprawozdanie dotyczące aspektów przedstawionych przez ESMA w swoim sprawozdaniu. Komisja przedkłada swoje sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, wraz ze stosownymi wnioskami.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40).

(**) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 153/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów obowiązujących kontrahentów centralnych (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 41).

(***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2987 z dnia 27 listopada 2024 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 648/2012, (UE) nr 575/2013 i (UE) 2017/1131 w zakresie środków mających na celu ograniczenie nadmiernej ekspozycji wobec kontrahentów centralnych z państw trzecich oraz zwiększenie efektywności unijnych rynków usług rozliczeniowych (Dz.U. L, 2024/2987, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2987/oj>).”;

53) w art. 89 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„10. W przypadku gdy CCP jest członkiem rozliczającym lub klientem innego CCP lub ustanowił pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe przed dniem 24 grudnia 2024 r., podlega on art. 26 ust. 1 w dniu 25 grudnia 2026 r.

W drodze odstępstwa od art. 37 ust. 1 CCP może zezwolić innym CCP lub izbom rozliczeniowym, które były jego członkami rozliczającymi, bezpośrednio lub pośrednio, na dzień 31 grudnia 2023 r., na pozostanie jego członkami rozliczającymi najpóźniej do dnia 25 grudnia 2026 r.

11. Do dnia 25 grudnia 2025 r. lub 30 dni po ogłoszeniu, o którym mowa w art. 17c ust. 1 akapit drugi, w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza, wymiana informacji, przekazywanie informacji i dokumentacji oraz powiadomienia, które są wymagane do korzystania z centralnej bazy danych, odbywają się z wykorzystaniem rozwiązań alternatywnych.

12. CCP posiadający zezwolenie na podstawie art. 14, który zawarł uzgodnienie interoperacyjne dotyczące instrumentów finansowych innych niż zbywalne papiery wartościowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 44 dyrektywy 2014/65/UE oraz instrumentów rynku pieniężnego z innym CCP posiadającym zezwolenie na mocy art. 14 lub CCP z państwa trzeciego uznanym na podstawie art. 25 przed dniem 24 grudnia 2024 r. występuje do swoich właściwych organów o zatwierdzenie zgodnie z art. 54 przed dniem 25 grudnia 2026 r.

Uzgodnienie interoperacyjne zawarte pomiędzy CCP posiadającym zezwolenie na mocy art. 14 a CCP, który nie posiada zezwolenia na mocy art. 14 ani nie jest uznawany na podstawie art. 25, wygasa przed dniem 25 czerwca 2025 r. Jeżeli CCP, z którym zawarto to uzgodnienie interoperacyjne, uzyska zezwolenie na mocy art. 14 lub zostanie uznany na podstawie art. 25 przed dniem 25 czerwca 2025 r., CCP będący stroną tego uzgodnienia interoperacyjnego występuje do swoich właściwych organów o zgodę zgodnie z art. 54 przed dniem 25 czerwca 2027 r.

13. W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 3, akapit czwarty i piąty oraz art. 11 ust. 12a, dopóki EUNB nie ogłosi publicznie, że ustanowił centralną funkcję walidacji, walidacja modeli pro forma jest przeprowadzana przez właściwe organy”;

54) w art. 90 wprowadza się następujące zmiany:

„Artykuł 90

Personel i zasoby ESMA

Do dnia 25 grudnia 2027 r. ESMA dokonuje oceny potrzeb odnoszących się do personelu i zasobów związanych z przejęciem przez ten organ uprawnień i obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.”;

55) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) w sekcji II wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) CCP Tier II narusza art. 26 ust. 1, jeżeli nie posiada solidnych uzgodnień w zakresie zarządzania, które obejmują jasną strukturę organizacyjną z dobrze zdefiniowanymi, przejrzystymi i spójnymi zakresami odpowiedzialności, skutecznymi procesami identyfikacji, zarządzania, monitorowania i zgłaszania ryzyka, na które jest lub może być narażony, oraz odpowiednimi mechanizmami kontroli wewnętrznej, w tym należyтыми procedurami administracyjnymi i księgowymi, lub jeżeli nie staje się członkiem rozliczającym, klientem lub nie zawiera pośrednich uzgodnień rozliczeniowych z członkiem rozliczającym w celu podjęcia działań rozliczeniowych w innym CCP, chyba że takie działania rozliczeniowe są podejmowane na podstawie uzgodnienia interoperacyjnego zgodnie z tytułem V lub w przypadku prowadzenia polityki inwestycyjnej zgodnie z art. 47;”;

(ii) lit. ab) otrzymuje brzmienie:

„ab) CCP Tier II narusza art. 37 ust. 1 lub 2, stosując w sposób ciągle dyskryminujące, nieprzejrzyste lub subiektywne kryteria dopuszczenia lub w inny sposób nie zapewniając w sposób ciągły sprawiedliwego i otwartego dostępu do tego CCP lub nie zapewniając w sposób ciągły, że jego członkowie rozliczający posiadają wystarczające zasoby finansowe i zdolność operacyjną, aby wywiązać się z obowiązków wynikających z uczestnictwa w tym CCP, lub nie posiadając kryteriów przyjęcia, które zapewniają, że CCP lub izby rozliczeniowe nie mogą być członkami rozliczającymi, bezpośrednio lub pośrednio, CCP, lub nie przeprowadzając corocznego kompleksowego przeglądu przestrzegania przepisów przez swoich członków rozliczających;”;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„aba) CCP Tier II narusza art. 37 ust. 1a, jeżeli przyjmuje kontrahentów niefinansowych jako członków rozliczających, w przypadku gdy tacy kontrahenci nie wykazali, w jaki sposób zamierzają spełnić wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego i składek do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, lub jeżeli nie dokonuje przeglądu uzgodnień ustanowionych w celu monitorowania, czy spełniony jest warunek działania takich kontrahentów niefinansowych jako członków rozliczających;”;

b) w sekcji III wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) CCP Tier II narusza art. 41 ust. 1, jeżeli nie ustala depozytów zabezpieczających, nie wzywa do ich wniesienia lub nie pobiera ich w celu ograniczenia swoich ekspozycji kredytowych od swoich członków rozliczających lub, w stosownych przypadkach, od CCP, z którymi posiada uzgodnienie interoperacyjne, lub jeżeli ustala depozyty zabezpieczające, wzywa do ich wniesienia lub pobiera depozyty zabezpieczające niewystarczające do pokrycia ewentualnych ekspozycji, których wystąpienie CCP przewiduje przed likwidacją odpowiednich pozycji, lub niewystarczające do pokrycia strat wynikających z co najmniej 99 % zmian ekspozycji w odpowiednim horyzoncie czasowym, lub które nie gwarantują, że co najmniej

codziennie CCP w pełni zabezpiecza swoje ekspozycje wobec wszystkich swoich członków rozliczających oraz, w stosownych przypadkach, wobec wszystkich CCP, z którymi posiada uzgodnienie interoperacyjne, lub jeżeli nie monitoruje stale i nie koryguje poziomu depozytów zabezpieczających w celu odzwierciedlenia aktualnych warunków rynkowych, z uwzględnieniem potencjalnych procyklicznych skutków takich zmian;”;

(ii) lit. j) otrzymuje brzmienie:

„j) CCP Tier II narusza art. 41 ust. 3, jeżeli nie wzywa do wniesienia i nie pobiera depozytów zabezpieczających na podstawie notowań śróddziennych, co najmniej w przypadku przekroczenia wcześniej określonych progów, lub jeżeli zatrzymuje śróddzienne płatności z tytułu zmiennych depozytów zabezpieczających po pobraniu wszystkich należnych płatności, zamiast przekazywać je w miarę możliwości dalej;”;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„oa) CCP Tier II narusza art. 45a ust. 1, jeżeli podejmuje którekolwiek z działań wymienionych w lit. a), b) i c) tego ustępu, w przypadku gdy ESMA zobowiązał CCP do niepodejmowania takich działań przez okres określony przez ESMA;”;

(iv) dodaje się literę w brzmieniu:

„pa) CCP Tier II narusza art. 46 ust. 1, jeżeli przyjmuje gwarancje publiczne, gwarancje banków publicznych lub gwarancje banków komercyjnych, w przypadku gdy takie gwarancje nie są bezwarunkowo dostępne na żądanie w okresie likwidacji, o którym mowa w art. 41, lub jeżeli nie określa w swoich zasadach działania minimalnego dopuszczalnego poziomu zabezpieczenia przyjmowanych przez siebie gwarancji, lub jeżeli przyjmuje gwarancje publiczne, gwarancje banków publicznych lub gwarancje banków komercyjnych w celu pokrycia ekspozycji innych niż jego początkowa i bieżąca ekspozycja wobec jego członków rozliczających, którzy są kontrahentami niefinansowymi, lub wobec klientów członków rozliczających, pod warunkiem że ci klienci członków rozliczających są kontrahentami niefinansowymi, lub jeżeli nie spełnia wymogów określonych w akapicie trzecim lit. a)–e) tego ustępu, w przypadku gdy gwarancje publiczne, gwarancje banków publicznych lub gwarancje banków komercyjnych są udzielane CCP;”;

(v) lit. ai) otrzymuje brzmienie:

„ai) CCP Tier II narusza art. 54 ust. 1, jeżeli zawiera uzgodnienie interoperacyjne lub dokonuje istotnej zmiany w uzgodnieniu interoperacyjnym zatwierdzonym na mocy tytułu V bez uprzedniej zgody ESMA;”;

c) w sekcji IV wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) CCP Tier II narusza art. 38 ust. 6, jeżeli nie zapewnia swoim członkom rozliczającym narzędzia służącego przeprowadzeniu symulacji, aby umożliwić im określenie na poziomie portfela kwoty dodatkowego początkowego depozytu zabezpieczającego, którego CCP może wymagać przy rozliczaniu nowej transakcji, w tym symulacji CCP wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, którym mogą podlegać w różnych scenariuszach, lub jeżeli nie udostępnia tego narzędzia na zasadzie zabezpieczonego dostępu;”;

(ii) lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) CCP Tier II narusza art. 38 ust. 7, jeżeli nie przedstawia swoim członkom rozliczającym w jasny i przejrzysty sposób informacji o stosowanych przez siebie modeli początkowych depozytów zabezpieczających, wyszczególnionych w lit. a), b) i c) tego ustępu;”;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„ha) CCP Tier II narusza art. 38 ust. 8, jeżeli nie udziela lub udziela ze znacznym opóźnieniem, w odpowiedzi na wnioski członka rozliczającego, informacji wymaganych w celu umożliwienia temu członkowi rozliczającemu spełnienia wymogów określonych w akapicie pierwszym tego ustępu, o ile takie informacje nie zostały jeszcze udzielone.”;

d) w sekcji V wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) CCP Tier II lub jego przedstawiciele udzielają niezgodnych z prawdą lub mylących odpowiedzi na pytania zadane zgodnie z art. 25g ust. 1 lit. c);”;

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) CCP Tier II narusza art. 25 g ust. 1 lit. e), jeżeli nie stosuje się do żądania ze strony ESMA dotyczącego przedstawienia rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych;”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013

W art. 382 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) transakcji wewnątrzgrupowych zawieranych z kontrahentami niefinansowymi w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, którzy są częścią tej samej grupy, o ile spełnione są wszystkie poniższe warunki:

(i) instytucja i kontrahenci niefinansowi są objęci tą samą konsolidacją na zasadzie pełnej i podlegają nadzorowi na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z częścią pierwszą tytułu II rozdział 2;

(ii) podlegają oni właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka; oraz

(iii) kontrahenci niefinansowi mają siedzibę w Unii lub, jeżeli mają siedzibę w państwie trzecim, Komisja przyjęła akt wykonawczy zgodnie z ust. 4c w odniesieniu do tego państwa trzeciego;”;

b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) transakcji wewnątrzgrupowych z kontrahentami finansowymi zdefiniowanymi w art. 2 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, instytucjami finansowymi lub przedsiębiorstwami usług pomocniczych, mającymi siedzibę w Unii lub mającymi siedzibę w państwie trzecim stosującym wymogi ostrożnościowe i nadzorcze wobec tych kontrahentów finansowych, instytucji finansowych lub przedsiębiorstw usług pomocniczych, które są co najmniej równoważne z wymogami stosowanymi w Unii, chyba że państwa członkowskie przyjmą przepisy krajowe wymagające strukturalnego podziału w ramach grupy bankowej, w którym to przypadku właściwe organy mogą wymagać, aby te transakcje wewnątrzgrupowe między strukturalnie oddzielnymi podmiotami były objęte wymogami w zakresie funduszy własnych;”;

2) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4c. Do celów ust. 4 lit. aa) i b) Komisja może przyjąć, w drodze aktów wykonawczych i przy zastosowaniu procedury oceny, o której mowa w art. 464 ust. 2, decyzję dotyczącą tego, czy dane państwo trzecie stosuje ostrożnościowe wymogi nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne z wymogami stosowanymi w Unii.”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/1131

W rozporządzeniu (UE) 2017/1131 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się punkt w brzmieniu:

„24) »CCP« oznacza CCP zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).”;

2) art. 14 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) środki pieniężne otrzymane przez FRP w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, która nie jest rozliczana centralnie przez CCP posiadającego zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub uznanego zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia, nie przekraczają 10 % jego aktywów;

da) środki pieniężne otrzymane przez FRP w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu rozliczanej centralnie przez CCP posiadającego zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub uznanego zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia nie przekraczają 15 % jego aktywów;”;

3) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Łączna ekspozycja na ryzyko wobec tego samego kontrahenta FRP wynikająca z transakcji pochodnych, które spełniają warunki wymienione w art. 13 i które nie są rozliczane centralnie przez CCP, który posiada zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub został uznany zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia, nie może przekraczać 5 % jego aktywów.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Łączna kwota środków pieniężnych przekazanych temu samemu kontrahentowi FRP w ramach umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, które nie są rozliczane centralnie przez CCP posiadającego zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub uznanego zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia, nie może przekraczać 15 % aktywów FRP.

Jeżeli umowa z udzielonym przyrzeczeniem odkupu jest rozliczana centralnie przez CCP posiadającego zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub uznanego zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia, środki pieniężne otrzymane przez FRP w ramach każdej umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu nie mogą przekraczać 15 % aktywów FRP.”;

c) ust. 6 akapit pierwszy lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) pochodne instrumenty finansowe, które nie są centralnie rozliczane przez CCP posiadającego zezwolenie udzielone zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub uznanego zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia, co powoduje ekspozycję na ryzyko kontrahenta wobec tego podmiotu.”.

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010

Artykuł 1 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 otrzymuje brzmienie:

„Urząd działa w ramach uprawnień przyznanych niniejszym rozporządzeniem i w zakresie przepisów dyrektywy 97/9/WE, dyrektywy 98/26/WE, dyrektywy 2001/34/WE, dyrektywy 2002/47/WE, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2009/65/WE, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE (*), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (**), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (***), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 (****), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 (*****) oraz w zakresie, w jakim akty te mają zastosowanie do przedsiębiorstw świadczących usługi inwestycyjne lub do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania wprowadzających do obrotu swoje jednostki lub udziały, emitentów kryptoaktywów lub oferujących kryptoaktywa, osób ubiegających się o dopuszczenie do obrotu lub dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz do właściwych organów, nadzorujących takie przedsiębiorstwa, w ramach odpowiednich części dyrektyw 2002/87/WE i 2002/65/WE, w tym wszystkich dyrektyw, rozporządzeń i decyzji opartych na tych aktach, oraz wszelkich dalszych prawnie wiążących aktów Unii powierzających zadania Urzędowi.

- (*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).
- (**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).
- (***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).
- (****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE (Dz.U. L 168 z 30.6.2017, s. 12).
- (*****) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40).”.

Artykuł 5

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 24 grudnia 2024 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 4 i 9 zmieniających odpowiednio art. 4a ust. 1, 2 i 3 oraz art. 10 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, które nie mają zastosowania do dnia wejścia w życie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 10 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 zmienionym na mocy art. 1 pkt 9 niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 27 listopada 2024 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

R. METSOLA

W imieniu Rady

Przewodniczący

BÓKA J.